

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 4

DOM
2011-06-15
meddelad i
Örebro

Mål nr B 5303-10

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Vice chefsåklagare Pia Åsberg och kammaråklagare Anna-Maria Larsson
Åklagarkammaren i Örebro

Målsägande

1. Målsägande A

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Anna-Karin Bergström
Advokaterna Backman & Clemert AB
Box 257
732 24 Arboga

2. Målsägande B

Målsägandebiträde:
Advokat Anna-Karin Bergström
Advokaterna Backman & Clemert AB
Box 257
732 24 Arboga

3. Målsägande C

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

4. Rebecca Carlström

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatfirman Glimstedt i Örebro län HB
Box 272
701 45 Örebro

5. Maimouna (Mona) Diagne

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 383	Drottninggatan 5	019-16 63 00	019-16 63 35	måndag - fredag
701 47 Örebro		E-post: orebro.tingsratt@dom.se		09:00 - 12:00
		www.orebrotingsratt.domstol.se		13:00 - 15:00

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatfirman Glimstedt i Örebro län HB
Box 272
701 45 Örebro

6. Målsägande E

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Bo Flodström
Advokat Bo Flodström AB
Drottninggatan 28
702 10 Örebro

7. Målsägande G

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Blenda Wallman
Advokatfirman Swedjemark & Wallman HB
Olaigatan 17 C
703 61 Örebro

8. Målsägande I

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Bo Flodström
Advokat Bo Flodström AB
Drottninggatan 28
702 10 Örebro

9. Målsägande J

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

10. Målsägande K

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Blenda Wallman
Advokatfirman Swedjemark & Wallman HB
Olaigatan 17 C
703 61 Örebro

11. Målsägande M

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatfirman Glimstedt i Örebro län HB
Box 272
701 45 Örebro

12. Målsägande N

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatfirman Glimstedt i Örebro län HB
Box 272
701 45 Örebro

13. Målsägande P

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Anna-Karin Bergström
Advokaterna Backman & Clemert AB
Box 257
732 24 Arboga

14. Staten genom Brottsoffermyndigheten

Box 470
901 07 Umeå

Företrädd av åklagaren

15. Anna Svensson

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Elvy Wicklund
Advokatfirman KvinnoJuristen
Olaigatan 17 A
703 61 Örebro

16. Fatema Tuz Johora

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Gun Brodd Hedlund
Advokatfirman Frenander AB
Kungsgatan 1
702 11 Örebro

Tilltalad

NIKLAS Erik Axel Eliasson, 861113-7533

Frihetsberövande: Häktad

Folkungagatan 32 B 2tr

703 42 Örebro

Offentlig försvarare:

Advokat Margareta Arvidsson

Advokatbyrån Arvidsson & Heglind AB

Engelbrektsgatan 6

702 12 Örebro

DOMSLUT**Begångna brott**

1. Misshandel

2. Olaga hot

3. Försök till våldtäkt

4. Grov våldtäkt

5. Sexuellt ofredande

6. Försök till rån

7. Vapenbrott

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

4 kap 5 § 1 st brottsbalken

6 kap 1 § 1 st och 15 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken

6 kap 1 § 1 st och 4 st brottsbalken

6 kap 10 § 1 st brottsbalken

8 kap 5 § 1 st 1 p och 12 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken

9 kap 1 § 3 st vapenlagen (1996:67)

Påföljd m.m.

Fängelse 12 år

Andra lagrum som åberopas

26 kap 2 § brottsbalken

Följande åtal ogillas

1. Försök till våldtäkt (åtalspunkterna 2 och 3 i bilaga 1)

2. Rån (del av åtalpunkten 8 i bilaga 1)
3. Misshandel (del av åtalpunkten 11 i bilaga 1)

Skadestånd

1. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande M med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 april 2005 till dess betalning sker.
2. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till staten genom Brottsoffermyndigheten med 50 741 kr.
3. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till Anna Svensson med 30 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 11 augusti 2005 till dess betalning sker.
4. Målsägande E:s skadeståndsyrkande ogillas.
5. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till Rebecca Carlström med 13 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 april 2008 till dess betalning sker.
6. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till Fatema Tuz Johora med 15 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 april 2009 till dess betalning sker.
7. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande P med 52 480 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 september 2009 till dess betalning sker.
8. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till Mona Diagne med 10 915 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 18 oktober 2009 till dess betalning sker.
9. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande C med 120 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 november 2009 till dess betalning sker.
10. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande I med 51 900 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 december 2009 till dess betalning sker.
11. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande G med 218 958 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 28 mars 2010 till dess betalning sker.
12. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande K med 7 040 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 oktober 2010 till dess betalning sker.
13. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande N med 6 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 7 oktober 2010 till dess betalning sker.
14. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande J med 60 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker.

15. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande B med 69 878 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker.
16. Niklas Eliasson ska utge skadestånd till målsägande A med 67 351 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagna buntband förklaras förverkade. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Örebro län; beslag 2009-1800-BG 1293 p 1).
2. I beslag tagna buntband förklaras förverkade. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Örebro län; beslag 2010-1800-BG 857 p 2-3).
3. I beslag tagen kondom förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Örebro län; beslag 2010-1800-BG 859 p 2).
4. I beslag tagen egendom, som förtecknats i Polismyndighetens i Örebro län beslag 2010-1800-BG 3273 p 3-5 och 2010-1800-BG 3279 p 8-9, 14, 17, 22-23 och 28, förklaras förverkad. Beslagen ska bestå.
5. I beslag tagen spray förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Örebro län; beslag 2010-1800-BG 3252 p 15).

Häktning m.m.

Niklas Eliasson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Med stöd av 43 kap 5 § 2 st offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap 12 § samma lag ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandena E:s, J:s, K:s, M:s, N:s och P:s identiteter. Detta innefattar identitetsuppgifter och uppgifter som kan leda till att identiteterna kan klarläggas i vid förhandlingar framlagda handlingar samt upptagningar.
2. Med stöd av 43 kap 5 § 2 st offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap 12 § samma lag ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandena A:s, B:s, C:s, G:s och I:s personnummer och adresser. Detta innefattar identitetsuppgifter av angivna slag i vid förhandlingar framlagda handlingar och upptagningar.
3. Med stöd av 43 kap 5 § 2 st offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap 13 § samma lag ska fortsätta att vara tillämplig på de särskilt markerade uppgifter i personutredning (aktbil 46), läkarintyg (aktbil 48) och i rättspsykiatriskt utlåtande (aktbil 301) som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anna-Karin Bergström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 98 381 kr, varav 32 794 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande A, 41 539 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande B och 24 048 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande P. Av totalbeloppet avser 78 705 kr arbete och 19 676 kr mervärdesskatt.
 2. Elvy Wicklund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 52 205 kr, varav 20 794 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande C, 17 905 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande J och 13 506 kr hänför sig till uppdraget åt Anna Svensson. Av totalbeloppet avser 39 994 kr arbete, 1 770 kr utlägg och 10 441 kr mervärdesskatt.
 3. Bo Flodström tillerkänns ersättning av allmänna medel med 36 506 kr, varav 17 175 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande E och 19 331 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande I. Av totalbeloppet avser 27 877 kr arbete, 1 328 kr utlägg och 7 301 kr mervärdesskatt.
 4. Ester Andersson Zandvoort tillerkänns ersättning av allmänna medel med 44 480 kr, varav 14 177 kr hänför sig till uppdraget åt Rebecca Carlström, 10 748 kr hänför sig till uppdraget åt Mona Diagne, 11 478 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande M och 8 077 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande N. Av totalbeloppet avser 33 814 kr arbete, 1 770 kr utlägg och 8 896 kr mervärdesskatt.
 5. Blenda Wallman tillerkänns ersättning av allmänna medel med 44 454 kr, varav 29 151 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande G och 15 303 kr hänför sig till uppdraget åt målsägande K. Av totalbeloppet avser 35 563 kr arbete och 8 891 kr mervärdesskatt.
 6. Gun Brodd Hedlund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 22 955 kr. Av beloppet avser 18 365 kr arbete och 4 590 kr mervärdesskatt.
 7. Margareta Arvidsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 682 109 kr. Av beloppet avser 545 688 kr arbete och 136 421 kr mervärdesskatt.
 8. Kostnaderna för målsägandebiträdena och försvararen enligt punkterna 1 - 7 och vad som utgått av allmänna medel i övrigt för målsägandebiträden ska stanna på staten.
-

YRKANDEN

Se bilaga 1.

Åklagaren har justerat åtalet enligt åtalpunkten 6 genom att i det näst sista stycket i gärningsbeskrivningen lägga till ordet ”han” efter ordet ”har”. Dessutom har åklagaren i sista stycket ersatt orden ”på vänster sida av” med ordet ”i” och tillagt ”Brottet kom dock inte till fullbordan men fara härför har förelegat.”. Beträffande åtalpunkten 7 har åklagaren ersatt ordet ”pepparsprayburk” med orden ”sprayburk innehållande tårretande ämne”. Såvitt avser åtalpunkten 9 har åklagaren i andra stycket i gärningsbeskrivningen ändrat orden ”mellan benen” till orden ”på rumpan”. Beträffande åtalpunkten 10 har åklagaren ändrat gärningsbeskrivningen genom att efter orden ”skadade tänder” lägga till orden ”och rodnad och sprickbildning i underlivet”. Vad angår åtalpunkten 14 har åklagaren i gärningsbeskrivningens första stycke tagit bort orden ”och annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag” och i andra stycket lagt till orden ”underlivet och” före ordet ”brösten” samt strukit orden ”såväl” och ”som anal”. Åklagaren har beträffande åtalpunkten 16 ersatt orden ”burk pepparspray” med orden ”sprayburk innehållande tårretande ämne”.

Förpliktande för Niklas Eliasson att utge skadestånd har yrkats

a) i anslutning till åtalpunkten 1 av målsägande M, som biträder åtalet och såsom talan slutligen bestämts, med 29 400 kr, därav 10 000 kr för kränkning och 19 400 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 april 2005 till dess betalning sker samt av staten genom Brottsoffermyndigheten med 40 741 kr, därav 40 000 kr för kränkning, 600 kr för sveda och värk och 141 kr för förlorad arbetsinkomst,

- b) i anslutning till åtalspunkten 2 av Anna Svensson med 70 000 kr, därav 50 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 11 augusti 2005 till dess betalning sker,
- c) i anslutning till åtalspunkten 3 av målsägande E, som biträder åtalet, med 70 000 kr, därav 50 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 16 april 2006 till dess betalning sker,
- d) i anslutning till åtalspunkten 4 av Rebecca Carlström, som biträder åtalet och såsom talan slutligen bestämts, med 41 500 kr, därav 11 000 kr för kränkning, 15 500 kr för sveda och värk och 15 000 kr för lyte och men, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 12 april 2008 till dess betalning sker samt av staten genom Brottsoffermyndigheten med 39 000 kr för kränkning,
- e) i anslutning till åtalspunkten 5 av Fatema Tuz Johora, som biträder åtalet, med 50 000 kr för kränkning jämte ränta därå enligt 6 § räntelagen från den 9 april 2009 till dess betalning sker,
- f) i anslutning till åtalspunkten 6 av målsägande P, som biträder åtalet, med 62 480 kr, därav 50 000 kr för kränkning, 10 000 kr för sveda och värk och 2 480 kr för förstörda kläder, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 6 september 2009 till dess betalning sker,
- g) i anslutning till åtalspunkten 7 av Mona Diagne, som biträder åtalet och såsom talan slutligen bestämts, med 16 915 kr, därav 10 000 kr för kränkning, 5 000 kr för sveda och värk och 1 915 kr för förlorad arbetsinkomst, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 oktober 2009 till dess betalning sker,
- h) i anslutning till åtalspunkten 8 av målsägande C med 140 000 kr, därav 120 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 1 november 2009 till dess betalning sker,
- i) i anslutning till åtalspunkten 9 av målsägande I, som biträder åtalet och såsom talan slutligen bestämts, med 71 900 kr, därav 50 000 kr för kränkning, 20 000 kr för sveda och värk, 600 kr för en jacka, och 1 300 kr för en mobiltelefon, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 6 december 2009 till dess betalning sker,

j) i anslutning till åtalpunkten 10 av målsägande G med 218 958 kr, därav 150 000 kr för kränkning, 50 000 kr för sveda och värk, 1 660 kr för tandvård, 2 200 kr för förstörda kläder, 1 000 kr för en mobiltelefon och 14 098 kr för förlorad arbetsinkomst, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 28 mars 2010 till dess betalning sker,

k) i anslutning till åtalpunkten 11 av målsägande K med 18 040 kr, därav 5 000 kr för kränkning avseende brottet sexuellt ofredande, 5 000 kr för kränkning avseende brottet misshandel, 7 000 kr för sveda och värk och 1 040 kr för förlorad arbetsinkomst, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 oktober 2010 till dess betalning sker,

l) i anslutning till åtalpunkten 12 av målsägande N med 7 500 kr, därav 5 000 kr för kränkning och 2 500 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 7 oktober 2010 till dess betalning sker,

m) i anslutning till åtalpunkten 13 av målsägande J med 70 000 kr, därav 60 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker,

n) i anslutning till åtalpunkten 14 av målsägande B, som biträder åtalet, med 134 878 kr, därav 110 000 kr för kränkning, 20 000 kr för sveda och värk, 3 378 kr för förlorad arbetsinkomst och 1 500 kr för förstörda kläder, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker samt

o) i anslutning till åtalpunkten 15 av målsägande A, som biträder åtalet och såsom talan slutligen bestämts, med 86 384 kr, därav 60 000 kr för kränkning, 10 000 kr för sveda och värk och 16 384 kr för förlorad arbetsinkomst, jämte ränta på totalbeloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 oktober 2010 till dess betalning sker.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åtalspunkten 1

Niklas Eliasson har erkänt gärningen, dock att han har förnekat att han hotat målsäganden med kniv, och medgett ansvar för försök till våldtäkt.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande M och med vittnet Oliver Dacke, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat ett rättsintyg, som avser målsäganden.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Vid tillfället var hon på väg hem efter att ha varit på en fest på Ekersgatan. Hon valde då att gå genom Hagaparken i stället för att gå genom en tunnel. Det var så att hon hade en luva uppfälld över huvudet. När hon gick i Hagaparken hörde hon steg. Ljudet kom bakifrån. Därefter tog en person bakifrån tag i hennes armar. Eftersom hon hade luvan uppfälld såg hon inte personen. Hon hamnade på mage på marken. Hur det gick till vet hon inte. Hennes upplevelse är att hon inte kom någonstans. Personen fick ned hennes byxor och trosor. Det tror hon skedde samtidigt. Hon försökte att kämpa emot men det gick inte för personen, som var en man, var för stark. Flera gånger sade mannen till henne att vara tyst. Vid ett tillfälle uttalade mannen att ”det här tycker du om va”. Hon såg aldrig mannen. När han låg på henne upplevde hon att hon kände hans hud mot sin. Hon vet inte om hon kände hans penis mot sin kropp. Det var så att hon kände sig ”totalt maktlös” när hon låg på marken. Han hade kunnat göra vad som helst med henne. Hon uppgav att hon hade ”mens”. Vid tillfället hade hon en binda kvar i trosorna eftersom hon nyligen hade haft ”mens”. Mannen försvann då medan hon tog sig till Badhusgatan. Därifrån ringde hon till polisen. – Idag har hon ingen uppfattning om hur länge det hela pågick. Hon minns inte någon kniv. Inte heller kommer hon ihåg om det nämndes något om en kniv vid tillfället eller om hon försökte sträcka sig efter en kniv. – I samband med att hon larmade polisen kände

hon sig "jätteledsen". När hon sedan hade kontakt med polisen var hon "förvirrad". Inför polisen sade hon att mannen hade tagit hennes cykel, vilket inte alls överensstämde med verkligheten. – Vid tillfället var hon "salongsberusad". Hon vet inte varför mannen avbröt sitt agerande. Någon cykel såg hon inte. – Hon var tjugoett år vid tillfället. När händelsen utspelade sig var hon "fruktansvärt rädd". Efteråt var hon hemma två dagar från arbetet på ett barnhem. Hon hade samtal med en psykolog vid sex tillfällen efter överfallet. Den psykologen var bra. Dessutom hade hon kontakt med en "krisgrupp". Även under 2007 hade hon psykologkontakt på en ungdomsmottagning. Någon gång under 2006 började hon få ångest. Den har sedan kommit över henne när som helst. Det hände en gång när hon var på arbetsplatsen. Hon har haft drömmar om "våldtäkter och mord". För henne är det "ganska tydligt" att dessa besvär har uppstått efter överfallet. Dessförinnan hade hon inte sådana problem. Det senaste ett till ett och ett halvt året har situationen för henne blivit bättre. Hon har försökt förtränga händelsen. Emellertid kom allt upp igen i samband med att hon fick reda på att det fanns en känd gärningsman.

Åklagaren har åberopat att det i protokoll över polisförhör, som hölls med målsäganden den 27 december 2010, antecknats att hon "kände mannens nakna underkropp mot sin stjärt och lår".

Vid huvudförhandlingen har målsäganden tillagt följande: Just nu är hon osäker på hur det var med den saken. Hon vet inte om hon upplevde det men hon har berättat hur hon upplevde det då.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Sedan 2004 har han i stort sett levt sitt liv framför datorn. Då har han spelat spel och "porrsurfat". För att komma ut och röra på sig har han sökt sig ut på nätterna. Från 13-14-årsåldern har han "stalkat folk". Efterföljandet har skett med avsikt att inte bli upptäckt. – Vid tillfället var han ute och cyklade och då fick han syn på målsäganden. Han bestämde sig för att följa efter henne. När han kom till Hagaparken kände han att

han borde åka ikapp henne. Han har inget svar på frågan varför han ville göra ett överfall just den 3 april 2005; han ”kände sig tvungen att göra det” och ”det gick av bara farten”. Det blev så att han kom ikapp henne. I det skedet tog han fram en kniv ur en ficka. Bakifrån tog han en ”björnkram” om henne och ”slängde ned henne på marken”. Vidare lade han ifrån sig kniven i gräset. Han tror att hon hamnade på mage och att hon sedan låg så hela tiden. Troligen stod han på knä när han drog ned hennes byxor och trosor. I det skedet höll han i henne i kläderna. Om det var en ”brottningsmatch” mellan dem minns han inte men hans händer kan ha kommit emot henne. Han drog aldrig ned sina egna byxor. Eftersom han såg att hon hade ”mens” avbröt han sitt agerande; det fanns ”en blodig binda i trosorna”. Han plockade upp kniven och cyklade från platsen. – Idag minns han inte om han sade något till målsäganden vid tillfället. Han var nykter denna gång. – Vad han tänkte just vid tillfället kan han inte säga. Han tvekade dock inte att göra det som hände; det var ”som en slags inre uppmaning”. Han hade ”väl tänkt våldta” henne. – Vid tillfället hade han följt efter målsäganden ”ett par minuter i alla fall”. – För honom är det inte känt om hon såg kniven. Han vet inte varför han tog fram kniven. Efter detta tillfälle medförde han aldrig kniv eftersom han inte haft avsikt att skada någon.

Oliver Dacke, som är polisman, har berättat bland annat följande: Han minns ingenting av händelsen men har läst igenom sin promemoria beträffande den aktuella saken. – Tillsammans med en kollega beordrades han ”på ett jobb”. Vid ankomst till platsen träffade de en ”tjej”, som var ”upprörd och uppriven”. Hon befann sig i en ”chockfas”. Det var svårt att ”få ur henne ett riktigt sammanhang”. Hon kunde inte redogöra för vad som hade hänt eftersom hon var ”blockerad”. Emellertid fick han och kollegan fram uppgift om en plats där hon hade blivit överfallen av en mansperson. Han kommer inte ihåg om han var med och skjutsade henne till sjukhuset.

Åklagaren har åberopat att det i en av Oliver Dacke den 3 april 2005 upprättad promemoria antecknats att målsäganden ”visade patrullen var brottet hade ägt rum. Hon pekade ut en plats i Hagaparken.”

I det åberopade rättsintyget, som upprättats av en avdelningsläkare vid Universitetssjukhuset Örebro den 13 april 2005, är antecknat att läkaren vid undersökning av målsäganden den 3 april 2005 funnit grässtrån och sand i vulvaområdet.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 2

Niklas Eliasson har erkänt att han tilldelat målsäganden ett slag i ansiktet och för detta agerande har han medgett ansvar för misshandel. I övrigt har han förnekat gärningen.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden Anna Svensson, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning såsom rättsintyg beträffande målsäganden och sakkunnigutlåtanden från Statens Kriminaltekniska Laboratorium.

Anna Svensson har berättat bland annat följande: I sällskap med en kamrat hade hon varit på ”Frimis”. De gick tillsammans därifrån men skiljdes strax före parken ifråga. När hon var i parken bestämde hon sig för att röka en cigarett. När hon satt på en parksoffa iakttog hon en man, som cyklade förbi. Emellertid vände mannen om och ställde cykeln där hon befann sig. Han bad att få en cigarett av henne, varefter hon gav honom en sådan utan att titta på honom. Båda två satt då på soffan. Mannen tilldelade henne ett slag. Det träffade ena kinden eller käken ock kändes

som ett knytnävsslag med ”full kraft”. Då blev hon ”riktigt rädd”. Därefter fick hon ett slag i bakhuvudet och det medförde att hon hamnade på mage på marken. Mannen ”rotade i” hennes väska och ”försökte slita av” henne byxorna. Då var han vid hennes fötter. Först ”ryckte” han i byxorna. Hon minns inte var han höll i byxorna. Vilka sorts byxor hon hade på sig har hon ingen aning om. Inte heller minns hon hur länge han försökte få av henne byxorna men det skedde flera gånger. Han höll för hennes mun och uttalade att ”skriker du så dödar jag dig”. Efter det att han hade försökt få av henne byxorna försvann han från platsen. – Hon kan inte säga något om slaget i bakhuvudet. Det är så att hon inte kommer ihåg om han försökte ta tag i henne. Inte heller vet hon om han försökte vända på henne. Hon tänkte inte på att försöka komma loss. Hur skador på hennes hals kommit till känner hon inte till. – När han höll på med henne trodde hon att det var ”kört” för hennes del. Hon trodde att han skulle göra henne ”riktigt illa” och ”eventuellt döda henne”. Under de första månaderna efter händelsen gick hon inte ut och träffade folk. Den mesta tiden var hon inomhus. Vid tiden för händelsen arbetade hon. Hur länge hon var borta från arbetet minns hon inte. När hon återkom till arbetsplatsen hade hon inte längre samma självförtroende som hon hade haft tidigare. Förmodligen kommer hon aldrig att glömma bort händelsen men hon har försökt gå vidare i livet. Än idag händer det att hon är glad ena dagen och ledsen den andra. Hennes sambo och mamma känner till händelsen. Mot andra personer försöker hon upprätthålla en fasad. För henne blev det ”skitjobbigt” inför rättegången. Det senaste halvåret har hon varit sjukskriven på grund av ”det här”. Hon har kontakt med en kurator och fungerar inte alls som mamma. – Slaget på käken gjorde att hon inte kunde tugga de första veckorna efter händelsen. Det slaget var det hårda. Hon hade druckit alkohol tidigare under kvällen. Något ”exakt minne” om var mannen drog i hennes byxor har hon inte. Varför han försvann vet hon inte. Han hade på sig en svart ”lurvtröja” och var omkring arton år. På talet uppfattade hon att han var utlänning; han bröt på ett utländskt språk. Hon kan ha sagt att han inte hade nordisk hy. – Den man som fick en cigarett av henne var den som sedan slog till henne. Hon vet att mannen höll

fast henne på marken men känner inte till hur han gjorde det. – När hon var på ett konfrontationsförhör kände hon ”obehag för två personer”.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Han kommer ihåg att han var på platsen och cyklade förbi målsäganden, som satt och rökte. Det gjorde att han ställde cykeln utanför parken, varefter han gick fram till henne. Efter det att han hade bitt henne om att få en cigarett överlämnades en sådan till honom. Därefter satte han sig på bänken och då trodde han att han hade fått den cigarett som hon hade rökt på. Det gjorde att han ville ha en ny cigarett. Han slog ut med ena armen åt sidan så att armen träffade henne i ansiktet. Någon minnesbild av att han gjorde det med kraft har han inte. Hans nästa minnesbild är att han satt på henne och att hon då låg på marken. Hur hon hamnade på marken kommer han inte ihåg. Att han skulle ha slagit henne i bakhuvudet är inget som han kommer ihåg. Han satt med ett ben på var sida om målsäganden. Såvitt han kommer ihåg låg hon på rygg och såg han hennes ansikte. Varför han satt på henne vet han inte. En minnesbild som han har är att han höll i hennes händer och en annan är att han höll för hennes mun. Han har ingen aning om han sade något till henne. När han fick syn på skenet från lysena på en bil, som svängdes in på Trängkärsvägen bestämde han sig för att lämna platsen. Det gjorde han också. – Han vet inte varför han var ute och cyklade vid tillfället. Den tanke han hade var att be om att få en cigarett av målsäganden. Varför det inte stannade vid det saknar han kännedom om. Vad han hade för avsikter vid tillfället minns han inte. Han har ingen minnesbild av att han försökt dra av målsäganden hennes byxor. – Dagen efter händelsen färdades han i bil tillsammans med familjen förbi platsen. Mot bakgrund av händelsen kvällen innan kändes det ”lite olustigt” för honom att åka förbi platsen.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 12 november 2010 och bygger uppgifter ur patientjournal om iakttagelser som gjorts på Anna Svensson den 11 augusti 2005, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande angående: **Påvisade skador** - * Punktformiga blödningar under slemhinnan på höger kinds insida * Underhudsblödning på näsryggen * Underhudsblödning på ena underkäkens sida * Hudrodnad och punktformiga underhudsblödningar på halsens framsida * Underhudsblödning på höger lår framsida * Underhudsblödning och hudavskrap på höger knä – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynd i form av rodnader, underhudsblödningar, punktformiga underhudsblödningar och skrapmärken talar för att de uppkommit av ett upprepat trubbigt våld och typen av skador, spridningen av skador och lokaliseringen av skador talar sammantaget för att skadorna orsakats av annan person. Helt osannolikt att skadorna orsakats av målsäganden själv. – Fynd i form av punktformiga blödningar under slemhinnan på höger kinds insida talar för att de orsakats av en kraft anbringad mot kinden som då pressats mot tänderna. – Underhudsblödningar på näsryggen och på underkäken talar för att de orsakats av trubbigt våld där slag av annan person är mest sannolikt. – Hudrodnad och punktformiga underhudsblödningar på halsens framsida talar för att ett ej helt kortvarigt tryckande våld anbringats mot halsen. – Underhudsblödning på höger lår och höger knä samt skrapskador på knäet stämmer med att de uppkommit om målsäganden fallit framåt och hamnat i bukläge och då slagit mot marken. – Skadornas utseende är förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2005-08-11 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och inga framtida kroppsliga men kommer att bli följden.”

Statens Kriminaltekniska Laboratorium har undersökt två cigaretter med långa askpelare, som anträffats på platsen i fråga. I sakkunnigutlåtande den 15 oktober 2010 redovisar laboratoriet att sekret/DNA påvisats på den ena cigarettens filter och att undersökningsresultatet talar med visshet för att sekret/DNA:t kommer från Niklas Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en

nära släkting. I en motsvarande handling den 20 december 2010 redovisar laboratoriet att sekret/DNA påvisats på den andra cigarettens filter och att undersökningsresultatet talar med visshet för att sekret/DNA:t kommer från Anna Svensson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 3

Under åberopande av minnesförlust har Niklas Eliasson förklarat sig varken kunna erkänna eller förneka gärningen.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande E och med vittnet Malin Nilsson, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat ett rättsintyg, som avser målsäganden.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Vid tillfället hade hon varit på ”Strömpis” med en kamrat. Efter vistelsen där begav de sig till kamratens systers lägenhet. När hon och kamraten skulle bege sig därifrån visade det sig att det hade blivit punktering på kamratens cykel, varför hon ledde sin egen cykel och följde med kamraten till dennas bostad. Därifrån cyklade hon så att hon kom till de aktuella tunnlarna. Det var vid 04-05-tiden. Ute var det ljus och fåglarna kvittrade. Hon cyklade in i den första tunneln. När hon sedan närmade sig den andra tunneln hörde hon ”grusknaster” bakom sig, varefter hon ”killades” på ryggen. Då trodde hon att den som gjorde det var någon som hon kände. Emellertid blev hon omkullknuffad genom att en person, som var en man, fattade tag i hennes byxlinning. Vid fallet hamnade hon så att hennes svanskota träffade marken. Hon

reste sig dock upp. Sedan fick hon ”nästan direkt” knytnävsslag i bakhuvudet och ryggen. Hon hade på sig en tjock tröja och jacka. Ett slag på ena kinden tilldelades hon också. Mannen släpade in henne i ena tunneln. Hon fick mycket adrenalin i kroppen och försökte prata med honom. Emellertid reagerade han inte på något när hon sökte få kontakt med honom. Han sparkade henne på benen men hon var inriktad på att försöka stå upp. I något skede tryckte han upp henne mot tunnelväggen. Då fick hon ett skrubbsår på ett finger. Hon blev släpad till området mellan tunnlarna. Det skedde genom att han höll sin ena arm runt livet på henne. Hela tiden var han bakom henne. Men när hon vred sig runt såg hon hans ansikte lite snett framifrån. Det gjorde hon i fyra till fem sekunder. Samtidigt yttrade hon att ”min pappa är polis, det vet du va”. Därefter knuffade han, som hade på sig en munkjacka, omkull henne och cyklade iväg. Då gick hon till sin cykel där hennes väska och telefon fanns. Hon ringde till en kamrat, som uppmanade henne att ringa till polisen men hon förklarade att hon inte ville göra det. Kamraten sade då till henne att åka hem, vilket hon också gjorde. Dit anlände sedan kamratens man. Vidare kontaktades polisen av henne. – Hela händelsen varade kanske i fem till tio minuter. – Hon hade druckit alkohol och vid tillfället var hon ”trött och lite bakfull”. – Hon uppfattade mannen som påverkad. Han var lugn. Vid tillfället fick hon ingen uppfattning om varför han agerade som han gjorde. Eftersom han släpade henne till området mellan tunnlarna trodde hon att han skulle våldta henne. – Hon var på ett konfrontationsförhör i slutet av oktober 2010. Dessförinnan hade hon sett ett ”suddad” bild på Niklas Eliasson i en tidning på Internet. Vid konfrontationsförhöret såg hon ”direkt att det var han”. Men först var hon rädd för att säga att det var han eftersom hon befarade att han skulle hämnas. Poliserna sade till henne att han inte var ute efter att hämnas, varefter hon sade att det var han. Det är riktigt att hon uppgav att hon var säker till 90 procent på att mannen på bild 3 var den som överföll henne. Redan före det nämnda förhöret hade hon varit på ett annat konfrontationsförhör. Då förevisades hon fotografier. – Slagen i huvudet och ansiktet gjorde väldigt ont efteråt. Under den första tiden efter händelsen ville hon inte vara hemma. När hon hörde ”grusknaster” skrek hon. Hon slutade att gå på

promenader om hon inte var i sällskap med någon annan person. Vidare lät hon bli att besöka gym. Än idag vill hon inte gå ensam på kvällarna. Tidigare var hon aldrig rädd när hon gjorde det. Numera är hon inte rädd när hon går ensam på dagen. Hon undviker nu helst att dricka alkohol. Om hon är ute med kamrater åker hon oftast bil. – Hon tror att hon berättade för läkaren att hon hade blivit sparkad men hon tror att läkaren inte tittade på hennes ben. Vid tillfället fick hon åtta till tio slag.

Åklagaren har förklarat att Niklas Eliasson inte fanns med bland figuranterna när målsäganden medverkade vid ett konfrontationsförhör i januari 2010, att målsäganden då reagerade för en person på bild 1 och att Niklas Eliasson var figurant 3 vid konfrontationsförhöret den 27 oktober 2010. Åklagaren har åberopat att det i protokoll över polisförhör, som hölls med målsäganden den 19 april 2006, antecknats att målsäganden sagt att eftersom hon ”bara såg mannen lite från sidan kan hon inte beskriva hans ansikte fullständigt men hon uppfattade hans hy som slät och ljus, påminner om en rödlätt person. Han hade ljusa ögonbryn och små ögon. Håret syntes ej under luvan han bar, men målsäganden fick en känsla av att han var rödlätt.”

Ur det nyssnämnda protokollet har Niklas Eliasson genom försvararen åberopat att det antecknats att målsäganden uppgett att jackan ”som mannen bar var mörkblå med vita revärer.”

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Det han minns är att han har ”stalkat någon” genom de aktuella tunnlarna. Han har också en bild av att en ”tjej” är upptryckt mot en tunnelvägg. Det känns som att han kan ha sett detta på film eller så är det han och ”tjejen”. Angående samma sekvens har han en bild av att en ”tjej” sagt att hennes pappa är polis. Av det som målsäganden berättat vid huvudförhandlingen minns han inget annat. – Vid den aktuella tiden gick han i ”trean” på gymnasiet. Då mådde han bättre än vad han gör nu. Han minns inte om han har läst om överfallet i tidningen men han brukar läsa om allt som händer

lokalt. – Det känns som att han har sett det han minns på film. Han känner inte igen målsäganden. Inte någon gång har han haft en luvtröja med revärer. I stort sett alltid går han klädd i jeans och luvtröja.

Malin Nilsson, som är polisman, har berättat bland annat följande: Hennes minnesbild av händelsen är vag men hon har läst igenom den promemoria, som hon har skrivit. När hon kom i kontakt med målsäganden hade målsäganden en skada på ett finger. Dessutom hade målsäganden ont i huvudet där bak. Målsäganden var ”tilltufsad i bakhuvudet”. Hon kände att målsäganden hade en bula i bakhuvudet. Att hon i promemorian har skrivit något om blod på kläderna och ett tappat örhänge vet hon.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 27 november 2010 och bygger på uppgifter ur patientjournal om iakttagelser som gjorts på målsäganden den 16 april 2006, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande angående: **Påvisade skador** - * Skrubbsår på höger pekfinger. – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynd i form av skrubbsår på höger pekfinger talar möjligen för att det uppkommit av att målsäganden slagit sin högra hand mot en tunnelvägg. – Skadans utseende är således förenligt med att den orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp. – **Skadornas ålder** – Skadans utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2006-04-16 för dess uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och inga framtida kroppsliga men kommer att bli följden.”

I rättsintyget återfinns under rubriken ”**Sammanfattning av patientjournal**” också bland annat följande text.

”Hon uppger ... att hon är på väg hem då hon cyklande blivit angripen av en för henne okänd man som hon upplever försöker våldta henne. Hon slets av cykeln och fick flera sparkar och knytnävsslag mot huvudet och ryggen. – Målsäganden klagar över att det gör ont i bakhuvudet men man finner inga synliga skador. – På bålen finns inga synliga skador.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 4

Niklas Eliasson har erkänt att han dragit målsäganden av cykeln i avsikt att stjäla och att han tilldelat henne ett slag och en spark på kroppen. För det sålunda erkända agerandet har han medgett ansvar för försök till rån. Gärningen i övrigt har förnekats av honom.

Sedan åklagaren hemställt om det har förhör hållits med målsäganden Rebecca Carlström, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat ett rättsintyg, som avser Rebecca Carlström.

Rebecca Carlström har berättat bland annat följande: Vid tillfället cyklade hon på en cykelbana. Innan hon kom till Markbacken cyklade hon förbi tre ”killar”. När hon tittade på dem fick hon syn på en man, som cyklade. Hon kände på sig att det var något som inte stämde. Mannen cyklade förbi henne. Det blev så att hon avbröt sin cykelfärd, varefter hon släckte cykellyset. Hon gjorde det för att ingen skulle se henne. I det skedet tänkte hon inte på att mannen skulle kunna vända om. Hon fortsatte sin färd. Plötsligt var det någon som tog tag i hennes hår så att hon drogs omkull åt vänster. Hon gled av cykeln med ryggen mot mannen och liksom satte sig på marken. Därefter försökte hon gå från platsen men han höll kvar och sparkade

henne. Sparkarna var mest mot ryggen. Om hon också träffades på insidan av ena låret minns hon inte. Han höll ett grepp runt hennes hals med sin vänstra arm. Det greppet höll han länge, kanske någon minut. Hon fick ingen luft och ingen kom när hon skrek. Det var så att hon kunde andas lite. Hon försökte ta bort hans arm. Han fattade tag i hennes ben, vilket gjorde att hon ramlade så att hon slog i knäna och händerna. Hela tiden stod han bakom henne. Eftersom han hade en mörk luva på sig såg hon inte hans ansikte. Hon kurade ihop sig när han sparkade henne. Han satte sitt ena knä i hennes rygg och i det skedet stoppade han in en hand innanför hennes leggings vid ”rumpan ungefär”. Handen kom inte innanför hennes underbyxor. Hon lyckades ta bort handen. Han försökte inte så länge med handen. Vid tillfället hade hon på sig en vinterjacka. I en av fickorna hade hon sin ”mobil” och pengar. Någon väska hade hon inte med sig. Hon minns att han skrek till henne men hon hörde inte vad han yttrade. Eftersom hon inte är ”stendöv” hörde hon skrikandet. Hon minns inte vad som hände när han ”släppte” henne. – Vid tillfället såg hon aldrig mannens ansikte. När hon var hos polisen vid något tillfälle efter händelsen kände hon igen ”kroppsbyggnaden och stora händer”. Någon gång i höstas fick hon reda på Niklas Eliassons namn. Därefter ”kollade” hon på Facebook, varvid hon såg bilder på honom. – Hon fick skrubbsår på händerna och knäna när hon föll till marken. Idag kommer hon inte ihåg hur länge dessa sår fanns kvar. På knäna har hon dock kvar ärr efter skrubbsåren. Hon påminns om händelsen varje gång som hon ser ärren. Efteråt har hon självklart tänkt på händelsen. Hon har under en tid haft kontakt med psykiatrien på grund av frånvaro i skolan och dåligt mående. Det skedde på ”dövteamet”. Strax innan hon tog studenten den 4 juni 2010 blev det bättre med hennes närvaro. Till händelsen kopplades att hon hade ont i magen och sov dåligt. Dessutom drabbades hon av ångest. Nu när hon har flyttat från Örebro känns det bättre. Det gjorde hon efter det att hon hade tagit studenten. Idag mår hon bättre. Sista gången hon träffade läkaren som skrivit intyg om henne var i juni 2009.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Vid tillfället var han ute efter att hitta någon att råna. Han var nämligen i behov av pengar. Det var så att han hade en

narkotikaskuld om 500 kr. Tidigare samma kväll hade personer varit på honom om att betala skulden. Då fick han knytnävsslag och blev hotad. Detta gjorde att han ansåg att det var angeläget för honom att betala skulden. Målsäganden var den första ensamma person som han såg på natten. Hon var mörkhårig. Han följde efter henne där Varbergabadet ligger. Bakifrån åkte han ikapp henne på cykel. Sedan tog han tag i ena axeln men det kan mycket väl också ha varit i håret. Hon ramlade av sin cykel och han hoppade av sin. Målsäganden blev sittande på marken. Växelvis ”puttade” och slog han henne mot överkroppen och axlarna. Dessutom sade han att han ville ha pengar av henne. När hon försökte resa sig upp sparkade han henne i midjehöjd. Återigen ”puttade” han henne och uttalade att han ville ha pengar. Han hindrade henne från att resa sig eftersom han inte ville att hon skulle gå därifrån. Enligt hans mening hade han inget grepp runt hennes hals. När han sade att han ville ha pengar fick han ingen respons från henne. Lite senare förstod han att hon inte hörde vad han uttalade. Det var när han hade ”puttat” ned henne på nytt. Han försökte inte ta av henne byxorna. Inte heller hade han någon hand innanför hennes leggings. Det kan vara så att någon av hans händer kom åt henne när han letade efter pengar. Han stod lutad över henne och var framför henne hela tiden. Inte vid något tillfälle hade han ett knä i hennes rygg. I samband med att han insåg att hon inte hörde vad han sade och han själv uppmärksammade att någon ropade valde han att avbryta sitt agerande, varefter han lämnade platsen. – Han vet inte hur länge han följde efter henne. Det var så att han letade efter en lämplig plats för ett rån. Vid tillfället antog han att hon hade pengar på sig. Han har en klar minnesbild av händelsen. Hos honom fanns det inga sexuella avsikter med agerandet gentemot henne. Han minns inte om han letade igenom hennes jacka. – Förmodligen fick hon skrubbsår när hon ramlade av cykeln. Han kan ha orsakat en skada på hennes ena överarm.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 27 november 2010 och bygger på uppgifter ur patientjournal om

iakttagelser som gjorts på Rebecca Carlström den 14 april 2008, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande angående: **Påvisade skador** - * Skrubbsår på knän och handflator * Underhudsblödning på utsidan av höger överarm, insidan av höger lår och till höger på skinkan nära stjärtspringan. – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynden i form av skrubbsår på knän och i handflator talar för att de uppkommit av ett trubbigt våld i form av att målsäganden skrapat sig mot hårt underlag och skadorna stämmer med skador som uppstår då man faller ned eller kryper omkring på alla fyra. – Fynd i form av underhudsblödningar på höger överarm och på insidan av höger lår talar för att de uppkommit av ett trubbigt våld och kan stämma med att de orsakats av att någon slagit eller sparkat mot dessa kroppsdelar. – Underhudsblödning på stjärten talar för att den uppkommit till följd av ett trubbigt våld och skadan kan ha uppkommit såväl vid fall mot hårt underlag som av att någon slagit eller sparkat mot stjärten. – Skadornas utseende är förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp d.v.s. att någon annan person sparkat eller slagit mot höger arm och höger lår samt att målsäganden fallit ned på stjärten alternativt blivit sparkad eller slagen här. – Skrubbsår på knän och i handflator kan ha uppkommit om målsäganden faller ned på alla fyra alternativt kryper på alla fyra. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2008-04-12 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och utöver möjliga hudärr i handflator och på knän kommer inga framtida kroppsliga men att bli följden.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 5

Niklas Eliasson har erkänt att han tagit tag i och dragit målsäganden Fatema Tuz

Johora, att han tilldelat henne tre till fyra knytnävsslag, varav ett i ansiktet, att våldet medfört att målsäganden fallit till marken, att han sedan satt sig på henne, att han använt buntband på sätt åklagaren påstått, att han lyft hennes huvud bakåt och att han därefter släppt greppet så att huvudet kan ha slagit i marken. För det sålunda erkända agerandet har han medgett ansvar för misshandel. Han har förnekat att han sparkat henne. Vidare har han förnekat att han uttalat hot mot henne och att han haft en kniv i ena handen, varför han bestritt ansvar för olaga hot.

Med stöd av 35 kap 14 § 1 st 2 p rättegångsbalken har åklagaren tillåtit att som bevis i rättegången få åberopa uppteckningar av berättelser som Fatema Tuz Johora lämnat inför polismyndighet vid förundersökningen.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Maj-Britt Gilde och Marie Louise Agelin, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat bland annat ett rättsintyg, som avser Fatema Tuz Johora, och protokoll över undersökning avseende buntband. Dessutom har åklagaren som bevisning åberopat fotografier, som tagits på Fatema Tuz Johora och den aktuella platsen.

Ur protokoll över polisförhör, som hölls med Fatema Tuz Johora den 9 april 2009 med början kl 04.20, hämtas följande.

”När vi pratar med Fatema är hennes man Rashid med och hjälper till att tolka lite grann. – Fatema arbetar som tidningsbud och går sin runda som vanligt. – Hon går in på gården till Ekersgatan 33 B och ska precis svänga om hörnet på huset när en man plötsligt dyker upp och lägger en hand för munnen på henne och börjar dra med sig henne inåt mot bakgården. Fatema blir chockad och försöker skrika på hjälp, men han håller för hennes mun, hon tror att han håller med sin högra hand. Fatema kan inte komma ihåg om han hade några handskar på sig. – Fatema får

känslan av att mannen stått bakom huset och väntat. När han lägger handen för hennes mun så tar han också tag i henne och drar henne in bakom huset. Han slår henne i ansiktet flera gånger och sparkar på henne flera gånger. Fatema får ont och svullnar på höger sida av ansiktet, vid höger tinning och höger öga. Hon säger att hon nog tappade medvetandet en stund för plötsligt ligger hon på marken och gärningsmannen sitter på hennes rygg och drar bak hennes händer. Hon ser inte vad han gör för hon ligger med ansiktet ner mot marken, men hon känner att han låser fast hennes händer med något. Fatema skriker på hjälp. – Han säger till henne att om hon inte är tyst så kommer han att döda henne. Han visar henne en kniv som han håller i handen. Fatema blir jättechockad och rädd och har ont i hela kroppen. – En boende i huset reagerar och ropar något från balkongen och då försvinner mannen från platsen. Han tar en cykel som stått lutad mot husväggen på husets baksida. Fatema minns inte vad det var för typ av cykel. Hon säger att han försvann i riktning Ekersgatan mot Hertig Karls Allé. – Fatema säger att mannen nog var svensk för han pratade svenska utan brytning och hade ljus hy. Han var 25-30 år, 175-180 cm lång, normal kroppsbyggnad. Han var klädd i en svart jacka med luvan uppfälld. Under luvan hade han en svart balaklava. Fatema tror han hade jeans på sig men hon kommer inte riktigt ihåg vilken färg.”

Ur protokoll över polisförhör, som hölls med Fatema Tuz Johora den 9 april 2009 med början kl 09.53, hämtas följande.

”Fatema berättar ... ingen person. Fatema säger vidare att när hon ska runda hörnet in mot bakgården så står en person tryckt mot väggen och direkt när hon rundar hörnet rusar han fram, lägger sin ena hand över hennes mun. Vidare säger Fatema att det är gärningsmannens högra hand som hon får över sin mun och direkt när hon har fått det så slår gärningsmannen henne med sin vänstra hands knytnäve, som träffar henne i ansiktet. – Fatema berättar vidare att mannen fortsätter att slå henne. Sedan förflyttar han sig på hennes vänstra sida så att han kommer bakom henne. Fortfarande slår han henne i bakhuvudet och i ryggen. Till slut ramlar Fatema

framåt och blir liggande på mage och då sparkar mannen henne i ryggen och på baksidan lår/stuss. Fatema börjar då skrika högljutt efter hjälp. Fatema säger vidare att när hon ligger på mage så sätter sig gärningsmannen på hennes rygg. Han tar tag med sin vänstra hand om hennes haka och för huvudet bakåt för att blottlägga hennes hals. Samtidigt har han i sin högra hand en kniv som han då hotar Fatema med genom att säga ”fortsätter du att skrika, så dödar jag dig, fattar du det”. Fatema säger vidare att gärningsmannen sedan släpper taget om hennes huvud och slår hennes ansikte mot asfalten. Han tar sedan fram ett buntband och vrider upp båda hennes armar på Fatemas rygg och där sätter han på buntbandet på båda Fatemas armar/händer så att hon inte kan komma loss. Fatema säger sedan att gärningsmannen reser sig upp, han tar tag med båda sina händer kring hennes axlar, båda axlar, och börjar föra henne in mot porten 33 B. – Fatema säger vidare att precis innan hon förs bakom husgaveln är det en kvinna på första våningens balkong eller en trappa som ropar och frågar ”vad gör du för någonting”. – Tilläggas kan att Fatema i upprest tillstånd fortsätter igen att börja skrika högt. Hon trodde att personen bodde i 33 B och att hon då skulle föras dit. Fatema berättar vidare att när kvinnan frågar vad gärningsmannen håller på med så släpper han taget och slänger omkull Fatema på marken. Han går sedan fram några meter och där står en cykel parkerad, vilken han då tar och cyklar iväg ut på Ekersgatan österut och i och med att gärningsmannen kommer ut på Hertig Karls Allé försvinner han ur Fatemas åsyn. – Fatema säger på fråga att kniven, som förevisas för henne, har svart skaft och bladet är ca 10-15 cm långt. Fatema tillfrågas sedan angående den parkerade cykeln och säger då att hon kan inte påminna sig om vad det är för färg eller om det är en dam- eller herrcykel, då hon är i sådant chockat tillstånd. Fatema säger dock att hon tror inte att cykeln är så gammal. Fatema säger på fråga, att gärningsmannen luktar starkt av parfym och det är ingen parfym som hon känner igen sedan tidigare. I övrigt kan hon inte komma ihåg att det luktade något i övrigt av honom. Vad gäller gärningsmannens uttal så bryter han inte på något språk, utan pratar ren svenska. – Gärningsmannen är iklädd en svart jacka, jeans i okänd färg, Fatema säger vidare att personen har någonting runt sitt huvud lindat i någon mörk

färg plus luva uppfälld. Fatema tillägger att hon dock kan se gärningsmannens hela ansikte. Hon säger att personen är ljushyad och har känslan av att han är svensk. Fatema säger vidare att i övrigt kan hon inte säga någonting mer om gärningsmannens ansikte, men han har inte skägg, mustasch, glasögon eller liknande. Hon har ej heller uppfattat att han skulle ha något ärr eller något annat märke i ansiktet. Vad det gäller fotbeklädnad har inte Fatema uppmärksammat det. Fatema säger vidare att på händerna har troligtvis gärningsmannen mörka handskar eller vantar. Hon kan inte säga om de är av skinn eller tyg. – Fatema säger vidare på fråga, att hon har den känslan att hon har aldrig träffat den här personen förut, men hon förstår av omständigheterna att personen måste veta att hon kommer vid den här tidpunkten till aktuell adress, eftersom han stod och väntade på henne. Hon har dock inte vid något tillfälle, varken tidigare eller aktuell morgon, sett någon som har förföljt henne på något sätt. – Fatema tillfrågas också om gärningsmannens längd och hon säger nu att när hon tittar på förhørsledaren och medföljande fotograf från tekniska avdelningen, Magnus Levin, att gärningsmannen är ungefär i längd med Magnus, ca 180 cm. Personen har normal kroppsbyggnad. – Förhöret slut klockan 10.32. – Tilläggas till förhöret kan att Fatema säger att efter det att gärningsmannen har lämnat platsen så lyckas hon dra loss sin ena arm från buntbandet. Buntbandet sitter sedan kvar på den andra armen/handleden och tas bort av polis.”

Ur protokoll över polisförhör, som hölls med Fatema Tuz Johora den 21 april 2009, hämtas följande.

”Fatema tillfrågas ... i Örebro. – Fatema tillfrågas vidare om personens signalement och hennes tidigare beskrivning av hans ansikte om hon idag kan komma ihåg nåt i övrigt om detta. Fatema säger att det hon med säkerhet kan säga är att hans ögonbryn är ljusa i övrigt så kan hon ej uttala sig om ögonfärg, näsans utseende eller läpparnas utseende eller något annat, fortfarande har hon dock den åsikten att han är av svenskt ursprung. – Fatema tillfrågas sedan om händelsen där hon ligger på mage och gärningsmannen sitter på hennes rygg där hon får sina båda händer

uppbrutna på sin rygg och sedermera buntbanden sätts på henne. Fatema säger att gärningsmannen tar en arm i taget på henne med början av hennes vänstra. Fatema säger att när hon har sin vänsterarm på ryggen så sätter gärningsmannen dit ett buntband. Fatema säger vidare att mannen då sätter dit buntbandet på vänster arm och hon ser inte om han har fler än ett eller fler än två band med sej. Samtidigt som gärningsmannen har satt buntbandet på hennes vänstra arm så slår han henne med den andra armen/handen på hennes huvud och i ryggen. Fatema säger vidare att när gärningsmannen är klar med hennes vänstra handled så tar han hennes högra arm och för över den på hennes rygg och där får hon känslan av att han sätter fast henne i samma buntband. Fatema säger vidare att hon fick uppfattningen att hon sitter fast med buntbanden på ryggen och när gärningsmannen sedan lämnar henne och platsen så kan hon för egen del dra bort sin vänsterarm ifrån ryggen. Fatema säger ... aktuella bilden. På fråga så säger Fatema idag att gärningsmannen lämnade platsen på en herrcykel i okänd färg. Fatema tillfrågas ... är 13.50.”

Enligt ett protokoll över polisförhör, som hölls med Fatema Tuz Johora den 2 juli 2009, förevisades hon då först ett fotokollage med åtta män, varvid polispersonal hade ”ritat” en balaklava på respektive mans huvud och sedan samma fotokollage utan sådan ”manipulation”. I protokollet är också antecknat följande.

”Fatema säger när hon får se första kollaget att hon är helt överens med att aktuell person hade en sådan klädsel som är påritat på de olika fotografierna. Fatema säger sedan efter att tyst tittat ett tag på kollaget att nr 2 är den person som överföll henne. ... Fatema tillfrågas vad det är som gör att hon pekar ut nr 2 och säger då att han är helt lik den person som överföll henne. Hon är till 100 % säker på detta och att det är den personen. Fatema tillfrågas om hon känner igen nr 2 sedan tidigare eller om hon över huvud taget känner igen eller har träffat någon av personerna vid något tidigare tillfälle. Fatema säger att hon har aldrig sett dem förut med undantag av nr 2 vid aktuellt tillfälle. – Fatema ställer ... beskrivning tidigare. – Fatema får sedan se kollage två utan maskering och hon pekar direkt på att det är nr 2. På fråga säger

Fatema att det är hela ansiktsbilden på personen som är helt likt och hon fastnar inte för någon särskild detalj som näsa, mun eller liknande. – Fatema säger vidare på fråga att hon vidhåller även nu att hon aldrig har träffat eller pratat med någon av dem utom nr 2 vid händelsen. – Fatema säger sedan att hon behöver inte titta mer på något av kollagen utan är helt säker på att personen var nr 2.”

Enligt protokoll deltog Fatema Tuz Johora också vid en konfrontationsförhör den 18 oktober 2010. Av handlingen framgår att hon då förevisades en film med åtta män. Ur protokollet hämtas följande.

”Fatema Johora tillfrågades om hon har sett något fotografi på den man som är gripen misstänkt för flera överfall i Örebro. Fatema har inte sett något fotografi på mannen men hon har läst i tidningen att en man är gripen. – Fatema informerades ... varje person. – Nr 1-8 Ingen kommentar. – Fatema sa att nr 3 och nr 5 stämmer lite grand. De har ansikte och kropp som stämmer, det är någonting med ansiktet. Hon är inte säker. Det är någonting med ögonen på nr 3 som stämmer. Nr 5 stämmer lite på rösten, kroppen och ansiktet. – Fatema får ... Ingen kommentar. – Fatema är inte 100 % säker på någon. Nr 5 har mest lik röst men det stämde inte riktigt. När mannen överföll Fatema sa han bara en mening till henne och det var något liknande att om hon skrek så skulle han döda henne. – Fatema tillfrågas om hur lång hon är och vad hon väger. Fatema är 150 cm lång och väger 42 kg. Hon vägde lika mycket vid tillfället när hon blev överfallen. – Fatema vill ... via förhørsanteckningar.”

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: På kvällen före den aktuella händelsen drack han ”en hel del” öl samtidigt som han satt framför datorn. I ett skede bestämde han sig dock för att bege sig ut. Han tog med sig tre starkölsburkar och gav sig iväg på cykeln. En av burkarna hade han på pakethållaren och en fanns i en ficka. Vidare höll han en burk i ena handen. Under ett par timmar cyklade han runt i Örebro. När han kom till den aktuella platsen var han klar över att han skulle

fortsätta att cykla den natten. Eftersom han behövde kissa begav han sig in på gården vid fastigheten i fråga. Det var nämligen så att han inte ville stå på gatan och kissa. Inte heller ville han bege sig hem till den närbelägna bostaden för att kissa eftersom han ju skulle fortsätta cykelfärden. Idag minns han inte om han gick eller cyklade in på gården. Han ställde sin cykel vid det ”första” källarfönstret. Dessutom kissade han vid det fönstret. Han valde att stå intill husväggen för att inte synas. Om han kissade mot husväggen eller marken minns han inte. När han stod på platsen fick han syn på en skugga, som rörde sig i riktning in mot gården. Skuggan var på marken. Detta gjorde att han avbröt kissandet trots att han inte var färdig med det. Dessutom knäppte han sina byxor. I det skedet såg han en person komma fram bakom husknuten. Han blev överrumplad över att personen kom fram så snabbt. Det var så att han iakttog att personen hade något i ena handen. Vad det var såg han inte. Eftersom han kände sig hotad fattade han med sin vänstra hand tag i den hand, som personen hade föremålet i. Dessutom tilldelade han personen, som senare visat sig vara Fatema Tuz Johora, ett knytnävsslag i ansiktet med sin högra hand. Hans vilja var att få ned henne på marken och att få kontakt med henne. Vidare var det hans mål att få kontroll över henne. Han fortsatte att utdela slag mot henne samtidigt som han drog henne snett inåt gården. Om dessa slag utdelades med knuten eller öppen hand minns han inte. Slagen träffade kroppen och ansiktet. Hon föll omkull och hamnade på mage, varefter han satte sig på henne. I det skedet visste han inte vem personen var. Han funderade över om det kanske var någon som ville råna honom. När han ”buntade” personens händer märkte han att det var en kvinna. Dessutom såg han att det hon hade haft i handen var tre tidningar. I det läget förstod han att Fatema Tuz Johora var ett tidningsbud, som inte var ute efter honom. Hon skrek, varvid han försökte lugna ned henne så att han skulle kunna ta bort buntbanden. I samband med att han satt med ett knä på var sida om henne i midjehöjd tog han tag med båda sina händer i hennes haka. Syftet med det var att han skulle få ögonkontakt med henne. Han lutade sig framåt samtidigt som hennes kropp vreds något bakåt. Då såg han hennes ansikte. När någon person ropade från en balkong släppte han taget om hennes haka, varvid hennes huvud föll ned mot

marken. Han cyklade från platsen till bostaden eftersom han antog att polisen var på väg. – Han kan ha hotat Fatema Tuz Johora i början av händelsen. Om han gjort något som av målsäganden uppfattats som spark hände väl det när han satte sig på henne. Förmodligen hade han en kniv med sig vid tillfället. Han brukar ha en kniv i vänster byxficka. Det är helt fel att han hade någon kniv framme när händelsen utspelade sig. I händerna hade han endast buntbanden. Vid tillfället uppfattade han Fatema Tuz Johora som ”hysterisk”. – Han var klädd i jeans och en mörkblå jacka. Dessutom hade han på sig en svart eller blå tröja med luva. I nuläget kommer han inte ihåg om luvan var uppfälld. – Parfym använder han väldigt sällan. Det kan hända att han gör det när han ska på fest. Vid tillfället luktade han nog starköl och var han full. – Till och från är han ”hyfsat småparanoid”. Under våren 2009 när han rörde sig ute sent på natten var det större risk att något skulle hända honom än på dagen. – Han hade ingen sexuell avsikt vid tillfället. Han visste ju inte ens att personen var ”en tjej”. Det finns ingen specifik minnesbild hos honom om att han höll för målsägandens mun. – De skador på målsäganden som är noterade i rättsintyget kan han ha orsakat. – När han var ute och cyklade den aktuella natten var det första gången som han hade med sig buntband. Dessa hade han tagit på arbetsplatsen vid ett tillfälle. Då tog han i vart fall sex buntband. Den arbetsplats som han åsyftar är Kronans Droghandel i Örebro. Buntbanden hade han i en jackficka. – Det var han som förde denna händelse på tal till polisen. Anledningen till det var att han ville göra ”det lilla rätta” som han kunde för att ställa till rätta alla fel som han gjort.

Maj-Britt Gilde har berättat bland annat följande: Den 9 april 2009 vid 03.30-04.00-tiden vaknade hon av att en kvinna skrek. Detta gjorde att hon gick ut på balkongen. När hon var där såg hon inget som kunde knytas till skriket. Emellertid fortsatte skrikandet, varför hon yttrade ”vad håller ni på med”. Sedan gick hon in igen och lade sig. Emellertid hörde hon sedan flera gånger att någon med mansröst sade ”håll käften, annars dödar jag dig”. Hon återvände därför till balkongen och därifrån såg hon en kvinna ligga snett nedanför balkongen. Det var ”inåt gården”. Kvinnan lät

som ”ett skadat djur”. Hennes sambo ringde till polisen medan hon gick ut till kvinnan, vars händer då var bundna. Polismän kom till platsen och klippte upp banden.

Marie Louise Agelin har berättat bland annat följande: Hon bor i det hus, som ligger där den aktuella händelsen utspelade sig. Vid tillfället vaknade hon av att någon jämrade sig och även gnydde. Emellertid tystnade det därefter. Ljudet kom dock tillbaka, varför hon drog täcket över huvudet. Hon hörde dock ett skrik och att en man sade ”fortsätter du blir det bara värre”. När hon vred upp persiennen såg hon ”inget”. I samband med att hon tittade ut genom köksfönstret iakttog hon en man på en balkong. Denne skrek ”vad är det som händer”. Hon klädde sedan på sig och gick ut i trapphuset. Då hörde hon att en granne var i trapphuset. När hon kom ut ur fastigheten såg hon ”brottsoffret” ligga på marken. Maj-Britt Gilde befann sig på platsen och uppgav att tidningsbudet hade blivit överfallet. Hon återvände därefter till sin lägenhet.

Det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 28 november 2010, innehåller utlåtande enligt följande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande angående: **Påvisade skador** – * Bula och rodnad till höger i pannan * Svullnad på höger kind * Avlångt skrapsår på höger handrygg * Svullnad på höger mellanfot – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynden talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld och skadorna kan stämma med att de uppkommit till följd av att målsäganden fått motta ett flertal sparkar och/eller slag. – Skadornas utseende är således förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2009-04-09 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och inga framtida kroppsliga men kommer att bli följden.”

Enligt ett inom Polismyndigheten i Örebro län den 15 februari 2011 upprättat undersökningsprotokoll har buntband av den typ som använts mot Fatema Tuz Johora införskaffats av polisen hos Kronans Droghandel i Borlänge; åklagaren har anfört att Kronans Droghandel i Borlänge har levererat sådana buntband till Kronans Droghandel i Örebro.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 6

Niklas Eliasson har erkänt att han tagit målsäganden mellan benen vid underlivet och för detta agerande har han medgett ansvar för sexuellt ofredande. Gärningen i övrigt har förnekats av honom.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande P och med vittnet Lorena Rydberg, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som bevisning har åklagaren åberopat fotografier, som tagits på den aktuella platsen och på en jacka, som målsäganden ska ha burit den 6 september 2009. Dessutom har åklagaren som bevisning åberopat en så kallad kompositbild samt en film avseende en konfrontation.

Målsäganden har berättat bland annat följande: När hon var på väg hem från en nattklubb hörde hon bakom sig ljudet från en cykel. Därefter hann hon knappt reagera förrän hon låg på marken med en man över sig. Att hon föll berodde på att mannen ”puttade” henne på axlarna och sedan ”slängde” ned henne på marken. Vid fallet slog hon bakhuvudet i marken. Hon hamnade på rygg. Det gick inte för henne att komma loss från mannen; det var ”tvärstopp”. Vid tillfället var hon övertygad om att hon inte skulle komma levande från platsen. Hon såg hans ansikte som var ovanför hennes. Han sade en gång på ett ganska lugnt sätt att ”kan jag inte få ta

lite”. Då började hon skrika ”nej, nej”. Han förde en hand till hennes underliv och försökte föra in fingrar i det. Emellertid lyckades han inte med det eftersom hennes strumpbyxor och trosor var i vägen. Det blev dock så att han sedan försökte dra av henne strumpbyxorna och trosorna. I samband med att hon skrek hörde hon att någon annan ”skrek på håll”. Plötsligt därefter reste sig mannen upp och cyklade från platsen. Två ”tjejer” kom och hjälpte henne. – Mannen hade nog lyckats med att dra av henne strumpbyxorna och trosorna om inte ”tjejerna” hade kommit. Han tog aldrig på hennes nakna underliv. Händelsen varade i maximalt fem minuter, ”kanske i två till tre minuter”. – Kompositbilden var hon med att göra några dagar efter händelsen; det var ”våldigt nära i tiden”. – Hon minns att hon tyckte att mannen var tjugo till tjugofem år och att han hade en ”ganska stor kropp”. På sig hade han en ”huvtröja”, som var ”ganska fördragen”. Det som hon minns tydligt är ögonen och näsan. – Vid tillfället var hon övertygad om att mannen skulle våldta henne. – Efteråt hade hon en bula i bakhuvudet. Hon hade ont i huvudet i flera dagar. – När hon var på ett konfrontationsförhör fick hon först information om att en person var gripen och att hon skulle få se åtta ”killar”. Det hon skulle göra var att peka ut den person, som utsatt henne för övergreppet. Vid konfrontationen uppskattade hon till ”65 procent” att nr 2 var den man, som hade angripit henne. Konfrontationsförhöret ägde rum mer än ett år efter händelsen. Före förhöret hade hon inte sett någon bild på Niklas Eliasson på ”nätet”.

Åklagaren har åberopat att det i protokoll över polisförhör, som hölls med målsäganden den 6 september 2009 respektive den 11 september 2009, antecknats följande.

”Med den ena handen försökte killen dra ner hennes strumpbyxor och med den andra höll han i henne och klämde och kände på hennes kropp.”

”Killen försöker tysta ner henne genom att han sätter sin hand över hennes mun.”

Vid huvudförhandlingen har målsäganden tillagt bland annat följande: Det som antecknats om att han klämde och kände på hennes kropp ”kan absolut stämma”. – Hon har ingen minnesbild om att han lagt sin hand över hennes mun.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Den 6 september 2009 var han på väg hem från en bekant. Då cyklade han på Grenadjärgatan, varvid han fick syn på en person som senare visat sig vara målsäganden. Han, som hade ”stalkat” tidigare, bestämde sig för att följa efter henne. Inledningsvis cyklade han efter henne ”en bit”. Sedan bestämde han sig för att åka ikapp henne och ”ta henne i baken”. Det blev så att han nöp henne i baken. Målsäganden stannade och han gick fram till henne för att ta på henne efter det att han hade ställt cykeln på stödet. Av någon anledning snubblade en av dem, varefter han först hamnade över och sedan bakom henne. Målsäganden satt då på marken; möjligen halvlåg hon. Han tog henne mellan benen vid underlivet utanpå kläderna. I det skedet hade hon benen framför sig och försökte hon hela tiden ta bort hans hand. Han försökte inte komma innanför hennes strumpbyxor. Det han ville göra var att ”tafsa lite”. När folk i närheten började skrika upphörde han med agerandet gentemot målsäganden, varefter han cyklade hem. – Hans minnesbild är inte att han låg på målsäganden. – När målsäganden sade ”nej” gjorde hon det i normal samtalston. Det var först när andra personer skrek som målsäganden började skrika. – Tidigare har han ”erkänt försök till våldtäkt”. Men nu har han tänkt tillbaka på händelsen och kommit fram till att han hade ”inte direkt någon avsikt att våldta”. – Han kommer inte ihåg om han var påverkad eller om han hade druckit alkohol.

Lorena Rydberg har berättat bland annat följande: Det var sent på kvällen när hon var på väg till bostaden med en ”kompis”. Hon hörde först något men sedan hörde hon en kvinna säga ”nej, nej, sluta, jag vill inte”. Det var mörkt ute men hon såg en man och en kvinna. Avståndet från henne till dessa personer vet hon inte. Hon började springa till platsen där personerna befann sig. Därvid hade hon att passera över en cykelbro. Vid tillfället såg hon att kvinnan satt ned och att mannen var

bakom kvinnan. Om mannen satt på sina knän eller fötter känner hon inte till. Han hade sina armar runt kvinnan samtidigt som han bakifrån böjde sig över kvinnan. Hon såg inte att han tog på kvinnan. Hon uppfattade att det var fråga om ett våldtäktsförsök men hon vet inte om det var det. Hon såg inte vad mannen gjorde. Innan hon kom fram till platsen cyklade han från platsen. Då såg hon honom bakifrån. Han hade på sig en tjock tröja med luva. Hans kläder var mörka. Även cykeln var mörk. Det var nog en damcykel. När hon kom fram till platsen var målsäganden ”våldigt upprörd”. Målsäganden uttryckte att ”han tog mina saker”. I gräset hittade de dock målsägandens mobiltelefon och nycklar.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 7

Niklas Eliasson har erkänt att han sprayat tre gånger i riktning mot målsäganden men invänt att medlet inte träffat henne. Med hänvisning till detta har han medgett ansvar endast för försök till misshandel.

Sedan åklagaren begärt det har förhör hållits med målsäganden Mona Diagne och med vittnet Niccolo Gustafsson Gianella, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Mona Diagne har berättat bland annat följande: Tillsammans med skolkamrater hade hon varit på en maskerad. När den var slut började hon gå hem. Under promenaden pratade hon per telefon med Niccolo Gustafsson Gianella. I samband med att hon gick utmed ”ån” och pratade med Niccolo Gustafsson Gianella hörde hon ett ljud bakom sig. Därefter såg hon en man gå med en cykel. Han höll sin ena hand mot en ficka och gick i riktning mot henne. Han, som höll ena armen uppe, gick fram och sprayade mot henne. Det gjorde ”jätteont” när något starkt träffade hennes ansikte. Hon tänkte att hon inte fick blunda men det rann i hennes ögon. Det

kändes som att någon hade ”gnuggat in två stora lökar i ögonen”. Hon sparkade mannen mellan benen samtidigt som hon ramlade. Om hon träffade vet hon inte och mannen var ”helt tyst”. När hon låg ned på marken sprayade han ytterligare en gång mot henne. Hon kunde resa sig upp, varefter hon gick i riktning mot honom med en väska under ena armen. Då sprayade han henne en gång till, varjämte han ramlade över henne. Återigen försökte hon sparka honom mellan benen. Då backade han och hon reste sig upp. I det skedet fick han tag i hennes väska. Hon såg sin chans och sprang från platsen. Efter att ha sprungit en sträcka gömde hon sig och försökte lugna ned sig. Hon kom på att hennes nycklar låg kvar på marken på platsen och att hon inte skulle komma in i porten utan nycklarna. Detta gjorde att hon återvände till platsen. Där gömde hon sig bakom några träd. Sedan sprang hon fram och tog upp sin väska och mobiltelefon samt sina nycklar. Därefter begav hon sig till bostaden och dit kom Niccolo Gustafsson Gianella. – När hon träffades av sprayen skrek hon. Det var ”jättestarkt” inte bara i utan även runt ögonen. Smärtan var nog den svåraste hon har upplevt. – Innan hon var på ett konfrontationsförhör hade hon inte sett någon bild på Niklas Eliasson. Vid förhöret pekade hon ut nr 2 med 80 procents säkerhet. – När hon hade kommit hem kramade hon sin mamma och Niccolo Gustafsson Gianella. Dessa fick då tårar med anledning av det medel, som fanns kvar i hennes ansikte. – Efteråt kunde hon inte sova eftersom det ”bara rann i ögonen”, som svullnade. I två dagar sved det i ögonen. – Tidigare hade hon aldrig haft problem med att gå hem ensam. Efter händelsen har hon dock haft problem med det. – Hon var hemma från arbetet i en vecka. Sammanlagt missade hon arbete i 28 timmar. Hennes timlön var 102 kr och 11 öre. – Vid tillfället hade hon druckit alkohol men inte så mycket. Hon kände av det ”lite grand”. Händelsen inträffade vid 03-tiden. Det var ”ganska bra” belysning på platsen. – Mannen hade en luva, som var neddragen. Hon tyckte att han hade en rund näsa och att han var vit i ansiktet.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Någon gång fick han tag på en sprayburk. Tillsammans med några andra personer sprayade han i badkaret vid ett

tillfälle. Därefter stack han ned huvudet i badkaret. Då blev det ingen ”större effekt” utan endast ”nysretningar”. Efteråt fanns ungefär hälften av burkens innehåll kvar. På natten den 18 oktober 2009 var han i bostaden och då drack han alkohol. Han funderade över vilken effekt innehållet i burken hade men ville inte prova på sig själv. Det blev så att han bestämde sig för att testa om sprayen hade någon effekt, varför han lämnade bostaden och cyklade iväg. Den första ensamma person som han mötte var målsäganden. Han åkte ikapp henne och ”hoppade” av cykeln en bit bakom henne. Därefter gick han i riktning mot henne. Han sprayade i riktning mot henne, varvid det uppkom ett ”duschmoln”. Hon gick bakom molnet medan han kom in i det. I det skedet sparkade hon honom på ena låret. Han fick tag på en väska, varvid hon snubblade omkull. Då sprayade han en gång till och i det läget satt hon på marken. Som han uppfattade saken träffades hon då inte av sprayen. Hon sprang iväg, varefter han stod kvar på platsen med en väska. Den lämnade han kvar när han sedan cyklade hem. Då kände han av sprayen. – När han sprayade mot målsäganden var han ”runt” två meter från henne. Sammanlagt sprayade han två till tre gånger mot målsäganden. – Han visste inte vad det var för typ av spray. Enligt vad han trodde var det pepparspray och inte tårgas. Det var likadan spray som den som avses i åtalspunkten 16. Om det var just den burken som han använde känner han inte till. – Som han ser det fick målsäganden inte någon spray på sig. Han anser sig inte ha gjort någon skada på henne. Hans upplevelse är dock att hon inte ville bli sprayad. – Vid tillfället var det hans avsikt att se om innehållet i burken hade någon effekt. Han trodde att sprayen inte skulle ha någon större effekt. – Han vet att han har gjort fel men han kan inte påstå att han känner något över huvud taget.

Niccolo Gustafsson Gianella har berättat bland annat följande: Han var hemma och det var en tidig morgon. Då pratade han med Mona Diagne per telefon. Hon var på väg till sin bostad. Han visste ungefär var hon befann sig. Vid samtalet hörde han att det började ”låta i bakgrunden”. Mona Diagne sade ”hjälp”, varefter han hörde att hennes telefon ”ramlade ned”. Dessutom uppfattade han att två personer sprang bort från hennes telefon. Detta gjorde att han ”slängde” sig på cykeln och ringde till

polisen. När han sedan mötte henne var hon ”i trappuppgången” vid hennes bostad. Då var hennes ögon röda, varjämte hon var ”våldigt skrädd och upprörd”. Hon sade att en person hade ”hoppat på” henne. I övrigt minns han inte exakt vad hon uttalade men det gällde att en man hade kommit bakifrån på cykel. Hon uppgav att hon hade blivit sprayad och att det sved i ögonen. Han såg att det var ”svullet liksom”. I samband med att han kramade och pussade henne sved det på hans ena kind. – Efter händelsen hade han inte så omfattande kontakt med Mona Diagne. De hade nämligen en ”paus” i deras förhållande. Han märkte dock att hon hade blivit mer orolig för att gå ut ensam i mörker.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 8

Niklas Eliasson har erkänt den gärning, som enligt åklagaren utgör ett sexualbrott. Han har i den delen medgett ansvar för våldtäkt men inte för grovt sådant brott. Han har förnekat att han tillgripit målsägandens plånbok, varför han har bestritt ansvar för rån.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande C, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat bland annat ett rättsintyg, som avser målsäganden. Vidare har åklagaren som bevisning åberopat fotografier, som tagits på målsäganden, och en så kallad kompositbild.

Niklas Eliasson har åberopat bland annat en inom Polismyndigheten i Örebro län genom kriminalinspektören Krister Thoresson den 9 september 2010 gjord tjänsteanteckning.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Under kvällen hade hon varit på en maskerad. På den festen drack hon två cider om trettio centiliter vardera; alkoholhalten var fyra och en halv procent. Vid 22-tiden begav hon sig till restaurang Frimis. Där drack hon en drink och möjligen en cider till. Hon använde sitt betalkort på restaurangen. Hon var kvar på restaurangen till strax efter kl 02.00. Tillsammans med andra gick hon sedan till McDonald's. När det besöket var avslutat åkte hon till en vän. Hos vännen stannade hon en "kort stund". I det skedet kände hon sig inte berusad. Hon blev erbjuden att få ta en taxi men det tyckte hon var onödigt, varför hon bestämde sig för att gå dit hon skulle. När hon sedan gick på Ullavigatan iakttog hon en "kille" på cykel långt bakom sig. Han cyklade ganska sakta. Det blev så att hon fick en känsla av att hon borde springa de sista 200 meterna till hennes slutmål. I samband med att hon vände sig om var "killen" bakom henne. Då såg hon hans ansikte i några sekunder. Sedan fick hon flera slag i ansiktet men hon vet inte hur många det var. Det var flera än två. Slagen träffade ena sidan av ansiktet. När hon träffades av slagen kände hon inget. Hon har ingen minnesbild av hur hon sedan hamnade på en garageuppfart. Beträffande vad som hände där har hon dock klara minnesbilder, dock att turordningen beträffande de olika momenten kan vara något oklar för henne. Hon hamnade på mage på garageuppfarten. Mannen satte på buntband så att hennes händer blev låsta på hennes rygg; det "blev som handbojor". Han rotade igenom hennes väska, som fanns någonstans bredvid henne på marken. Vid tillfället frågade han efter pengar och mobiltelefon. Hon uppgav att hennes mobiltelefon hade blivit stulen trots att hon hade den innanför BH:n. Hon såg inte om han tog något ur väskan eftersom han befann sig bakom henne. I detta läge trodde hon att det var fråga om ett rån. Det trodde hon ända till dess han var under hennes kjol och drog ned hennes strumpbyxor och trosor. Dessa plagg hamnade i knähöjd på henne, varför hon inte kunde röra benen. Hon hörde "prassel av en kondomförpackning" och bad att få ta ut en tampong eftersom hon inte ville att den skulle skjutas in i livmodern. Han godkände att hon gjorde det och när hon hade gjort det slängde han iväg tampongen. Sedan drog han isär hennes skinkor och tog tag i hennes höfter,

varjämte han sade till henne att sära på benen. Hon hörde ett barnskrik från ett hus. Om hon i det skedet drog efter luft för att skrika på hjälp vet hon inte men han yttrade att ”skriker du slår jag ihjäl dig”. Han utförde ett vaginalt samlag, varvid hon kände att hon blev varm mellan benen. Hon insåg att han hade fått utlösning. När han var färdig bad hon honom att ta bort buntbanden. Eftersom hon inte hörde något ”klippljud” antog hon att han använde kniv. I samband med att han hade tagit bort det ena buntbandet sade hon till honom att det räckte men ändå tog han bort båda. Han var ”våldigt mån” om att inte skära henne när han tog bort buntbanden. Hon började resa sig men då knuffade han till henne och sade att hon skulle vänta till dess han hade cyklat iväg. Därefter lämnade han platsen. Hon reste sig och började gå men det visade sig att hon gick åt fel håll. Emellertid kom hon strax därpå fram dit hon skulle. Där upptäckte hon att hennes plånbok var försvunnen. Polis larmades och kom också till henne. Polismän spårade med hund och letade efter plånboken. Hon vet att hon hade den med sig från den vän, som hon besökte senast under kvällen. Det var en gammal och sliten plånbok, som troligen inte hade något värde. – Hon vet inte hur det konstaterade blåmärket på ena armen uppkommit. Det uppmärksammade hon först någon eller några dagar efteråt. – Hon minns inte om hon skrek under händelsen. Det var så att hon trodde att hon skulle dö och att hon inte skulle få se sin dotter mer. Hon ville bara att händelsen skulle ta slut så att hon kunde gå från platsen. Något minne av hur det kändes att ha buntbanden på sig har hon inte. Just när allt inträffade kände hon ingen smärta i kroppen. Själva ”våldtäkten var femtio till sjuttio procent av hela händelsen”. Allt kanske varade i tio till tjugo minuter. Hennes mammaledighet var ”inte kul”. Före händelsen var hon ”glad, energisk och hade ett glatt humör”. Det har han dock tagit ifrån henne. – Efter det att Niklas Eliasson hade gripits såg hon en bild på honom på Internet. På en gång när hon såg bilden kom hon på att det var han som hade överfallit henne; hon var säker till ”110” procent. Hon kände obehag. Senare fick hon vara med om en röstkonfrontation. Då kände hon inte igen hans röst.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Vid tillfället var han först i bostaden där han ägnade sig åt sin dator. I ett skede bestämde han sig för att bege sig ut för att cykla. Det blev så att han sedan cyklade på ”stan ner på norr”. När han därefter kom ut ur några tunnlar vid Tunnelgatan fick han syn på målsäganden. Detta gjorde att han började cykla efter henne ”sakta”. Han fick en uppmaning att ”ta henne”. Emellertid avbröt han cyklingen för att hinna komma på andra tankar. Det blev dock så att han inte hann tänka klart förrän han var på väg att cykla ikapp henne. I anslutning till att han nått fram till henne ”hoppade” han ”av” cykeln. Sedan utdelade han slag med öppna händer mot hennes ”kropp och ansikte”. Det var två till tre slag i ansiktet, varjämte han ”puttade” henne i axelpartiet en gång. Vidare drog han med henne till en garageuppfart; det skedde genom att han fattade tag i hennes överarmar. I samband med det hotade han henne genom att uttala ”håll käften, annars skär jag dig i ansiktet för jag har kniv”. En sådan hade han i sin vänstra byxficka. Han ”drog, puttade eller tryckte ned” henne på marken. Sedan ”buntade” han ”ihop” hennes händer bakom hennes rygg. Eftersom han förstod vad som var på väg att hända frågade han henne om hon hade pengar och ”mobil”, varefter han började ”rota” i hennes väska som fanns till höger om honom. Det gjorde han för att ”vinna tid” så att han skulle inse att han måste ”avbryta allt”. Han ”ville få tankar på annat och få bort tvångskänslan”. När han ”rotade” i väskan satt han grensle över hennes ben. Eftersom han inte var ute efter den tog han inte plånboken; han hade ingen anledning att ta något. Efter det att han hade ”rotat” färdigt drog han ned hennes strumpbyxor och trosor, varefter han satte på sig en kondom. Trots att hon var bakbunden tog hon ut en tampong ur underlivet. Tampongen slängde han iväg till ett buskage. Den var inte blodig och dessutom hade han kondom. Det var det som gjorde att han inte lät bli att genomföra ett vaginalt samlag med henne. Han vet inte hur länge samlaget pågick men han fick utlösning. När han var färdig bad hon att han skulle ta bort buntbanden. Detta gjorde att han vände om och tog bort ett band genom att använda kniven. Därefter sade hon att det räckte men han lossade även det andra bandet. Han var mån om att inte skära henne i handlederna. Det blev så att han fick buntbanden i sina händer.

Han cyklade från platsen. Ungefär 100-200 meter därifrån slängde han buntbanden och kondomen. – Hela händelsen pågick i tio till femton minuter. – Väskan lämnade han öppen när han var klar med genomletningen. – Han visste att det var fel att överfalla målsäganden men han gjorde det ändå. – Vid tillfället sade han inte att han skulle döda målsäganden. – Buntbanden hade han tagit på sin arbetsplats. – Vid tillfället ”frös” målsäganden ”till”. Han vet inte om det berodde på att hon var ”chockad” eller rädd. – Det var han själv som tog upp denna händelse med polisen. Hans önskan var att få allt uppklarat. För honom har det varit angeläget att hjälpa till med utredningen. Han har ”alltid haft det här brottet i huvudet” då han insett vad han varit kapabel att göra.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 4 november 2009 och bygger på iakttagelser som denne gjort vid en rättsmedicinsk kroppsundersökning av målsäganden den 2 november 2009, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... avger jag följande utlåtande angående:
Undersökningsfynd - * Underhudsblödning vid vänster ögas yttre ögonvrå ... * På vänster överarm i rad liggande rundade underhudsblödningar ... * Rundad underhudsblödning på höger handrygg ... * Stor underhudsblödning på vänster knäskål ... * 3 små ytliga runda sår strax under vänster knäskål ... - **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynd i form av underhudsblödning vid vänster ögonvrå (1) talar för att den orsakats av ett trubbigt våld riktat mot ögat. – Underhudsblödningar på vänster överarm (4) talar för att de orsakats av trubbigt våld och deras utseende och lokalisation stämmer överens med att de orsakats av ett hårt grepp framifrån av någon annan persons hand runt överarmen. – Rundade underhudsblödningar på höger handrygg (5) och vänster knäskål (8) talar för att de orsakats av trubbigt våld. – Tre ytliga sår under vänster knäskål (9,10) har utseende som stämmer med att de orsakats av att målsäganden fallit mot marken och såren

liknar sådana sår som uppkommer då man slår knäet mot grusigt underlag. – Skadornas utseende vad gäller 1, 4, 8, 9 och 10 är förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp d.v.s. att någon slagit målsäganden i ansiktet, greppat runt hennes högra (torde rätteligen vara vänstra; tingsrättens anm.) arm samt fått henne på fall mot hårt grusigt underlag. – Skadan på höger handrygg kan ha uppkommit under tumult om målsäganden slagit handryggen mot något hårt. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2009-11-01 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen av skadorna har varit livshotande och inga framtida kroppsliga men kommer att bli följden.”

Den åberopade tjänsteanteckningen innehåller bland annat följande.

”Kontroll idag med Leif Eddemo, Logica i Stockholm som handhar Forex korttransaktioner. Han kontrollerade aktuellt Forexkort i ärende K-35127-09, och inga transaktioner har skett på kortet sedan 09-11-01, kl 05:49:21 (Frimis).”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 9

Niklas Eliasson har erkänt gärningen och medgett ansvar för försök till våldtäkt.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande I och med vittnet Patrik Öhrn, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat ett rättsintyg, som avser målsäganden. Dessutom har åklagaren som bevisning åberopat fotografier, som tagits bland annat på målsäganden samt på och intill den aktuella platsen.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Vid tillfället hade hon varit på en "tjejkväll" i Brickebacken. När hon tog sig därifrån åkte hon buss till Järntorget. Där bytte hon till en annan buss. Under färden med den visade det sig dock att hon hade klivit på fel buss. Detta gjorde att hon klev av bussen vid Universitetssjukhuset. Hon bestämde sig sedan för att gå till bostaden. Under gångfärden passerade hon Bromsplan, varefter hon fortsatte. Då gick hon förbi en man och en kvinna. När hon kom till Svampen skulle hon gå igenom en tunnel. I tunneln tittade hon bakåt men då såg hon ingen person. Inte heller kände hon någon oro. I samband med att hon fortsatte att gå fick hon ett sms från sin dåvarande pojkvän. Han undrade över var hon befann sig och svaret från henne blev att hon var på väg hem. Hon fortsatte att gå i närheten av järnvägsspåret. Vid en korsning såg hon en man på cykel men hon tänkte inte så mycket på det. I samband med att hon fortsatte att gå hände att "rätt som det var" låg hon på marken med "någon på ryggen". Detta skedde utan förvarning. Den andra personen var en man. Han sade till henne en gång att "hålla käften". Hon förstod först inte vad som höll på att hända. När hon insåg att det var någon som var på henne började hon skrika "våldigt högt". Hon kände att hennes panna skrapade i marken och hon kom inte loss. Mannen pressade hennes huvud åt ena sidan så att hörapparaten på den sidan gick sönder. På motsvarande sätt gick hennes hörapparat på den andra sidan också sönder. Därefter hörde hon bara "mummel" från mannen. I det skedet tänkte hon att hon aldrig skulle komma från platsen men till slut släppte mannen och cyklade iväg. En "kille" kom fram till henne. Då visste hon inte hur hon skulle kunna kommunicera med honom. Det visade sig dock att han kunde teckenspråk. Vid tillfället var hon i "chock". Polis och ambulans kallades till platsen av honom. Efter det att polisen hade anlänt hölls det ett förhör med henne på platsen. Sedan fördes hon till Universitetssjukhuset. Där undersöktes hon, varjämte det hölls ett nytt polisförhör med henne. – När hon låg på marken var hennes händer inte fria. Mannens tyngd var över hela hennes rygg. Hennes huvud pressades nedåt så att först pannan och sedan näsan kom mot marken. I ett skede kom hon loss lite med huvudet så att hon kunde titta till höger och vänster. I några sekunder såg hon också

hans ansikte ”från hakan till näsan”. Ansiktet var ”ljus och runt”. Mannen tryckte dock med sin ena hand ned hennes huvud igen. – Hon har ingen aning om han gjorde något mer mot henne än att säga ”håll käften” för att få henne att vara tyst. Hon kände inte att han gjorde något för att tysta henne. Något minne av att han höll för hennes mun har hon inte. Han ”tog inte på” henne men han kan ha gjort det utan att hon, som var i ”chock”, lade märke till det. Idag minns hon inte om han gjorde något sådant. – När han tryckte ned hennes huvud gjorde det ont när hörapparaterna pressades in i öronen. Dessutom gjorde det ont i pannan. – Efter överfallet var hennes mobiltelefon borta. Han tog den. – Enligt vad hon tror hade mannen en ”jackluva” på sig. – Vid tillfället orsakades hon de skador som återges på fotografier. Dessutom var hon ”väldigt öm” i kroppen efteråt. Allt detta satt kvar i cirka en vecka. Vidare hade hon nackspärr under samma tid. – Den första tiden efter händelsen mådde hon ”väldigt dåligt”. Hon var nedstämd och lät bli att arbeta som ”timvikarie” under den första månaden. Det var inte så att hon sjukskrev sig. I stället för att utföra sina studieuppgifter i skolan gjorde hon det i bostaden. Efter den första månaden försökte hon komma tillbaka till det vanliga livet. Än idag händer det ibland att hon känner att det finns kvar en rädsla. Ibland inbillar hon sig att det finns någon bakom henne. Förutom att hon fått stöd från sin sambo och mamma har hon haft kontakt med en kurator inför huvudförhandlingen. – Hon har inte ”så stort minne av belysningsförhållandena ” på platsen. Hon uppfattade att mannen hade en cykel när han begav sig från platsen. Om det var en dam- eller herrcykel vet hon inte. Händelsen pågick inte särskilt länge, ”max i fem minuter”. – En annan person visade en bild på Niklas Eliasson för henne på Internet. Vid polisförhör har hon uppgett att hon kände igenom honom med 80 procents säkerhet. – Hon var berusad vid tillfället eftersom hon hade druckit vin. Trots berusningen hade hon ”koll på läget”.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Det var så att han var hemma och drack alkohol. I ett skede bestämde han sig för att bege sig ut för att cykla. Han har ju haft en tendens att följa efter ”folk”. Så blev det även denna gång. Han fick syn

på målsäganden på Hovstavägen. Då kom han från Gustavsgatan. Han följde efter henne på Hovstavägen i riktning mot Svampen. När han kom till Shellmacken i närheten av Svampen stannade han eftersom han kände ”var det hela var på väg”. Han visste inte vad han skulle göra. Emellertid kände han ”en inre uppmaning” att fortsätta att följa efter henne och att ”ta henne”. Eftersom han nu var så långt bakom ”tappade han bort henne” vid den tunnel, som fanns på platsen. Det blev dock så att han listade ut åt vilket håll hon hade gått. Efter en stund såg han henne igen vid en liten backe i närheten av järnvägsspåret. Han cyklade ikapp målsäganden och då hade hon kommit till den aktuella platsen. Efter det att han hade ”hoppat av” cykeln och ställt den på stödet tog han tag i målsäganden och drog ned henne på marken. Då hamnade hon på mage. Idag har han ingen klar minnesbild angående var hennes händer hamnade. Han såg att hon hade något i öronen men han trodde att det var hörlurar. Hon skrek, varför han sade till henne att vara tyst. I nuläget är han inte klar över om han satt eller låg på henne. Han tryckte ned hennes huvud mot marken någon gång när hon försökte resa sig upp. I samband med det tog han henne ”på rumpan”. Emellertid minns han inte om det var ”högre upp på rumpan eller mellan benen”. Han kommer inte ihåg om han försökte tysta henne på något annat sätt än att uppmana henne att vara tyst. Inte heller kan han erinra sig om han höll för hennes mun. Han lade inte märke till att hörapparaterna gick sönder. Vid tillfället förstod han inte att målsäganden var hörselskadad. Målsäganden skrek och gjorde så mycket motstånd att han insåg att han inte skulle ha kunnat genomföra det han ville utan att skada henne alltför mycket. Detta gjorde att han valde att avbryta sitt agerande. I samband med det såg han en mobiltelefon på marken. Eftersom han trodde att det var hans tog han med sig den när han cyklade från platsen. Senare upptäckte han att det inte var hans mobiltelefon. Han antog att det var målsägandens, varför han slängde den ifrån sig. – Händelsen pågick i cirka två minuter. – Det är svårt för honom att beskriva vad ”en inre uppmaning” innebär. Något inom honom säger åt honom att inte följa den. Vid tillfället kände han ”en inre uppmaning” när han kom ut ur tunneln. Trots att han kände att han inte borde följa uppmaningen gjorde han det ändå. – Uttrycket att ”ta henne” betyder att han

ska "våldta henne". – I stort sett alltid har "en inre uppmaning" tagit över. Det är så att han helst inte vill följa den. Emellertid kan uppmaningen ha olika innebörder. Han kan inte ange om någon uppmaning, som han har fått har gått ut på att endast misshandla. – Vid tillfället var han "väl full" men det minns han inte. Han kommer ihåg händelsen och blandar inte ihop den med något annat som har hänt. – På platsen var belysningen "hyfsad". Det fanns gatlyktor och dessutom hus i närheten. – De skador som syns på fotografierna på målsäganden måste ha uppkommit vid tillfället.

Åklagaren har åberopat att det i protokoll över polisförhör, som hölls med Niklas Eliasson den 18 november 2010, antecknats följande.

"I samband med att Niklas drar ner den här tjejen på marken, så börjar hon skrika. Niklas säger då till den här tjejen att hon ska vara tyst. På fråga om Niklas mer kan precisera hur han uttryckte sig, så säger Niklas att han mycket väl kan ha hotat henne och sagt att han skulle skära henne för att han hade kniv. Alltså, han talar om för tjejen att han har kniv. Niklas tror också att i samband med att han vill att tjejen ska vara tyst så håller han också ena handen över munnen på henne."

Vid huvudförhandlingen har Niklas Eliasson tillagt bland annat följande: Han kommer inte ihåg att han skulle ha sagt så som det är antecknat i protokollet. Inte heller minns han något om att han hållit en hand för munnen på målsäganden. – I den vänstra byxfickan hade han med sig en kniv vid tillfället. Han tog dock aldrig fram den. Vidare sade han inte att han hade den med sig.

Patrik Öhrn har berättat bland annat följande: När han kom ut från en kamrats hus, som ligger ungefär 200 meter från den aktuella platsen, hörde han att en "tjej" skrek. Han uppfattade att det var skrik av rädsla, varför han började springa till platsen. När han kom fram såg han målsäganden, som satt eller låg på asfalten. Hon höll om sig själv. Han försökte lugna ned henne. Det var så att han märkte att hon

var hörselskadad. Emellertid kan han teckenspråk, varför han kunde samtala med henne. Hon blödde i ansiktet och var ”ledsen och rädd”. För honom berättade hon att någon hade ”puttat omkull” henne och att hennes ansikte hade kommit mot marken. Han försökte trösta henne. Vid tillfället såg han ingen annan person på platsen.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygsläkaren Peter Sundin den 5 december 2010, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget avger jag följande utlåtande angående: **Påvisade skador** – * Ytliga skrapsår i pannan och på näsan. Skrapsåren i pannan löper i olika riktningar. – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynden talar för att de orsakats av ett trubbigt våld och stämmer väl med skador som uppstår om huvudet med kraft pressas ned mot hårt underlag såsom asfalt eller grus. – Skadornas utseende är förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp d.v.s. att någon bakifrån pressat ned målsägandens ansikte mot marken. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2009-12-06 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat. Utöver möjliga ytliga hudärr i pannan kommer inga framtida kroppsliga men att bli följden.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 10

Niklas Eliasson har erkänt gärningen och medgett ansvar för grov våldtäkt.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande G samt med vittnena Carl Larsson och Christoffer Malmqvist, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning såsom sjukhusjournal och rättsintyg, som avser målsäganden, protokoll över brottsplatsundersökning, undersökningsprotokoll beträffande buntband och sakkunnigutlåtande från Statens Kriminaltekniska Laboratorium. Vidare har åklagaren som bevisning åberopat bland annat fotografier, som tagits på målsäganden och klädesplagg tillhöriga henne samt på och i närheten av den aktuella platsen.

Målsäganden har lämnat en berättelse, som innehåller uppgifter om att hon av en man utsattes för övergrepp på sätt, tid och plats som åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningen.

Niklas Eliasson har berättat i huvudsaklig överensstämmelse med vad som anges i gärningsbeskrivningen, dock att han sagt sig inte komma ihåg något vaginalt samlag och vissa andra gärningsmoment avseende främst uttalanden från hans sida. Dessutom har han uppgett att han inte ifrågasätter målsägandens berättelse.

Carl Larsson och Christoffer Malmqvist har var för sig berättat om sina iakttagelser av målsäganden vid deras anträffande av henne på platsen i fråga och om vilka åtgärder de då vidtog för att hjälpa henne.

I sjukhusjournalen anges vid kantrubriken **”Gynekologisk undersökning”** bland annat följande.

”Perianalt kl 2 något upphöjt och irriterat område, rodnad och lite sprickbildning.”

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av ST-läkaren Johanna Nordmyr den 16 april 2010 och som grundar sig på en av henne företagen rättsmedicinsk kroppsundersökning av målsäganden den 31 mars 2010, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... avger jag följande **UTLÅTANDE – Undersökningsfynd** – Tecken på relativt färskt, trubbigt våld mot – huvudet med överhudsavskrapning ..., underhudsblödningar ... och tandskador ..., - höger arm med överhudsavskrapningar ... och underhudsblödningar, - vänster arm med överhudsavskrapningar ... samt underhudsblödningar ..., - bålen med överhudsavskrapningar ..., - höger ben med överhudsavskrapningar ..., underhudsblödningar ... samt rodnad, och – vänster ben med överhudsavskrapningar ... och underhudsblödningar ... - **Skadornas uppkomstsätt** – Underhudsblödningarna på hakan ... och i den högra tinningen ... kan ha orsakats av knytnävsslag. Underhudsblödningen nedom höger öga kan ha orsakats av trubbigt våld mot ögonregionen, men dess uppkomstsätt kan ej närmare bedömas. Överhudsavskrapningen vid vänster öra har ett ospecifikt utseende och dess uppkomstsätt kan ej närmare bedömas. Tandskadorna ... har sannolikt orsakats av annat än knytnävsslag direkt mot området. Missfärgningarna och överhudsavskrapningarna kring handlederna ... kan ha orsakats av tryck från smalt, långsträckt, kring handlederna delvis löpande, på tvären räfflat föremål, såsom t ex det av den undersökta beskrivna buntbandet. Av skadornas utseende att döma har handlederna varit bundna så att vänster handleds lillfingersida har legat an mot höger handleds sträcksida. Underhudsblödningarna på höger underarm ... och även på vänster överarm ... kan ha orsakats av grepp. Övriga skador har ett mer ospecifikt utseende och kan helt eller delvis ha uppkommit vid det händelseförlopp som beskrivits (polisutredningen). – Sammanfattningsvis ses ett antal skador med utseende och lokalisation talande för att de är åsamkade den undersökta av annan person. – **Skadornas ålder** – Överhudsavskrapningarna kan ha uppkommit vid den beskrivna händelsen den 28 mars 2010. Tandskadornas ålder är svårbedömd, och de kan således ej med säkerhet bindas till den aktuella händelsen. Underhudsblödningarnas färgton tyder på att de uppkommit under en tidsperiod sträckande sig från några dagar till åtminstone en vecka innan undersökningstillfället, och de kan således ha uppkommit vid den aktuella

händelsen den 28 mars 2010. – **Skadornas svårighetsgrad** – Skadorna har ej varit livshotande och kommer ej att ge upphov till bestående fysiska men.”

Enligt det åberopade brottsplatsundersökningsprotokollet anträffades ett Lypsyl på den aktuella platsen. Vidare framgår det av den handlingen att de trosor och den BH, som målsäganden hade på sig vid det aktuella tillfället liksom Lypsylet har skickats för undersökning till Statens Kriminaltekniska Laboratorium. Den 15 oktober 2010 utfärdade laboratoriet ett sakkunnigutlåtande, som innehåller bland annat följande angående ”**Undersökning och slutsats**”.

”På **lypsylet** ... har tidigare sekret/DNA påvisats. Resultatet talar med visshet för att sekret/DNA:t kommer från Niklas Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – På **trosorna** ... har tidigare påvisats blod i en undersökt besudling (bak upptill). Resultatet talar med visshet för att blodet/DNA:t kommer från Niklas Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – På **BH:n** ... har tidigare påvisats blod i en undersökt besudling (vänstra kupans rätsida). Analysen visar en blandning av DNA från minst två personer. Resultaten talar starkt för att huvuddelen av DNA:t kommer från Niklas Eliasson (*Grad +3*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Den mindre delen av DNA:t kan inte utvärderas för jämförelse mot person.”

Enligt ett inom Polismyndigheten i Örebro län den 15 februari 2011 upprättat undersökningsprotokoll har buntband av den typ som använts mot målsäganden införskaffats av polisen hos Kronans Droghandel i Borlänge; åklagaren har anfört att Kronans Droghandel i Borlänge har levererat sådana buntband till Kronans Droghandel i Örebro.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 11

Niklas Eliasson har erkänt den gärning, som enligt åklagaren utgörs av sexuellt ofredande. Han har förnekat att han avsiktligt tilldelat målsäganden ett slag över höger öra, varför han har bestritt ansvar för misshandel.

Sedan åklagaren begärt det har förhör hållits med målsägande K, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Åklagaren har som bevisning åberopat fotografier, som tagits på målsäganden och på den aktuella platsen.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Vid tillfället var hon på väg för att träna. Då gick hon på den aktuella gångbanan mellan Universitetssjukhuset och Svartån. Hon hörde att en cykel saktades in bakom henne. Emellertid tittade hon inte bakåt. Några sekunder efter det att hon hade hört cykelljudet greppade någon tag ordentligt i hennes högra skinka. Först trodde hon att det var fråga om ett skämt av någon person som hon kände. Personen, som var en man, cyklade långsamt vidare. När hon insåg att det inte var ett skämt skrek hon ”jävla idiot, vad håller du på med”. I samband med att hon skrek detta stannade mannen till med cykeln och vände om. Hon såg honom hela tiden. Han cyklade ”jättesakta” i riktning mot henne, varjämte han höll upp sin högra hand och saktade in. Näven var knuten och hon såg ett slag komma. I anslutning till det vred hon sitt ansikte så att den högra sidan vändes mot honom. Dessutom tog hon tag i cykeln. Det blev så att slaget träffade hennes högra öra. Slaget uppfattade hon som hårt och det gjorde ont på henne. Hon blev ”ännu mer förbannad” av slaget och skrek efter honom. Emellertid slutade hon med det eftersom hon befarade att han skulle komma åter till henne. Istället sprang hon från platsen, varvid hon träffade en flicka som hjälpte henne. Polis kallades till platsen. – Mannen hade på sig ljusa jeans och någon slags luvtröja. Han bar en mörk tröja eller jacka. – Efteråt hade hon ett sår bakom örat

och ett på örat. Det uppkom en sårinfektion. – Till polisen lämnade hon ett signalement på mannen. Hon tyckte att han såg ut som ”en robot i ansiktet”. Han gjorde ingen min och hans ögon satt ”ganska tätt”. När hon sedan var hos polisen kände hon igen mannen direkt när hon fick se bilder på honom. Det hon kände igen var det runda ansiktet, håret och ”alltihop”. Innan hon var hos polisen hade hon sett en ”suddad” bild av Niklas Eliasson. När hon gjorde det ”bröt” hon ”ihop”. Hon har ingen tidning hemma och någon bild på Niklas Eliasson på Internet hade hon inte sett. Hos polisen var hon helt säker på att Niklas Eliasson var rätt person. Även vid huvudförhandlingen känner hon igen Niklas Eliasson. – När hon kom hem efter händelsen mådde hon dåligt. Trots det åkte hon till arbetet dagen efter det inträffade. Emellertid ”bröt” hon ”ihop” framåt eftermiddagen, varför hon blev hemskickad. Även senare var hon borta från arbetet på grund av att hon inte mådde bra. Hon har träffat en kurator, vilket var ”jätteskönt”.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: På kvällen den 7 oktober var han ute och cyklade. Dessutom drack han alkohol. Det var så att polisen hade kallat honom till ”topsning” och han ville fundera över hur han skulle göra på grund av det. I samband med att han cyklade vid sjukhuset fick han syn på målsäganden. Då bestämde han sig för att ”stalka henne en bit”. Därefter följde han efter henne och då fick han ”en uppmaning” om att åka ikapp och ta henne ”i baken”. Ganska omgående efter det att han fått denna ingivelse åkte han ikapp och tog målsäganden på den högra skinkan med hela handen. I det skedet hade han saktat in. Målsäganden yttrade ”vad håller du på med, jävla idiot”. Detta tänkte han dock inte på. Inte heller blev han arg. Han vände om med cykeln eftersom han kände att han borde åka tillbaka och ta målsäganden på bröstet. Den ingivelsen fick han ungefär samtidigt med att målsäganden skrek till honom. Eftersom han tänkte ”gör inte det här” cyklade han sakta åter i riktning mot målsäganden. När han kom i närheten av henne sträckte han fram en hand, varvid hon ”flaxade” till med sina armar. Därefter kände han att hans hand träffade någonstans på målsäganden. Förmodligen var det på ena örat. Sedan cyklade han från platsen. – Vid tillfället var han full men trots

det är hans minnesbilder ganska klara. – När han cyklade i riktning mot målsäganden i det andra skedet var hans enda avsikt att ta henne på bröstet. Någon tanke på att skada målsäganden hade han inte.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 12

Niklas Eliasson har erkänt gärningen och medgett ansvar för sexuellt ofredande.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande N, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Vid troligen 20-tiden den 7 oktober 2010 hade hon tvättat och var på väg hem. När hon då gick hade hon en stor IKEA-väska, som hängde över den vänstra axeln. Dessutom hade hon en påse innehållande tvättmedel i ena handen. Hon tror att hon korsade en cyklists väg när hon gick på vägen. Plötsligt såg hon ett cykelhjul ”våldigt nära” till höger om sig. Samtidigt kände hon ett grepp på sin högra skinka. Då ryckte hon till och skrek, varvid greppet släpptes. Hon såg en man på cykel, som aldrig stannades. Han cyklade från platsen. Hon iakttog inte hans ansikte. Däremot såg hon hans kroppsbyggnad. Enligt henne hade han ”breda axlar”. Han hade en luva över huvudet och hade på sig en mörk tröja och ljusa jeans. Hur cykeln såg ut vet hon inte. För egen del bar hon byxor, som satt åt mot kroppen. Direkt efter händelsen var hon ”jätterädd”, varför hon tittade bakåt. Dessutom sprang hon från platsen till bostaden. Belysningen på platsen var inte ”jättestark”. Greppet i hennes bak tog mannen i farten. Händelsen var över på ”kanske trettio sekunder”. – Efteråt var hon, som inte var påverkad av något berusningsmedel, rädd för att vara ute i mörker. Hon vågade inte gå ensam hem på kvällarna. Detta blev värre när hon fick reda på gärningsmannens identitet. Hon tänker på vad som kunde ha hänt henne. Det

inträffade gjorde att hon fick koncentrationssvårigheter. I sin tur medförde det att hon inte klarade en ”tenta” och en ”omtenta”. Hon har samtalat med en kurator och ska göra det flera gånger till. – När hon var hos polisen efter händelsen kunde hon inte peka ut någon gärningsman.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Denna händelse utspelade sig på torsdagen innan han greps. Från torsdagen till dess han greps var han ute och cyklade i stort sett hela tiden. På måndagen i samma vecka hade han fått brev från polisen om topsning. Det var det som gjorde att han cyklade runt så mycket; han behövde fundera över sin situation. – Vid tillfället cyklade han vid Stjärnhusen. Han minns inte om han vände om eller om han cyklade bakom målsäganden redan från början. Ganska omgående efter det att han fick syn på henne kom han på att han skulle ”ta henne” i baken. Han cyklade därför upp bakom henne och saktade ned lite. När han var nära målsäganden ”nöp” han henne i baken. Det hände i farten. Han använde hela sin vänstra hand. Hon skrek till och hoppade åt sidan medan han fortsatte att cykla. – Det var så att han fick ”någon slags uppmaning att göra det här”. Den kom på platsen. Att det blev just målsäganden som utsattes för saken berodde på ”slumpen”. Hon hade långt svart hår och bar ”tigha” byxor. – Vid tillfället var han full. Trots det är hans minnesbild ”ganska klar”. Han tror att han ville åka fast. Den aktuella kvällen hade han på sig ljusa jeans, en mörk jacka och en luvtröja med luvan uppfälld. – Han har ingen aning om varför han valde just att beröra ”rumpan”. Enligt honom är ”ett nyp” ett slags grepp.

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 13

Niklas Eliasson har erkänt gärningen, dock att han förnekat att han sparkat målsäganden. Vidare har han invänt att händelsen utspelat sig på en gräsmatta och inte på ”asfalt”. Han har medgett ansvar för försök till våldtäkt.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande J samt med vittnena Gabriella Lindner Widmaier och Camilla Nord, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat bland annat ett rättsintyg, som avser målsäganden. Vidare har åklagaren åberopat fotografier, som tagits på målsäganden och på den aktuella platsen.

Målsäganden har berättat bland annat följande: När hon kom till den aktuella platsen blev hon ”nedriven på marken av en man”. Då hamnade hon på rygg och mannen satte sig grensle över henne. Han höll för hennes mun så att hon fick svårt att få luft. Vidare tryckte han ned hennes ansikte så att ena sidan av det kom mot asfalten. Han höll henne i håret samtidigt som han slog henne i ansiktet. Det förekom också att han höll för hennes näsa. Slagen i ansiktet utdelades med knuten hand. Det var så att han slog henne ”intensivt” och det gjorde ont på henne. Uppskattningsvis rörde sig om ett femtontal slag men hon vet inte hur många det var. Han kände henne på bröstet och mellan benen. I ett skede lyckades hon komma upp eller om det var så att han lyfte upp henne. Då uppfattade hon att han drog henne i riktning mot en källartrappa. Emellertid spjärnade hon emot. Han ”slängde ned” henne på asfalten mellan två gräsmattor. Därefter slog och sparkade han henne. Hon tror att hon blev sparkad på överkroppen. Däremot minns hon inte om hon blev sparkad i ansiktet och huvudet. Plötsligt upphörde han med sitt agerande. Det kändes som ”ett mirakel”. – Vid tillfället såg hon att hans mun rörde sig men eftersom hon är döv hörde hon inte vad han sade. Hon kunde inte läsa på hans läppar vad han uttalade. – Det var utanpå hennes kläder som han tog henne mellan benen. Det gick ”våldigt fort”. Hon upplevde det som kränkande. – Händelsen utspelade sig ”nog lite grann” också på en gräsmatta. – Efteråt beskrev hon mannen för polisen. Då uppgav hon att han hade ljus hy och några millimeters stubb samt att han var mellan 22 och 25 år och ”ganska satt” i kroppen. Hon sade också att han hade en luvtröja på sig. – Innan hon var på ett konfrontationsförhör hos polisen

hade hon sett en bild på Niklas Eliasson på Facebook. När hon såg den bilden var hon inte säker på att Niklas Eliasson var identisk med gärningsmannen. Emellertid såg hon också en bild på hans mamma på Facebook. Det var en bild i profil på mamman, som såg allvarlig ut. I det skedet såg hon att det ”stämde att det var han”. Vid konfrontationsförhöret kände hon igen Niklas Eliasson men hon ville se ”bandet” flera gånger. Därefter blev hon säker men hans näsa var något annorlunda i förhållande till hennes minnesbild av den. – När händelsen, som pågick i cirka fem minuter, utspelade sig hamnade hon ”i chocktillstånd i ett skede”. Hon trodde att hon skulle dö. Det var så att hon tänkte ”låt mig få luft”. Allt blev ”bara dimma” när hon träffades av alla slag. Vid tillfället trodde hon att han skulle ”döda och våldta” henne. Det kändes som att han hade makten över henne.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Vid tillfället följde han efter målsäganden. När han kom till den aktuella platsen ”hoppade” han ”av” cykeln, varefter han bakifrån tog tag i målsägandens armar eller möjligen kopplade en ”björnkram”. Sedan ”slängde ” han ”ned” henne på marken. Hon skrek och försökte ta sig från platsen. I det skedet sade han förmodligen att han skulle skära halsen av henne. Dessutom utdelade han cirka fem slag mot henne men det kan också röra sig om cirka sju slag. När han utdelade slagen stod han över henne, som var på marken. Han har en ”luddig” minnesbild av att han höll för hennes mun. Någon tanke om att målsäganden inte hörde kom aldrig upp hos honom. Han tog henne mellan benen med ”hela högerhanden”. Däremot minns han inte om han sparkade henne eller höll för hennes näsa och ögon. Inte heller kommer han ihåg om han drog henne i håret eller tog på hennes bröst. Han var full men de minnesbilder som han har är ”klara”. Han avbröt sitt agerande mot målsäganden eftersom ”folk” på balkonger skrek och ifrågasatte vad han höll på med. Han cyklade från platsen i riktning mot hemmet. När han kom till en gata fick han dock syn på en ”ny målsägande”. – Han hade kniv med sig men den tog han aldrig fram. – Vid tillfället fick han samma känsla som han hade fått förut, nämligen att han skulle ”ta tjejen” eller med andra ord ”våldta henne”. Den känslan fick han två gånger när han följde efter henne. – Händelsen

pågick i två till fem minuter. – De skador som beskrivs i målsägandens rättsintyg uppkom på henne när händelsen utspelade sig.

Gabriella Lindner Widmaier har berättat bland annat följande: Vid tillfället vaknade hon tidigt på morgonen av ljud utanför fönstret. Hon vistades i en lägenhet några våningar upp från marken. Det hon hörde var en kvinna, som utstötte ljud, och en man, som sade ”håll käften, annars skär jag dig”. Det uttalade han flera gånger. Hon klev upp ur sängen och gick ut på balkongen. När hon tittade ned såg hon en man stå framåtlutad över en kvinna, som var nedhukad. Där var det asfalterat. Samtidigt som mannen höll i kvinnan slog han till henne i ansiktet ”upprepade” gånger; han ”matade på hela tiden”. Hon frågade vad de höll på med men han reagerade inte över det. Hon återvände in i lägenheten och sade till sin pappa. Därefter gick de båda ut på balkongen. I det skedet iakttog hon att mannen och kvinnan var på en gräsmatta. Även då tilldelade han kvinnan slag främst i huvudet och ansiktet. Det var fråga om knytnävsslag. Hon minns inte om det förekom sparkar. Några hotelser uttalades inte då. Hennes pappa skrek högt ”vad i helvete håller du på med”. Då slutade mannen, varefter han cyklade iväg. Kvinnan sprang från platsen där det fanns många ”lyktor”. – Mannen var en relativt ung person; han var under 25 år. Han var ”ganska satt” och inte särskilt lång. Han hade en luva över huvudet. Det han uttalade lät ”våldigt aggressivt”. Det hördes att kvinnan var rädd. Hon fick uppfattningen att kvinnan upplevde ”panik och hjälplöshet”. När hon såg kvinnan i samband med att polisen kom till platsen iakttog hon att kvinnan var ”sönderslagen i ansiktet”.

Camilla Nord har berättat bland annat följande: Vid tillfället vaknade hon av ”massa spring” och en ”kille” som skrek ”vill du dö”. Uttalandet hörde hon två till tre gånger genom fönstret, som var ”lite öppet”. Vidare hörde hon ett ”dovt ljud”, varvid hon tänkte att det kom från en döv person. Hon gick inte upp ur sängen, varför hon inte såg något av händelsen.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 17 oktober 2010 och bygger på en av denne företagen rättsmedicinsk kroppsundersökning av målsäganden den 13 oktober 2010, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... avger jag följande utlåtande angående:

Undersökningsfynd - * Markerade underhudsblödningar under vänster öga samt på hakspetsen ... * Svagt färgade underhudsblödningar på båda kinder ... och i pannan

* Svullnad med överhudsavskrapningar till vänster på kinden ... * Bula i pannan ...

* På insidan av över- och underläpp finns två stycken blödningar under slemhinnan ... * Hudrodnad i skalpen ... * Hudrodnad på höger överarm ... * Ytliga små punktformiga överhudsavskrapningar eller sår på utsidan av höger armbåge ... -

Skadornas uppkomstsätt – Undersökningsfynden i form av underhudsblödningar i ansiktet ... talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld. – Svullnad med överhudsavskrapning på vänster kind ... och bula i pannan ... talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld och att något hårt skrapat över huden. – Blödningar under slemhinnan på över- och underläpp ... talar för att läpparna slagits eller pressats med kraft mot tandraden vilket givit upphov till blödningar under slemhinnan. – Rodnad i skalpen ... och på höger överarms insida ... talar möjligen för att de orsakats av ett trubbigt våld. – Överhudsavskrapningar på utsidan av höger armbåge ... talar för att något hårt slagits mot armbågen. Kan t.ex. ha uppkommit vid fall mot hårt underlag såsom grus eller asfalt. – Den sammanlagda skadebilden talar starkt för att målsäganden blivit utsatt för ett trubbigt våld i form av upprepade slag och/eller sparkar mot ansiktet. – Svullnad med överhudsavskrapning på vänster kind talar för att de uppkommit av sparkar mot ansiktet alternativt att kinden skrapats mot något hårt. – Skadornas utseende är väl förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp d.v.s. att målsäganden upprepade gånger av annan person blivit slagen och/eller sparkad i ansiktet. – Angiven ömhet på andra ställen på kroppen kan även tala för

att målsäganden blivit slagen eller klämts åt även på dessa ställen. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2010-10-10 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och inga framtida kroppsliga men kommer i normalfallet att bli följden.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 14

Niklas Eliasson har erkänt att han med sina händer stött till målsäganden på hennes axlar, att han knäat henne i underlivet och bröstet, att han hotat henne på i vart fall liknande sätt som åklagaren påstått, att han tvingat ned henne på marken och att han slitit av henne kläderna på underkroppen. Vidare har han vidgått att han tagit fram en kondom, som han dock på grund av avsaknad av stånd inte kunnat sätta på sin penis. Han har förnekat att han trängt in i målsäganden vaginalt. För det agerande som han sålunda erkänt har han medgett ansvar endast för försök till våldtäkt.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande B, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Med stöd av 35 kap 14 § 1 st 3 p rättegångsbalken har såväl åklagaren som Niklas Eliasson tillåtit att som bevis i rättegången få åberopa uppteckningar av berättelser, som vittnet Leonardo Barbosa de Pontes lämnat inför polismyndighet vid förundersökningen.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat bland annat ett rättsintyg, som avser målsäganden, och sakkunnigutlåtande från Statens Kriminaltekniska Laboratorium.

Målsäganden har berättat bland annat följande: Den 10 oktober 2010 någon gång efter kl 06.00 cyklade hon från bostaden. När hon sedan kom till Egnahemsgatan uppmärksammade hon att en person kom cyklande tätt intill henne. En arm lades på hennes ena axel. Först trodde hon att det var en arbetskamrat men hon förstod snart att det inte var det. Hon sade ”vad gör du” och tänkte att det gällde ett rån. Plötsligt låg cyklarna på gatan. Hon vet inte hur hon kom av sin cykel. Personen, som var en man, började tilldela henne knytnävsslag ”lite överallt på kroppen”. Hur många slag det var fråga om vet hon inte. Han drog i hennes jacka eller möjligen i något annat så att de hamnade på andra sidan av gatan. I det skedet tänkte hon att hon måste hålla sig på benen. Emellertid var han ”jättestark” och hon hade inte kraft nog att sätta emot. Han slog henne. Dessutom knäade han henne två till tre gånger. En gång i bröstet och två gånger ”där nere”. Det värsta var när hon blev knäad i bröstet eftersom hon sedan inte fick någon luft. Hon sade till honom att sluta att slåss, varefter han yttrade att hon skulle göra som han sade. Vidare nämnde han att hon skulle vara tyst och att han hade kniv med sig. I samband med att hon skrek uttalade han flera gånger ”jag dödar dig din jävel, fattar du det”. Till slut hamnade hon på marken. Hur det gick till vet hon inte. Hon blev knästående ”på alla fyra”. I det läget uppmanade han henne att räta ut högerbenet. Då hade han redan slitit av hennes byxor och trosor så att de var endast på högerbenet. Han höll sedan på med sig själv. Vad han gjorde och ”böklade med” vet hon inte. Det var så att hon frös. Hon kände hans skinn mot sitt skinn, varvid hon uppmärksammade att han var ”iskall”. Det var hans ”framdel” som var emot henne. Han ”stoppade in den” och penetrerade henne vaginalt. Hon har ingen aning om han använde kondom. Det gick ”rätt så fort när han trängde in”. Samtidigt fick hon syn på ett tidningsbud, vilket gjorde att hon började skrika om att ringa till polisen. Då blev gärningsmannen rädd och försvann från platsen. På fråga av henne uppgav tidningsbudet att han inte hade någon telefon, varefter hon sade att hon inte hade något att säga till honom. Hon började ta på sig sina kläder. Vid tillfället tyckte hon att det var ”skämmigt” att ligga ”halvnaken” på platsen. Hon cyklade till arbetsplatsen där hon bad någon att ringa till polisen eftersom hon hade blivit ”misshandlad och våldtagen i

villaområdet”. – Hon tyckte att han luktade illa och uppfattade honom som drogad. – Hon fick inga slag i ansiktet vid tillfället. De flesta slagen träffade den högra sidan av hennes kropp från axeln och nedåt. Hon såg aldrig hans ansikte. Han hade en luva uppfälld. Vad han gjorde när hon var knästående på alla fyra vet hon inte. – Polisen skjutsade henne till kvinnokliniken där hon undersöktes. Hon känner inte till om det finns något intyg beträffande den undersökningen. – Efter händelsen var hon hos polisen och tittade på en ”videokonfrontation”. Då kände hon igen Niklas Eliasson ”bara på rösten”. Hon uppgav direkt att det var han som var gärningsman. – Vid tillfället åsamkades hon blåmärken på den högra armbågen. De satt i mycket längre än några dagar. Ibland kan hon ha värk i armbågen. Emellertid intar hon värktabletter för en annan åkomma och dessa tabletter lindrar även värken i armbågen. Till för någon månad sedan gjorde det ont i blygdbenet när hon stötte emot något i arbetet. Nu har den smärtan börjat avta. Efter händelsen var hon hemma från arbetet i tre veckor. Därefter återgick hon i tjänst. Då hade hon tillgång till taxitransporter till och från arbetsplatsen under en tid. Fortfarande känner hon obehag när hon går ut. Hon reagerar för plötsliga ljud. Bostaden och arbetsplatsen är hennes ”trygga platser”. Hon får dagligen minnesbilder avseende händelsen. Det känns rätt så bra att prata med någon om det inträffade men hon vill inte ältä saken.

Niklas Eliasson har berättat bland annat följande: Han var på väg hem efter händelsen på Karlslundsgatan. När han kom till Karlaparken fick han syn på en cyklist, som var på Älvtomtagatan. Han bestämde sig för att följa efter cyklisten. I samband med att han var på Egnahemsgatan såg han att cyklisten var en kvinna. Då fick han ”en uppmaning” om att ”ta henne”. Det var samma typ av uppmaning som han hade fått i samband med händelsen på Karlslundsgatan. Han kom ikapp målsäganden på hennes vänstra sida, varefter han stannade henne. Troligen höll han i hennes cykel, varför hon klev av den. Han släppte hennes cykel och ”hoppade av” sin egen. Målsäganden frågade vad han gjorde och skrek på hjälp. Då hotade han henne genom att säga ”håll käften, annars skär jag dig”. Dessutom uppgav han att han hade med sig en kniv. Därefter stötte han med sina händer mot hennes axlar så

att han och hon hamnade på andra sidan av gatan. Varför han ville att de skulle komma dit vet han inte. När hon försökte ta sig från platsen höll han i henne. Det blev så att de hamnade vid en lyktstolpe. Där höll han i hennes axlar och knäade henne tre gånger. En av dessa träffade hennes bröst, varvid hon tappade luften. I övrigt knäade han henne vid underlivet. I samband med att hon sade att hon inte kunde andas ”slängde” han ”ned” henne på marken. Då hamnade hon på mage men han sade till henne att ställa sig på knä. Han vet att han slet av henne kläder, som satt åt. Det var särskilt hennes byxor som satt åt, vilket gjorde att han ”ryckte och slet”. Efter en stund lossnade hennes byxor. När han var färdig hade hon byxorna och trosorna bara på ena benet. För egen del antingen drog han bara ned gylfen eller knäppte han upp den och översta knappen i sina byxor. Dessa blev ”nedhasade”. Han tog fram en kondom och försökte sätta på den men det gick inte eftersom han inte hade stånd. I det skedet fick han syn på tidningsbudet, varför han avbröt sitt agerande. På marken såg han något som han tog med sig i tron att det var hans mössa. När han uppmärksammade att det inte var det slängde han plagget i en container. Han cyklade hem. – Efter det att han hade fått av henne kläder sade han till henne att ”höja upp kroppen”. Anledningen till det var att han tänkte våldta henne. Det gick dock inte att göra det eftersom han inte hade stånd. Han har berättat som det var. Det finns ingen anledning för honom att ljuga. – Kondomen kastade han någonstans, antingen ”där” eller på vägen hem. – Vid tillfället var han fortfarande full men trots det har han en klar minnesbild av händelsen. – Han vet inte om hans hud kom emot målsägandens när han höll på med sina byxor eller om han kom åt henne senare. – Han hade på sig jeans, luvtröja och jacka. Det var så att han cyklade direkt hem efter händelsen. – Den kondom som anträffats i en källare hade han inte med sig till Egnahemsgatan. Den påträffade konomen hade han använt i samband med att han onanerade i källaren. När han sedan tog av sig den använde han en pappersservett för att torka sig med.

I protokoll över polisförhör, som hölls med Leonardo Barbosa de Pontes den 10 oktober 2010 och den 12 oktober 2010, är det antecknat på två skilda ställen att

målsäganden på platsen sade till honom att ”killen hade försökt att våldta henne” och på ett ställe att ”killen försökt att våldta henne”.

Åklagaren har åberopat att det i ett telefonsamtal till SOS anmälts en våldtäkt och att anmälan gjorts av en arbetskamrat till målsäganden.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 21 oktober 2010 och bygger på iakttagelser som denne gjort av målsäganden vid en rättsmedicinsk kroppsundersökning den 13 oktober 2010, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... avger jag följande utlåtande angående:
Undersökningsfynd - * Två korta ytliga hudrispor på vänster lillfingerknoge ... *
 Ytlig sårskada av ett skarpt vasst, möjligen skärande våld mot vänster handlov ... *
 Underhudsblödningar på utskjutande delar av båda armbågar ... * Större rundade till ovala underhudsblödningar på båda underarmarnas övre delar ... * Större skarpt markerad underhudsblödning med viss mönsterbildning från blygdbenet och nedåt ... *
 Ett flertal ytliga punktformiga sår på utskjutande delar av båda knän ... *
 Punktformiga ytliga sår på övre delen av vänster underben – **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynden i form av underhudsblödningar på båda armbågar ... och ytliga punktformade sår på knän och underben ... talar för att de uppkommit av ett trubbigt våld och kombinationen av skador på armbågar och knän talar starkt för att de kan ha uppkommit på det sätt målsäganden anger då hon tvingats ned till knästående med stöd av armbågar på hård mark, asfalt eller liknande, utomhus. – Stor underhudsblödning med antydan till mönster under blygdbenet ... talar starkt för att den uppkommit till följd av ett trubbigt våld och skadan stämmer mycket väl med att den orsakats av att målsäganden knäats mot området och mönstret stämmer med att den kan ha uppkommit om ett veckat klädesplagg funnits mellan det yttre våldet och huden. – Ytligt sår med skarpa

kanter i vänster handlov ... talar för att det uppkommit av ett skarpt våld och utseendet stämmer väl med att den uppkommit om handloven satts i marken mot en vass sten eller liknande. – Sårén vid vänster hands lillfingerknoge ... är ospecifika och något uppkomstsätt kan inte bedömas. Skadorna har dock uppkommit av ett trubbigt troligen rispande våld. – **Skadornas ålder** – Skadornas utseende är för samtliga skador förenligt med den uppgivna tidpunkten 2010-10-10 för deras uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Ingen livshotande skada har förelegat och inga framtida kroppsliga men kommer i normalfallet att bli följden.”

I anslutning till att Niklas Eliasson greps i en fastighet på Bergsgatan i Örebro den 11 oktober 2010 beslagtogs en använd kondom och en servett, vilka föremål låg i en soppåse. Statens Kriminaltekniska Laboratorium har undersökt kondomen och servetten och i sakkunnigutlåtande den 3 mars 2011 redovisat resultat enligt följande.

”På kondomens ena sida påvisades sperma. Resultaten talar extremt starkt för att sperman kommer från Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. På samma sida påvisades sekret/DNA. Resultaten talar extremt starkt för att sekret/DNA:t kommer från Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – På kondomens andra sida ... inte påvisas. På samma sida påvisades sekret/DNA. Analysen visar en blandning av DNA från minst två personer. Resultaten talar extremt starkt för att huvuddelen av DNA:t kommer från Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Den mindre delen av DNA:t kan inte utvärderas för jämförelse mot person. – Blod kunde inte påvisas.”

”I en undersökt besudling påvisades sperma. Resultaten talar extremt starkt för att sperman kommer från Eliasson (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – I samma besudling påvisades sekret/DNA. Resultaten talar extremt starkt för att sekret/DNA:t kommer från Eliasson (*Grad*

+4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. – Blod kunde inte påvisas.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 15

Niklas Eliasson har erkänt gärningen och medgett ansvar för försök till våldtäkt. På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägande A och med vittnet Chatarina Äng, varjämte Niklas Eliasson har hörts över åtalet.

Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat bland annat ett rättsintyg, som avser målsäganden, och sakkunnigutlåtande från Statens Kriminaltekniska Laboratorium. Vidare har åklagaren som bevisning åberopat bland annat fotografier, som tagits på målsäganden och på den aktuella platsen.

Om själva händelseförloppet och de fysiska effekterna på henne har målsäganden lämnat en berättelse, som innehåller uppgifter som stämmer mycket väl överens med innehållet i gärningsbeskrivningen. Därutöver har hon berättat bland annat följande: Under nästan hela händelseförloppet kändes det som att hon inte fick luft. När han sade att han hade en kniv i den väska, som han medförde trodde hon på honom. Det stryptag som han höll runt hennes hals var ”hårt”. Hon kunde inte andas och kände att hon ”började försvinna”. I det skedet befarade hon att hon skulle dö. Vid tillfället förstod hon att gärningsmannen var ”våldtäktsmannen som det skrivits om” och att han skulle våldta henne. Hon var fruktansvärt rädd men samtidigt ville hon komma loss, varför hon kämpade emot och skrek hela tiden. – Vid huvudförhandlingen känner hon igen Niklas Eliasson. Även vid en konfrontation hos polisen pekade hon ut honom. – Hon upplevde att han menade allvar med hoten. Efter händelsen har hon mått dåligt. Hon var sjukskriven i en månad. När hon återgick till arbetet ordnades det så att hon inte behövde vara ensam. Även i

samband med att åtalet väcktes var hon sjuk i några dagar. Hon har haft panikångest och varit rädd för att möta människor. Vidare har hon haft svårt att sova. Emellanåt har hon haft mardrömmar. Än idag har hon svårt att slappna av. Regelbundet har hon haft samtal med en kurator. Hon, som har hästar, kunde inte ta hand om dessa i flera månader efter det inträffade. Skadorna i ansiktet fanns kvar i säkert en månad. Det känns som att näsan ännu inte har läkt. I nacken hade hon ont i en till två månader efter händelsen.

Niklas Eliassons berättelse inför tingsrätten är förenlig med gärningsbeskrivningen. Angående vissa moment och annat har han uppgett bland annat följande: Han fick syn på målsäganden när hon var vid en lägenhetsdörr. Då fick han ”uppmaningen” att ”ta henne”. Eftersom han hade fått den känslan ville han ha kontroll över henne för att kunna våldta henne. – Idag kommer han inte direkt ihåg att han tog ett stryptag på henne men han är medveten om att ”rättsintyget säger annorlunda”. Han ifrågasätter inte målsägandens berättelse och innehållet i rättsintyget. – Vid tillfället hade han en kniv i sin vänstra byxficka. – Att han avbröt sitt agerande berodde på ”störningsmomenten” att målsäganden skrek och sade att hennes pojkvän var på väg till platsen. Händelsen pågick i fem till tio minuter. I det inledande skedet stod han och målsäganden ansikte mot ansikte med varandra.

Chatarina Äng har berättat bland annat följande: Vid tillfället bodde hon på Tunnelgatan. I samband med att hon satt vid datorn hörde hon att en kvinna skrek ”fruktansvärt”. Det var ”illvrål”. Hon hörde skriken flera gånger. Uppskattningsvis hörde hon det i upp till fem till sex minuter. Under den perioden var det dock tyst ibland.

Ur det åberopade rättsintyget, som upprättats av kontrakterade rättsintygläkaren Peter Sundin den 24 oktober 2010 och bygger på iakttagelser som gjorts av denne vid en rättsmedicinsk kroppsundersökning av målsäganden den 13 oktober 2010, hämtas följande utlåtande.

”Med stöd av vad som framkommit av utredningsunderlaget och vid den genomförda kroppsundersökningen av ... avger jag följande utlåtande angående:

Undersökningsfynd – Punktformiga underhudsblödningar, petechier, på höger ögas undre och övre ögonlock ... * Blödning i bindhinnan på höger öga ... * Underhudsblödning på höger ögas undre ögonlock ... * Punktformiga blödningar runt vänster öga ... * Underhudsblödningar på över- och underläpp ... * Diffus rodnad i vänster ögas bindhinna ... * Sår och underhudsblödning på tungspetsen ... * Underhudsblödning på höger käkben ... * Tecken på avstannad näsblödning ... * Rodnad i svalget motsvarande tungbenet ... * Underhudsblödning på insidan av höger knä ... och baksidan av vänster knä ... - **Skadornas uppkomstsätt** – Undersökningsfynden i form av punktformiga underhudsblödningar runt båda ögonen ... samt rodnad i vänster öga och blödning under bindhinnan i höger öga liksom rodnaden i svalget motsvarande tungbenet ... talar starkt för att de orsakats av ett hårt och långvarigt tryck runt halsen som resulterat i en tryckökning inuti blodkärlen med följd av att små blodkärl brister. – Fynd i form av underhudsblödningar på läpparna ... samt underhudsblödning på höger käke talar för att de orsakats av trubbigt våld riktat mot ansiktet och fr.a. skadorna på läpparna är typiska för skador som uppkommer av slag mot munnen då läpparna pressas mot munnen. – Fynd i form av blödning under slemhinnan och sår på tungspetsen ... talar för att de uppkommit av ett trubbigt våld mot munnen och att målsäganden då biter sig själv i tungan. – Fynd i form av avstannad näsblödning ... talar för att målsäganden drabbats av ett trubbigt våld mot näsan. – Fynd i form av underhudsblödning på höger knäs insida ... och vänster knäs baksida ... talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld och underhudsblödningen på insidan av höger knä kan ha uppkommit om målsäganden slagit i knäet mot golvet då hon trycks ned mot golvet. – Skadornas utseende sammantaget är förenligt med att de orsakats på sätt som framgår av uppgivet händelseförlopp d.v.s. att målsäganden fått slag, sannolikt flera, mot ansiktet. Likaså stämmer skadorna väl med att hon utsatts för ett hårt och inte helt kortvarigt strypgrepp runt halsen. – Skadan på höger knä kan stämma med att den uppkommit om målsäganden tvingats ned på golvet. –

Skadornas ålder – Skadornas utseende är förenligt med den uppgivna tidpunkten 2010-10-10 för skadornas uppkomst. – **Skadornas svårighetsgrad** – Strypvåldet har varit hårt och inte helt kortvarigt men då någon medvetstlöshet inte inträffat kan man inte bedöma att ett livshotande tillstånd förelegat. – Inga framtida kroppsliga men kommer att bli följden.”

Efter det att Niklas Eliasson greps den 11 oktober 2010 beslagtogs honom tillhöriga en jacka och en ryggsäck. Dessa föremål har undersökts av Statens Kriminaltekniska Laboratorium, som i sakkunnigutlåtande den 3 mars 2011 redovisat sina slutsatser enligt följande.

”I två undersökta besudlingar (höger och vänster ärm nedtill) påvisades blod. Resultaten talar extremt starkt för att blodet/DNA:t kommer från målsägande A (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.”

”I en undersökt besudling (ena sidfacket) påvisades blod. Resultaten talar extremt starkt för att blodet/DNA:t kommer från målsägande A (*Grad +4*), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting.”

Tingsrättens bedömning, se sid 73 ff.

Åtalspunkten 16

Gärningen har erkänts av Niklas Eliasson, som berättat bland annat följande: För ett par år sedan fick han den aktuella sprayburken. Det var inte känt för honom att innehavet av den utgjorde ett brott mot vapenlagen. Han trodde att den ”gick under knivlagen”.

Som bevisning har åklagaren åberopat undersöknings- och beslagsprotokoll.

Tingsrättens bedömning, se nedan.

Tingsrättens bedömning

Inledning

Åtalet mot Niklas Eliasson avser sexton åtalpunkter. Var och en av dessa ska bedömas för sig med ledning av den framlagda utredningen i varje punkt. För fällande dom avseende en åtalpunkt krävs att det genom utredningen blivit ställt utom rimligt tvivel att Niklas Eliasson har gjort sig skyldig till brottslig gärning, som omfattas av åtalet i den delen.

Som angetts ovan har Niklas Eliasson erkänt gärningar, som omfattas av åtalet mot honom. Jämlikt 35 kap 3 § 2 st rättegångsbalken ska tingsrätten med hänsyn till omständigheterna pröva vilken bevisverkan hans erkännande har. Detta mål gäller åtal för ett flertal grova brott där kravet på fullständig och robust utredning gör sig starkt gällande. Det står därför klart att Niklas Eliassons erkännande inte kan läggas till grund för domen med mindre det vinner stöd av andra omständigheter; möjligen skulle erkännandet av gärningen enligt åtalpunkten 16 kunna utgöra ett undantag från det nyss sagda.

I målet har Niklas Eliasson i några åtalpunkter invänt att han inte haft uppsåt att begå sådant brott som åklagaren har åtalat för. Här ska erinras att åklagarens bevisbörda innefattar också subjektiva rekvisit. Med andra ord är det alltså åklagaren som ska bevisa att Niklas Eliasson haft avsikt att begå just sådana brott som åtalet avser. I sammanhanget ska också erinras att åklagarens bevisbörda också innefattar sådana förhållanden som gör att ett brott bör rubriceras som grovt.

Som bevisning har åklagaren i ett antal av åtalpunkterna åberopat foto- och/eller videokonfrontationer, som förevisats målsägande i målet. Enligt tingsrättens mening

bör sådan bevisning allmänt sett värderas med försiktighet. Värderingen måste göras med beaktande av ett flertal viktiga faktorer såsom den tid som löpt sedan målsäganden gjorde sina iakttagelser, målsägandens förmåga att vid händelsen göra säkra iakttagelser och att sedan vidmakthålla en oförvanskad minnesbild av det iakttagna, konfrontationsgruppens sammansättning, förekomsten av bilder på den misstänkte i tidningar eller andra media som målsäganden tagit del av före konfrontationsförhöret och hur säker målsäganden varit vid ett eventuellt utpekande.

Med det anförda som bakgrund övergår tingsrätten härfter till att pröva varje åtalspunkt för sig.

Åtalspunkten 1

Som angetts ovan har Niklas Eliasson erkänt gärningen, dock att han har förnekat att han hotat målsäganden med kniv. Fråga uppkommer då om hans erkännande vinner stöd av utredningen och om åklagaren har motbevisat honom när det gäller knivhot.

Inledningsvis ska konstateras att det inte finns någon utredning i form av direkta vittnesiakttagelser eller av teknisk bevisning, som binder Niklas Eliasson till det brott som åtalet avser.

Vad han har berättat om att han överfallit en kvinna i Hagaparken i Örebro vid tillfället är väl förenligt med det som målsäganden har omtalat om att hon överfallits på den platsen den 3 april 2005. Beträffande en särskild detalj har han lämnat uppgifter, som sedan bekräftats av målsäganden. Härvid åsyftar tingsrätten att han uppgett att han avbrutit sitt agerande sedan han fått syn på att målsäganden hade "en blodig binda i trosorna". Hans och målsägandens uppgifter om ett överfall vinner också visst stöd av Oliver Dackes uppgifter och av innehållet i rättsintyget.

På grund av det anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten klarlagt att Niklas Eliasson överfallit målsäganden i Hagaparken vid tillfället i fråga.

Beträffande det närmare händelseförloppet finner tingsrätten dock inte styrkt att Niklas Eliasson dragit ned sina byxor och att målsäganden känt hans penis mot sin bara hud. I dessa delar finns det nämligen inga klagande och entydiga uppgifter från målsägandens sida och Niklas Eliasson själv har uppgett att han inte dragit ned sina byxor.

Som angetts ovan har Niklas Eliasson förnekat att han hotat målsäganden med kniv. Inför tingsrätten har målsäganden berättat att hon inte minns någon kniv eller att det nämnts något om en kniv. Det sagda gör att åklagaren inte har visat att Niklas Eliasson har hotat målsäganden med kniv.

Med de undantag som framgår av de två närmast föregående styckena finner tingsrätten att Niklas Eliassons erkännande vinner stöd av utredningen och att han agerat på sätt som åklagaren har gjort gällande. Med hänsyn till det sålunda klarlagda agerandet, däribland att han dragit ned målsägandens byxor och trosor, vad han själv uppgett om sina avsikter vid tillfället och då fara för fullbordan av brottet våldtäkt har förelegat är gärningen att bedöma som försök till våldtäkt. Niklas Eliasson ska därför dömas för sådant brott.

Åtalspunkten 2

I och med att Niklas Eliasson erkänt att han tilldelat målsäganden Anna Svensson ett slag i ansiktet har han vidgått att han var den person som hade kontakt med henne på Trängkårsvägen i Örebro den 11 augusti 2005. Hans vidgående därvidlag bekräftas dock inte av något utpekande från hennes sida; hon har alltså inte identifierat honom som gärningsman. Däremot ger sakkunnigutlåtandena från Statens Kriminaltekniska Laboratorium utomordentligt starkt stöd åt att Niklas

Eliasson var den person som hade kontakt med Anna Svensson på aktuell plats och tid, varför tingsrätten finner att denna omständighet är klarlagd i målet.

Om det närmare händelseförloppet skiljer sig Anna Svenssons uppgifter i vissa inte oväsentliga delar från vad Niklas Eliasson har berättat, dock att det också finns viss samstämmighet mellan berättelserna.

Niklas Eliassons erkännande av att han utdelat ett slag i ansiktet på Anna Svensson stöds av hennes uppgifter och av innehållet i rättsintyget, varför det är utrett att han handlat på sätt som framgår av erkännandet.

Inför tingsrätten har Anna Svensson uppgett att Niklas Eliasson slog henne i bakhuvudet, att det slaget medförde att hon hamnade på marken, att han försökte slita av henne byxorna och att han uttalade dödshot mot henne. Trots att Niklas Eliasson angående vissa av dessa delar inte uttalat sig med full säkerhet kan dock vad Anna Svensson sålunda har uppgett inte anses bli bekräftat av Niklas Eliassons uppgifter. Åtminstone i någon mån går det därför att anse att hennes ord står mot Niklas Eliassons i dessa delar. Eftersom hennes uppgifter inte stöds av utredningen i övrigt finner tingsrätten inte visat att Niklas Eliasson gjort något av det som hon har berättat om enligt första meningen i detta stycke. För övrigt kan tingsrätten notera att åklagarens gärningspåstående innehåller att Niklas Eliasson ska ha knuffat omkull Anna Svensson och sedan försökt vända på henne, vilket inte framgår ens av hennes eller Niklas Eliassons uppgifter. Således är det inte heller styrkt att han knuffat omkull eller försökt vända på henne.

Beträffande gärningspåståndet i övrigt finner tingsrätten utrett att Anna Svensson hamnat på marken, dock att det är oklart hur det gått till, att Niklas Eliasson sedan suttit på henne och att han i något läge hållit för hennes mun. Dessa moment, som inträffat i mycket nära tidsmässigt samband med utdelandet av det enligt ovan klarlagda slaget i ansiktet, får anses ingå i den brottsliga gärning som utgörs av det

nyssnämnda ansiktsvåldet. Det framgår av utredningen att våldet åsamkat Anna Svensson smärta samt underhudsblödningar på näsan och underkäken. Åklagaren har inte visat att Niklas Eliassons uppsåt avsett mer än att begå våldsbrott i form av misshandel. Det som han sålunda har övertygats om utgörs således av misshandel. Brottet är inte ringa.

Enligt 3 kap 5 § brottsbalken är straffet för misshandel, som inte är ringa, fängelse i högst två år. Av 35 kap 1 § 1 st 2 p samma balk framgår att påföljd inte får ådömas med mindre den misstänkte häktats eller erhållit del av åtalet inom fem år, om det svåraste straffet är högre än fängelse i ett år men inte över fängelse i två år. Niklas Eliasson häktades som misstänkt i denna del av målet den 15 oktober 2010. Då hade mer än fem år löpt från tiden för brottet. Följaktligen har preskription inträtt, varför åtalet ska ogillas.

Åtalspunkten 3

Målsäganden har berättat att hon blivit överfallen på den aktuella platsen den 16 april 2006. Vad hon uppgett om det vinner visst stöd av Malin Nilssons utsaga. Det sagda gör att tingsrätten anser att det visats att målsäganden blivit överfallen på tid och plats som åklagaren gjort gällande.

När det gäller hur överfallet utspelat sig är målsägandens uppgifter väl förenliga med vad åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Emellertid ger varken den medicinska utredningen eller vittnesbevisningen klart och tillförlitligt stöd för att målsäganden tilldelats ett stort antal slag i bakhuvudet och ryggen och därutöver ytterligare slag. I denna del finner tingsrätten därför inte utrett mer än att målsäganden fått motta några slag, varav möjligen ett i bakhuvudet. I övrigt godtar tingsrätten målsägandens uppgifter om det närmare händelseförloppet. Sammanfattningsvis är det därför klarlagt att en person tagit ett kraftigt tag i hennes byxlinning och ryckt omkull henne från hennes cykel, tagit ett tag om henne

bakifrån och släpat henne in mot området mellan tunnlarna samt tilldelat henne några slag, varav möjligen ett i bakhuvudet.

Åtalet avser att Niklas Eliasson är identisk med gärningsmannen. Som framgår ovan finns det i denna del av målet inget erkännande, som kan tillmätas bevisverkan. Detta utesluter givetvis inte att han ändå kan vara gärningsman. Frågan uppkommer dock om åklagaren har lett detta i bevis.

Inför tingsrätten har Niklas Eliasson berättat att han har minnesbilder om att han "stalkat någon" vid de aktuella tunnlarna, att en "tjej" varit uppträckt mot en tunnelvägg och att en "tjej" sagt att hennes pappa är polis. Innehållsmässigt stämmer dessa uppgifter väl med vad målsäganden har berättat. Enligt tingsrättens mening utgör detta dock inte tillräckligt robust underlag för att sluta sig till ståndpunkten att åklagaren har bevisat att Niklas Eliasson är gärningsman. Detta ställningstagande ska också ses mot bakgrund av att Niklas Eliasson omtalat att det känns som att han har sett det som han sålunda minns på film och att han inte känner igen målsäganden vid huvudförhandlingen.

I målet har målsäganden deltagit i ett konfrontationsförhör i slutet av oktober 2010, varvid en av figuranterna var Niklas Eliasson. Såvitt framkommit utpekade hon då honom som gärningsman med 90 procents säkerhet. Beträffande denna bevisnings tillförlitlighet ska dock framhållas följande. Redan före utpekandet hade målsäganden sett en "suddad" bild på Niklas Eliasson i en tidning på Internet. När hon gjorde den grundläggande iakttagelsen av gärningsmannen var hon enligt egna uppgifter "trött och lite bakfull", vartill kommer att hon uppgett att hon iakttog hans ansikte lite snett framifrån i endast fyra till fem sekunder. Hennes förmåga och tidsmässiga möjlighet att göra säkra iakttagelser av gärningsmannens utseende kan därför på goda grunder antas ha varit starkt nedsatt. De nämnda omständigheterna och det förhållandet att det löpt så lång tid som cirka fyra och ett halvt år från det att hon gjorde iakttagelsen till dess konfrontationsförhöret ägde rum reser, enligt

tingsrättens mening, starka tvivel på utpekandets tillförlitlighet. Det som också gör det är att hon vid ett i januari 2010 hållet konfrontationsförhör uppenbarligen utpekade en annan man än Niklas Eliasson som gärningsman. I sammanhanget ska också beaktas att det i det av åklagaren åberopade protokollet över ett med målsäganden i april 2006 hållet polisförhör antecknats att hon sagt att eftersom hon ”bara såg mannen lite från sidan kan hon inte beskriva hans ansikte fullständigt”. Med hänsyn till det anförda finner tingsrätten att målsägandens utpekande av Niklas Eliasson vid det i slutet av oktober 2010 hållna konfrontationsförhöret inte binder honom till brottsligheten enligt denna åtalspunkt.

På grund av det ovan anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten att det inte blivit ställt bortom rimligt tvivel att Niklas Eliasson gjort sig skyldig till det som åtalet gäller. Följaktligen ska åtalet ogillas.

Åtalspunkten 4

Niklas Eliasson, som alltså erkänt vissa av gärningsmomenten, har lämnat en berättelse om det närmare händelseförloppet som i stora drag är förenlig med målsäganden Rebecca Carlströms uppgifter. Han har dessutom lämnat förhållandevis detaljerade uppgifter om bakgrunden till sitt agerande just vid det aktuella tillfället. Vad såväl han som Rebecca Carlström har uppgett om att hon blivit överfallen på tid och plats, som åklagaren påstått vinner också visst stöd av utredningen i form av rättsintyget. På grund av det anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten att Niklas Eliassons erkännande av gärningsmannaskap har betydande bevisverkan vid prövningen av åtalet, varför det är klarlagt att han är den person som överfallit Rebecca Carlström.

Det som Niklas Eliasson har erkänt, nämligen att han dragit Rebecca Carlström av hennes cykel och tilldelat henne ett slag och en spark på kroppen stöds av vad hon har berättat och av rättsintyget. Av det framgår nämligen att Rebecca Carlström vid

läkarundersökning den 14 april 2008 konstaterats ha underhudsblödning på utsidan av höger överarm och på insidan av höger lår, vilka fynd talar för att de uppkommit av ett trubbigt våld i form av att någon slagit eller sparkat mot dessa kroppsdelar. Enligt tingsrättens mening visar det anförda att Niklas Eliasson agerat på sätt han sålunda erkänt. Genom vad Niklas Eliasson uppgett vid förhöret inför tingsrätten, vilket överensstämmer mycket väl med Rebecca Carlströms uppgifter, är det också utrett att han tagit tag i hennes hår i samband med att han dragit henne av cykeln och att hon därefter vid fallet från cykeln slagit stjärten mot marken. Det sistnämnda momentet bekräftas också av rättsintyget. Inför tingsrätten har Niklas Eliasson vidare uppgett att han slagit Rebecca Carlström mot ”överkroppen och axlarna”. Häri får anses ligga ett vidgående av att han tilldelat henne mer än ett slag. Att så varit fallet framgår även av hennes utsaga. Det sagda gör att tingsrätten finner styrkt att Niklas Eliasson tilldelat henne åtminstone ett slag till utöver det som han har erkänt. Dessutom ger hans och hennes utsagor liksom rättsintyget vid handen att han utöver neddragningen från cykeln fällt henne till marken i ett senare skede av händelseförloppet.

Gärningspåståendet innefattar också att Niklas Eliasson ska ha tilldelat Rebecca Carlström flera än en spark, tagit stryptag på henne två gånger och försökt få in ena handen innanför hennes leggings. I dessa delar står dock hennes ord mot Niklas Eliassons. I målet har det emellertid inte framlagts någon utredning, som ger stöd åt hennes uppgifter i de nämnda avseendena. Detta gör att bedömningen av åtalet i dessa delar ska göras med ledning av Niklas Eliassons uppgifter. Härigenom är det inte visat att han gjort sig skyldig till sådana ageranden.

Sammanfattningsvis är det således klarlagt att Niklas Eliasson tagit tag i Rebecca Carlströms hår och därefter dragit henne av cykeln, att han tilldelat henne en spark och åtminstone två slag och att han utöver neddragningen från cykeln fällt henne till marken en gång. Utredningen ger vid handen att hon genom det sålunda klarlagda agerandet åsamkats smärta och fysiska skador enligt åklagarens påstående om det.

Som redovisats tidigare i denna dom har Niklas Eliasson framhållit att han överfallit Rebecca Carlström i avsikt att stjäla från henne. Vid huvudförhandlingen har han också lämnat relativt detaljerade uppgifter om att han i nära anslutning till händelsen med henne utsatts för våld och hot i syfte att förmå honom att betala en narkotikaskuld och att han därför ansett det vara angeläget för honom att betala skulden. Dessa uppgifter har inte motbevisats av åklagaren, varför de bör godtas av tingsrätten. Med hänsyn härtill och till omständigheterna i övrigt, däribland att det således inte visats att han vidtagit några direkt inriktade sexuella handlingar gentemot Rebecca Carlström, finner tingsrätten att det inte framkommit att han vid överfallet haft annat uppsåt än vad han själv har hävdat. På grund av det anförda och då fara för fullbordan av brottet rån har förelegat ska den gärning som han övertygats om enligt ovan bedömas som försök till rån. Niklas Eliasson ska därför dömas för sådant brott.

Åtalspunkten 5

Även i denna del av målet föreligger det ett erkännande av vissa gärningsmoment från Niklas Eliassons sida. Såvitt framgår av utredningen har han på eget initiativ tagit upp denna händelse vid förundersökningen och därefter inför utredande polismän lämnat detaljerade uppgifter om skeendet. Det är klarlagt i målet att buntband kommit till användning vid händelsen. Niklas Eliasson har uppgett att han tillgripit sådana på sin dåvarande arbetsplats. Utredningen ger också vid handen att det funnits tillgång till sådana buntband på den arbetsplatsen. På grund av det anförda finner tingsrätten, trots att det inte framlagts någon vittnesbevisning eller teknisk utredning som binder Niklas Eliasson till händelsen, att hans erkännande har en sådan bevisverkan att det är styrkt att han överfallit målsäganden Fatema Tuz Johora vid tillfället.

Som framgår ovan avser dock erkännandet inte samtliga de gärningsmoment, som inryms i gärningsbeskrivningen. Frågan uppkommer då om åklagaren har visat att Niklas Eliasson gjort sig skyldig till flera gärningsmoment än dem som han erkänt.

Uppenbarligen grundas åtalet i nu aktuell del väsentligen på Fatema Tuz Johoras uppgifter. Hon har dock inte hörts vid huvudförhandlingen. Det är klarlagt att varken Niklas Eliasson eller hans försvarare varit närvarande vid de förhör, som hållits med Fatema Tuz Johora vid förundersökningen. På fråga av rätten har dock försvararen förklarat att det inte begärs komplettering av förundersökningen i form av förhör med målsäganden i närvaro av åtminstone försvararen. På grund härav finner tingsrätten att Niklas Eliassons rätt enligt artikel 6 i Europeiska konventionen d. 4 nov. 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna till en rättvis rättegång inte har satts åsido genom att åklagaren tillåtit att som bevisning få åberopa målsägandens vid förundersökningen lämnade uppgifter.

Fatema Tuz Johora har alltså inte hörts inför tingsrätten. Detta gör att tingsrätten i denna del inte har haft tillgång till det bästa bevismedlet; det har således saknats möjlighet för parterna och rätten att ställa kontrollfrågor till henne vid huvudförhandlingen. Redan denna omständighet gör att hennes uppgifter bör bedömas med stor försiktighet. Vad som ytterligare gör det är att hon, enligt vad utredningen visar, vid ett konfrontationsförhör med henne den 2 juli 2009 pekat ut en annan man än Niklas Eliasson som gärningsman och att hon då sagt sig vara helt säker på utpekandets riktighet. Det är klarlagt att detta utpekande saknat verklighetsförankring. Härigenom kan det enligt tingsrättens mening på goda grunder ifrågasättas om hon inte misstagit sig också i andra avseenden vid gärningstillfället.

Med hänsyn till det nyss sagda finner tingsrätten att Fatema Tuz Johoras uppgifter inte utgör tillförlitlig utredning till vederläggande av vad Niklas Eliasson har berättat om det närmare händelseförloppet. Hans version ska, med nedan angivet

undantag, därför läggas till grund vid prövningen av åtalet. Härigenom och med beaktande av rättsintyget är det klarlagt att han agerat på sätt som framgår av hans erkännande. Till detta ska läggas att tingsrätten genom Maj-Britt Gildes uppgifter, som inte motsägs av vad Niklas Eliasson har uppgett för egen del, finner utrett att han uttalat dödshot mot Fatema Tuz Johora. Däremot har åklagaren alltså inte förmått visa att Niklas Eliasson haft en kniv i handen och att han sparkat Fatema Tuz Johora.

Med utgångspunkt från vad Niklas Eliasson har berättat kan tingsrätten konstatera att denna händelse skiljer sig från skeendena i samtliga andra åtalspunkter förutom åtalspunkten 2; tingsrätten bortser i sammanhanget från åtalspunkten 16. Skillnaden är att Niklas Eliasson överfallit Fatema Tuz Johora utan att han dessförinnan följt efter henne på sin cykel. I detta fall kan situationen närmast beskrivas som att hon plötsligt dykt upp i hans åsyn. Denna omständighet går det inte att bortse från vid bedömningen av uppsåtsfrågan och den talar närmast för att Niklas Eliasson inte haft avsikt att våldta Fatema Tuz Johora. Enligt tingsrättens mening har åklagaren inte framlagt någon entydig och klar utredning, som visar att Niklas Eliasson haft sådan avsikt. På grund av det anförda ska det som han låtit komma sig till last enligt ovan rubriceras som misshandel och olaga hot och inte som åklagaren gjort gällande. Han ska således dömas för misshandel, som inte är ringa, och för olaga hot. Varken åtalets utformning eller något annat förhållande kan anses utgöra hinder mot en lagföring för olaga hot.

Det kan konstateras att uppgifterna om turordningen avseende vissa gärningsmoment skiljer sig åt mellan gärningsbeskrivningen och Niklas Eliassons version av händelseförloppet. Enligt gärningsbeskrivningen har Niklas Eliasson lyft och därefter släppt Fatema Tuz Johoras huvud så att hennes ansikte slagit i asfalten innan han bakbundit hennes händer med buntband medan han uppgett att bakbindningen av händerna skett innan han lyft och släppt huvudet så att ansiktet slagit i asfalten. Enligt tingsrättens mening är Niklas Eliassons version försvårande

för honom vid bedömningen av misshandelsbrottets svårhet, varför starka skäl talar för att inte lägga den till grund vid prövningen av brottets svårhet. Tingsrätten avstår därför från att göra det.

Åtalspunkten 6

Niklas Eliassons erkännande och berättelse innebär att han bekräftat att han haft kontakt med målsäganden på dåvarande Grenadjärgatan i Örebro vid det av åklagaren angivna tillfället. Eftersom hans uppgifter om att han då bland annat tagit målsäganden mellan benen och att han avbrutit sitt agerande när andra personer uppmärksammat skeendet stämmer väl överens med vad målsäganden uppgett om händelsen finner tingsrätten klarlagt att han varit den gärningsman, som avses i hans egen och målsägandens utsagor. En annan omständighet som också ska läggas till grund för detta ställningstagande är att Lorena Rydbergs uppgifter är väl förenliga med vad Niklas Eliasson och målsäganden har berättat om ett överfall och den överfallandes avvikande från platsen. Däremot anser tingsrätten att den så kallade kompositbilden saknar bevisvärde i frågan om gärningsmannens identitet.

Målsäganden har berättat att gärningsmannen, d.v.s. Niklas Eliasson, ”puttade” henne på axlarna och sedan ”slängde” ned henne på marken, varefter hon slog i bakhuvudet och hamnade på rygg. Dessa uppgifter framstår som klara och entydiga och ska ställas mot vad Niklas Eliasson uppgett, nämligen att av någon anledning snubblade en av dem. Det som han berättat om orsaken till att han och målsäganden hamnat på marken är vagt och föga klargörande. Mot bakgrund av det anförda finner tingsrätten sig böra sätta tilltro till målsägandens version av denna del av händelseförloppet. Det är därför klarlagt att Niklas Eliasson berört målsägandens axlar och sedan slängt ned henne så att hon slagit bakhuvudet i marken och hamnat på rygg. Av utredningen i form av främst målsägandens men även i någon mån Lorena Rydbergs uppgifter får anses framgå att han därefter hamnat över henne och hållit fast henne. Eftersom målsäganden vid huvudförhandlingen har sagt sig

inte ha någon minnesbild om att Niklas Eliasson hållit för hennes mun finner tingsrätten inte styrkt att han gjort det; vad målsäganden må ha uppgett om detta vid förundersökningen föranleder inte annat ställningstagande. Vad angår gärningsbeskrivningen i övrigt är det genom vad målsäganden och Niklas Eliasson har uppgett klarlagt i vart fall att han känt på hennes underliv och försökt föra in sina fingrar i det. Det saknas anledning att misstro målsägandens uppgift om att hon åsamkats smärta i huvudet vid händelsen.

Av det ovan anförda framgår att Niklas Eliasson agerat med en otvetydig sexuell inriktning gentemot målsäganden och att han genom visst våld fått henne att hamna i liggande ställning på marken. Omständigheterna är därför sådana att det kan hållas för visst att han haft uppsåt att våldta henne. Fara för brottets fullbordan har förelegat. Det sagda gör att Niklas Eliasson ska dömas för försök till våldtäkt.

Åtalspunkten 7

Niklas Eliasson har avgett ett erkännande, dock att han invänt att fråga är om ett försöksbrott och inte ett fullbordat brott. Hans berättelse korresponderar med erkännandet och stämmer i sina huvuddrag väl överens med målsäganden Mona Diagnes uppgifter om en händelse vid vilken hon angripits av en man utrustad med en sprayburk. Hennes uppgifter om ett sådant angrepp vinner i sin tur stöd av det som Niccolo Gustafsson Gianella har berättat. I sammanhanget ska också vägas in att Niklas Eliasson själv uppgett att han haft tillgång till en sprayburk vid tillfället, vilket bör ses i belysning av åtalet i åtalspunkten 16. På grund av det anförda och då det inte framkommit någon omständighet som ens antyder att Niklas Eliasson skulle ha något intresse av att felaktigt ta på sig ansvar för brott i denna del finner tingsrätten att det är klarlagt att det varit han som angripit Mona Diagne på Åbylundsgatan i Örebro den 18 oktober 2009. Vid detta ställningstagande saknas det anledning för tingsrätten att bedöma bevisvärdet av Mona Diagnes utpekande av Niklas Eliasson som gärningsman vid det med henne hållna konfrontationsförhøret.

Tingsrätten finner genom vad Niklas Eliasson och Mona Diagne har berättat styrkt att Niklas Eliasson agerat på sätt åklagaren påstått. Genom vad Mona Diagne har berättat, vilket vinner starkt stöd av vittnesmålet, är det utrett att Mona Diagne träffats i ansiktet av innehållet i sprayburken och att hon därigenom åsamkats smärta, svullnad och rodnad i ögonen. Niklas Eliasson måste ha insett att det fanns en överhängande risk för att Mona Diagne skulle orsakas smärta och skada om hon träffades av medlet i sprayburken. Han har dock varit likgiltig inför förverkligandet av sådana effekter. Han har alltså handlat uppsåtligt. Gärningen är att bedöma som misshandel. Brottet, som varit planerat i så måtto att Niklas Eliasson medfört sprayburken just i avsikt att spraya innehållet mot annan person och begåtts nattetid mot en ensam kvinna med användande av hjälpmedel, är inte ringa.

Åtalspunkten 8

Enligt vad som framkommit har Niklas Eliasson på egen hand tagit upp denna händelse med polisens utredningspersonal och sedan berättat om själva förloppet i betydande överensstämmelse med målsägandens uppgifter. Hans och målsägandens inför tingsrätten lämnade uppgifter kännetecknas också av inbördes samstämmighet i de stora dragen. Dessutom är deras uppgifter väl förenliga även när det gäller detaljer såsom att Niklas Eliasson bakbundit målsägandens händer med buntband, att han rotat igenom hennes handväska, att målsäganden tagit fram en tampong ur underlivet, att han därefter slängt iväg tampongen in i ett buskage, att han använt kondom i samband med att han genomfört ett samlag med målsäganden och att han efteråt befriat målsäganden från buntbanden. Av utredningen framgår att polismän påträffat en tampong i ett buskage, som fanns på platsen. Det är också klarlagt att Niklas Eliasson tillgripit buntband på sin dåvarande arbetsplats. På grund av det anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten att Niklas Eliassons erkännande vinner starkt stöd av utredningen, varför det ska tillerkännas betydande bevisverkan. Det sagda gör att tingsrätten anser att åklagaren har lett i bevis att målsäganden överfallits av Niklas Eliasson på Ullavigatan i Örebro den 1 november

2009 vid 03.30-tiden. I sammanhanget ska framhållas att tingsrätten finner att den av åklagaren åberopade kompositbilden saknar bevisvärde beträffande frågan om gärningsmannens identitet.

Niklas Eliassons erkännande, som alltså stöds av hans egna och målsägandens uppgifter liksom av rättsintyget, gör att tingsrätten finner utrett att han utövat våld mot målsäganden enligt åklagarens påstående därom, dock med det undantaget att det inte visats att han tagit ett tag om målsägandens mun, att han bakbundit hennes händer med buntband, att han dragit ned hennes strumpbyxor och trosor, att han satt på sig en kondom, att han trängt in i målsägandens underliv och genomfört ett samlag med henne, att han uttalat hot mot målsäganden av åtminstone liknande innebörd som anges i gärningsbeskrivningen och att hans agerande medfört att målsäganden åsamkats smärta och sådana skador som åklagaren angett.

Med hänsyn till det ovan anförda är Niklas Eliasson övertygad om att ha gjort sig skyldig till våldtäkt. Mot bakgrund främst av arten och omfattningen av våldet, däribland flera slag i ansiktet, och den omständigheten att Niklas Eliasson bakbundit målsägandens händer, varigenom hennes möjligheter att freda sig särskilt mot hans genomförande av samlaget omöjliggjorts eller i vart fall starkt begränsats, finner tingsrätten att han visat särskild hänsynslöshet mot målsäganden. Brottet är därför grovt (jfr RH 2006:96); att det framkommit att Niklas Eliasson efter det genomförda samlaget befriat målsäganden från buntbanden föranleder inte annat ställningstagande. Det sagda gör att Niklas Eliasson ska dömas för grov våldtäkt. De omständigheter som tingsrätten lagt till grund för sin bedömning av brottets svårhetsgrad framgår av gärningsbeskrivningen och har även berörts vid huvudförhandlingen (se NJA 2003 s. 486).

Niklas Eliassons förklaring till varför han rotat igenom målsägandens väska framstår inte som övertygande. Trots det kan den inte avfärdas helt utan vidare. Detta gör att det inte kan anses ha blivit ställt bortom rimligt tvivel att han haft

uppsåt att begå tillgreppsbrott. På grund härav och då det dessutom förhåller sig så att det inte ens visats att han stulit målsägandens plånbok ska åtalet för rån ogillas.

Åtalspunkten 9

Målsäganden har uppgett att hon överfallits av en man på den aktuella platsen vid tillfället i fråga. Med hänsyn till att hennes uppgifter i det hänseendet är klara och entydiga och dessutom vinner stöd av Patrik Öhrns vittnesmål och av rättsintyget finner tingsrätten att det som hon har berättat om själva händelsen är tillförlitligt. Detta gör att tingsrätten kommer att beakta dessa uppgifter vid sina fortsatta överväganden.

Åtalet avser att Niklas Eliasson varit den gärningsman, som målsäganden berättat om. Frågan uppkommer då om det klarlagts i målet att så varit fallet.

Enligt vad målsäganden har uppgett blev hon förevisad en bild på Niklas Eliasson på Internet innan hon kom till konfrontationsförhöret med henne. Redan på grund härav är hennes utpekande med 80 procents säkerhet av Niklas Eliasson som gärningsman utan bevisvärde.

Som angetts ovan har Niklas Eliasson erkänt gärningen. Inför tingsrätten har han också lämnat uppgifter, som överensstämmer mycket väl med vad målsäganden omtalat om själva händelseförloppet. Inte heller i denna del av målet har det framkommit någon omständighet som ens antyder att han skulle ha något intresse av att oriktigt ta på sig ansvar för något som han inte har gjort. Mot bakgrund av det anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten att hans erkännande ska tillmätas sådan bevisverkan att det är utrett att han varit den person, som överfallit målsäganden.

Tingsrätten övergår härfter till att pröva om åklagaren har styrkt de skilda gärningsmomenten. Av såväl målsägandens som Niklas Eliassons berättelser får anses framgå att han fattat tag i målsäganden och sedan haft ned henne på marken, att han tryckt ner henne mot marken och satt/lagt sig på henne, att han uppmanat henne att hålla tyst och att han tryckt hennes ansikte mot marken, varvid hennes hörapparater gått sönder. Detta gör att det är utrett att Niklas Eliasson agerat i enlighet med vad målsäganden och han sålunda har berättat om.

Åklagaren har också gjort gällande att Niklas Eliasson försökt hålla för målsägandens mun. Emellertid har såväl målsäganden som Niklas Eliasson vid huvudförhandlingen sagt sig inte minnas detta. På grund härav och då vad som antecknats i det åberopade protokollet över polisförhören med Niklas Eliasson angående denna sak inte synes återge ett säkert ställningstagande av honom finner tingsrätten att åklagaren inte förmått visa att han försökt hålla för målsägandens mun.

Vidare har åklagaren påstått att Niklas Eliasson yttrat att han hade kniv och skulle skära målsäganden. Varken målsäganden eller Niklas Eliasson har dock lämnat någon sådan uppgift vid huvudförhandlingen. Det som antecknats i det nyssnämnda polisförhørsprotokollet om vad Niklas Eliasson ska ha sagt framstår mer som ett antagande än en visshet från hans sida om att han yttrat det som sålunda hävdats av åklagaren. Vid en samlad bedömning finner tingsrätten inte visat att Niklas Eliasson gjort sig skyldig till det nu behandlade gärningsmomentet.

Inför tingsrätten har Niklas Eliasson berättat att han tagit målsäganden på ”rumpa”. Eftersom denna uppgift inte motsägs av vad målsäganden uppgett anser tingsrätten att det saknas anledning att misstro Niklas Eliasson angående detta gärningsmoment, varför det får anses vara klarlagt att han agerat som åklagaren påstått i denna del. För övrigt kan det noteras att ett sådant agerande från Niklas

Eliasson legat väl i linje med vad han uppgett om sin avsikt vid tillfället, nämligen att våldta målsäganden.

Den gärning som Niklas Eliasson har övertygats om enligt det ovan anförda är att bedöma som försök till våldtäkt; fara för fullbordan av brottet våldtäkt har förelegat. Niklas Eliasson ska alltså, vilket han också medgett, fällas till ansvar för försök till våldtäkt.

Åtalspunkten 10

Som angetts ovan har Niklas Eliasson erkänt gärningen. Vid förhöret inför tingsrätten har han dock sagt sig inte komma ihåg något vaginalt samlag och vissa andra gärningsmoment avseende främst uttalanden från hans sida. I dessa och även i övriga delar är dock målsägandens uppgifter detaljerade, klara och sammanhängande. Eftersom Niklas Eliasson alltså saknar minnesbilder står målsägandens ord inte mot hans i dessa avseenden. På grund härav och då målsägandens uppgifter dessutom stöds av utredningen i övrigt saknas det anledning att misstro hennes uppgifter om förekomsten även av vaginala samlag och av åklagaren påstådda uttalanden från Niklas Eliassons sida. Det har också i övrigt framlagts utredning, som ger ett mycket starkt stöd åt att Niklas Eliassons erkännande. Här syftar tingsrätten på innehållet i sakkunnigutlåtandet från Statens Kriminaltekniska Laboratorium. Resultatet av den undersökning som utlåtandet avser binder nämligen Niklas Eliasson genom spår av blod/DNA till klädesplagg, som målsäganden haft på sig vid tillfället och till ett på platsen anträffat föremål. Härtill kommer att även tillvägagångssättet att bakbinda målsägandens händer med buntband, som enligt vad som får anses vara klarlagt Niklas Eliasson tillgripit på sin dåvarande arbetsplats, är en beaktansvärd omständighet som talar för att han varit gärningsman vid tillfället i fråga. På grund av det ovan anförda finner tingsrätten utrett att Niklas Eliasson har gjort sig skyldig till den gärning som åtalet avser.

Gärningen är att bedöma som våldtäkt. Med hänsyn till det sålunda klarlagda tillvägagångssättet från Niklas Eliassons sida, vilket alltså är det som framgår av gärningsbeskrivningen, och den tid som övergreppet pågått, som också angetts i gärningsbeskrivningen, har han enligt tingsrättens mening visat särskild hänsynslöshet och råhet gentemot målsäganden. Det sagda gör att brottet är grovt, varför han ska dömas för grov våldtäkt.

Åtalspunkten 11

Tingsrätten, som konstaterar att det inte framkommit någon omständighet som ens antyder att Niklas Eliasson skulle ha något intresse av att felaktigt ta på sig skulden för gärning enligt denna åtalspunkt, finner att hans erkännande av att han fattat ett grepp på målsägandens högra skinka och sedan hållit kvar greppet en stund och av att händelsen utspelat sig på tid och plats som åklagaren hävdar vinner stöd av målsägandens och hans egna uppgifter. Det är därför utrett att han i den delen har agerat som åklagaren gjort gällande. Hans förfarande har varit ägnat att kränka målsägandens sexuella integritet, vilket han måste ha förstått. Denna gärning är att bedöma som sexuellt ofredande. Han ska därför dömas för sådant brott.

Beträffande åtalet för misshandel har Niklas Eliasson förnekat att han avsiktligt har tilldelat målsäganden ett slag över höger öra. I denna del är det genom vad målsäganden och Niklas Eliasson har berättat klarlagt att han i samband med att han framifrån närmat sig målsäganden haft sin ena hand lyft. Målsäganden har uppgett att han då tilldelat henne ett knytnävsslag över höger öra. För egen del har han berättat att hans avsikt varit att ta målsäganden på bröstet och att hans framsträckta hand träffat målsäganden på grund av att hon ”flaxat” med sina armar. Oaktat det av utredningen får anses framgå att Niklas Eliassons hand kommit i kontakt med målsägandens högra öra och därvid åsamkat henne åtminstone smärta och sår går det inte att med ledning av utredningen säkert fastslå att Niklas Eliasson uppsåtligt

utdelat ett slag mot målsägandens högra öra. Följaktligen ska åtalet för misshandel ogillas.

Åtalspunkten 12

Gärningen har erkänts av Niklas Eliasson. Han och målsäganden har var för sig berättat om händelsen och då lämnat uppgifter som i allt väsentligt är väl förenliga med varandra. Erkännandet bör därför tillerkännas betydande bevisverkan. På grund av det anförda är det styrkt att Niklas Eliasson agerat på sätt åklagaren påstått och att så skett på Östra Vintergatan i Örebro den 7 oktober 2010 vid 20-tiden. Hans förfarande har varit ägnat att kränka målsägandens sexuella integritet, vilket han måste ha insett. Det sagda gör att han inte kan undgå ansvar för sexuellt ofredande.

Åtalspunkten 13

Förutom att han har förnekat att han sparkat målsäganden har Niklas Eliasson erkänt gärningen och medgett ansvar för försök till våldtäkt. Det ankommer på tingsrätten att pröva om erkännandet ska tillmätas någon bevisverkan.

Tingsrätten kan konstatera att målsägandens och Niklas Eliassons uppgifter har många samstämmiga beröringspunkter. Härvid åsyftar tingsrätten bland annat att bådas berättelser är inbördes väl förenliga vad angår tid och plats för ett överfall på målsäganden och huvuddragen beträffande själva händelseförloppet. Vad var och en av dem har uppgett vinner också visst stöd av Gabriella Lindner Widmaiers uppgifter om sina iakttagelser av delar av händelseförloppet. Härtill kommer att utredningen i övrigt och då främst rättsintyget och fotografierna på målsäganden också bekräftar det som målsäganden och Niklas Eliasson har berättat om. På grund av det anförda och omständigheterna i övrigt finner tingsrätten utrett att det varit Niklas Eliasson som överfallit målsäganden på tid och plats som åklagaren påstått. Så långt ska alltså hans erkännande tillerkännas betydande bevisverkan.

Tingsrätten övergår härfter till att pröva om åklagaren förmått styrka de gärningsmoment, som angetts i gärningsbeskrivningen. Denna prövning ska göras med ledning bland annat av innehållet i målsägandens respektive Niklas Eliassons berättelser. Härvid kan tingsrätten konstatera att såväl målsäganden som Niklas Eliasson har uppgett att han överfallit målsäganden så att hon ramlat omkull, att han därefter tilldelat henne ett flertal slag när hon legat på marken och att han tagit henne mellan benen. Härigenom är det klarlagt att Niklas Eliasson i dessa delar agerat på sätt åklagaren påstått. Åtalet avser att slagen ska ha utdelats med knuten hand och då främst mot målsägandens ansikte och huvud. Att så varit fallet beträffande slag i ansiktet har målsäganden uppgett och det som hon sagt i det avseendet vinner stöd av Gabriella Lindner Widmaiers utsaga och av den medicinska utredningen. Detta gör att det är bevisat att fråga varit om knytnävsslag i ansiktet. Däremot finner tingsrätten inte tillförlitligen styrkt att slag utdelats mot målsägandens huvud.

Beträffande påståendet att Niklas Eliasson sparkat målsäganden framstår utredningen inte som helt klargörande. Väl har målsäganden uppgett att det förekommit sådant våld men hennes uppgifter därvidlag måste anses vara något osäkra. Vad hon uppgett i det avseendet vinner inte tillförlitligt stöd av utredningen i övrigt. Mot Niklas Eliassons förnekande är det därför inte visat att han sparkat målsäganden.

Åklagaren har också gjort gällande att Niklas Eliasson satt sig grensle över målsäganden, att han tryckt ned henne mot asfalten, att han dragit henne i håret och att han hållit för hennes mun och näsa. Sådana handlingar från hans sida har också målsäganden berättat om. Vad hon sålunda uppgett stöds av den medicinska utredningen och i någon mån av Gabriella Lindner Widmaiers vittnesmål samt motsägs inte av Niklas Eliassons uppgifter. På grund härav anser tingsrätten att målsägandens uppgifter är så tillförlitliga att de utgör erforderlig bevisning för att Niklas Eliasson agerat på sätt som behandlats i detta stycke.

Inför tingsrätten har det inte framlagts någon utredning som visar att Niklas Eliasson har hållit för målsägandens ögon.

Gärningsbeskrivningen innefattar också att Niklas Eliasson till målsäganden upprepade gånger skrikit ”håll käften annars skär jag dig” och ”vill du dö”. Vid huvudförhandlingen har Niklas Eliasson berättat att han ”förmodligen” sagt att han skulle skära halsen av målsäganden. Denna uppgift vinner visst stöd av vad Gabriella Lindner Widmaier omvitnat. Härtill kommer att åklagarens påstående om att han dessutom yttrat ”vill du dö” vinner stöd av Camilla Nords uppgifter. Det sagda gör att tingsrätten finner klarlagt att han fällt de yttranden som angetts ovan. Eftersom det framgår av målsägandens berättelse att hon är döv och att hon därför inte hört vad han uttalat kan det konstateras att dessa hot om brottslig gärning inte kommit till målsägandens kännedom. Hoten bör därför inte beaktas vid tingsrättens fortsatta prövning.

Utredningen ger vid handen att de fysiska handlingar, som tingsrätten funnit klarlagda enligt ovan, medfört de effekter hos målsäganden som åklagaren påstått.

Niklas Eliasson har berättat att hans avsikt varit att våldta målsäganden vid tillfället i fråga. Som tingsrätten ser det visar också hans faktiska handlande på att hans uppsåt varit det som han själv berättat om. Fara för fullbordan av brottet våldtäkt har förelegat. I denna del av målet kan Niklas Eliasson inte undgå ansvar för försök till våldtäkt.

Åtalspunkten 14

Som angetts ovan har Niklas Eliasson erkänt flera men inte samtliga gärningsmoment enligt åtalet. Genom vad målsäganden berättat och vad som framgår av utredningen i form av rättsintyg och fotografier på målsäganden finner tingsrätten visat att hon utsatts för relativt omfattande våld av en man på

Egnahemsgatan i Örebro vid det av åklagaren angivna tillfället. I Niklas Eliassons erkännande ligger att han vidgår att han haft kontakt med målsäganden på angiven tid och plats och att han då förgripit sig med våld på henne. Tingsrätten, som konstaterar att händelsen har ett mycket nära tidsmässigt samband med ett enligt ovan klarlagt likartad agerande från Niklas Eliassons sida enligt åtalspunkten 13, finner att det inte framkommit någon omständighet som ens antyder att han skulle ha något intresse av att oriktigt ta på sig ansvar för något som han inte har gjort. På grund av det anförda och då målsägandens och hans uppgifter i betydande delar inte skiljer sig åt när det gäller återgivandet av själva händelseförloppet finner tingsrätten att det visats att Niklas Eliasson varit den person, som angripit målsäganden vid tillfället i fråga. Vid detta ställningstagande har tingsrätten inte beaktat att det i källarlokal där Niklas Eliasson påträffats återfunnits bland annat en kondom, som genom sakkunnigutlåtande från Statens Kriminaltekniska Laboratorium kunnat knytas till honom. Enligt tingsrättens mening binder nämligen utredningen i denna del inte Niklas Eliasson till händelsen på Egnahemsgatan.

Beträffande merparten av de skilda gärningsmomenten råder det i allt väsentligt överensstämmelse mellan målsägandens och Niklas Eliassons uppgifter. De delar som tingsrätten åsyftar här är att Niklas Eliasson orsakat att målsäganden kommit av sin cykel, att han tagit tag i henne och fört henne till andra sidan av gatan, att han knäat henne flera gånger i underlivet och bröstet, att han uttalat att han hade en kniv och i övrigt med sådan innebörd som framgår av gärningsbeskrivningen, att han tvingat målsäganden att ställa sig på knä och att han slitit av henne kläderna så att hon blivit helt naken på underkroppen. Mot bakgrund av dessa samstämmiga uppgifter finner tingsrätten klarlagt att Niklas Eliasson agerat på sätt som nu redovisats.

Målsägandens och Niklas Eliassons berättelser skiljer sig åt när det gäller två frågor. En av dessa är om han tilldelat henne mängder med knytnävsslag mot kroppen och ansiktet. Här ska dock först erinras att målsäganden uppgett att hon

inte fått några slag i ansiktet. På grund härav och då utredningen i övrigt inte föranleder annat ställningstagande anser tingsrätten att åklagaren inte visat att Niklas Eliasson tilldelat målsäganden knytnävsslag i ansiktet. Emellertid har målsäganden berättat att hon fått sådana slag mot kroppen och då främst på den högra sidan från axeln och nedåt. Denna uppgift ska ses i belysning av att Niklas Eliasson uppgett att han ”stött” sina händer mot målsägandens axlar. Med hänsyn till det anförda och till den medicinska utredningen finner tingsrätten utrett att Niklas Eliasson med sina händer slagit/stött målsäganden på kroppen.

Den andra frågan där det föreligger oförenlighet mellan målsägandens och Niklas Eliassons uppgifter rör huruvida han genomfört ett vaginalt samlag med målsäganden eller inte. I denna del ter sig målsägandens uppgifter som klara och förhållandevis detaljrika. Det finns därför i och för sig beaktansvärda skäl att ta fasta på uppgifterna och lägga dem till grund för vidare överväganden. I sammanhanget går det dock inte att bortse från vad Niklas Eliasson har uppgett. Han har ju sagt att han inte genomförde något samlag eftersom han inte fick erektion. Vidare har han uppgett att han inte vet om hans hud kom emot målsägandens när han höll på med sina byxor eller om han kom åt henne senare. Enligt tingsrättens mening är Niklas Eliassons uppgifter inte så osannolika att de kan lämnas utan avseende. Med hänsyn härtill och till att det inte framlagts någon utredning som ger stöd åt vad målsäganden berättat om att Niklas Eliasson trängt in i henne vaginalt finner tingsrätten, som i sammanhanget noterat den justering åklagaren gjort av åtalet, att det inte visats att han genomfört ett samlag med målsäganden. Däremot är det klarlagt att han försökt att göra det. Det ska erinras att tingsrätten inte tillmätt Leonardo Barbosa de Pontes’ uppgifter något bevisvärde; denne har ju inte hörts vid huvudförhandlingen. Vidare ska det erinras att Niklas Eliasson med rättens tillstånd som bevisning åberopat vad som antecknats i protokoll över polisförhör med Leonardo Barbosa de Pontes. Att även åklagaren tillåtit att som bevis få åberopa uppgifter ur samma protokoll innebär därför att Niklas Eliassons rätt till en rättvis rättegång inte kan anses ha blivit åsidosatt.

Utredningen visar att det våld som Niklas Eliasson övertygats om enligt ovan åsamkat målsäganden smärta och skador enligt åklagarens påstående därom.

Sammanfattningsvis är det alltså klarlagt att Niklas Eliasson uppsåtligen genom våld och hot om våld försökt att våldta målsäganden. Fara för fullbordan av brottet våldtäkt har förelegat. Han ska därför dömas för försök till våldtäkt; varken åtalets utformning eller något annat förhållande kan anses utgöra hinder mot en sådan utgång. Ehuru allvarligt är brottet inte grovt.

Åtalspunkten 15

Enligt vad som redovisats tidigare i domen har Niklas Eliasson erkänt gärningen. Hans egen berättelse korresponderar väl med erkännandet, dock att han sagt sig inte komma ihåg att han tagit ett stryptag på målsäganden. Beträffande det sistnämnda gärningsmomentet finns det dock övertygande bevisning i form av målsägandens uppgifter och rättsintyget. Målsägandens berättelse i övrigt ger också starkt stöd åt Niklas Eliassons erkännande. Att han varit den person som angripit målsäganden vid tillfället framgår också klart och entydigt av sakkunnigutlåtandet från Statens Kriminaltekniska Laboratorium; enligt den handlingen har det ju konstaterats att målsägandens blod/DNA anträffats på Niklas Eliassons jacka och ryggsäck. På grund av det anförda och utredningen i övrigt, däribland Catharina Alpängs vittnesmål, finner tingsrätten styrkt att Niklas Eliasson agerat på sätt åklagaren påstått och att det medfört de effekter hos målsäganden som anges i gärningsbeskrivningen.

Mot bakgrund av vad Niklas Eliasson själv har uppgett om sin avsikt vid tillfället och av vad sålunda framkommit om själva agerandet från hans sida kan det hållas för visst att han haft uppsåt att våldta målsäganden. Något sådant brott har dock inte kommit till fullbordan men fara härför har förelegat. I denna del av målet ska Niklas Eliasson dömas för försök till våldtäkt.

Åtalspunkten 16

Utredningen ger stöd åt Niklas Eliassons erkännande, varför åtalet är styrkt. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren gjort. Det sagda gör att Niklas Eliasson ska dömas för vapenbrott, som är ringa.

Avslutning

Utöver de omständigheter som tingsrätten lagt till grund för sina ställningstaganden beträffande åtalspunkterna 1 och 4 - 15 enligt ovan ska erinras att tingsrätten vid värderingen av Niklas Eliassons erkännanden och vid huvudförhandlingen lämnade uppgifter också vägt in att han vid förundersökningen vad angår varje enskild händelse uppenbarligen har avgett i vart fall sina inledande fullständiga berättelser utan vetskap om vad målsäganden omtalat om själva händelseförloppet. Varken åklagaren eller någon annan part i målet har påstått att Niklas Eliassons inledande fullständiga berättelser vid förundersökningen i någon avgörande mening avviker från vad han har uppgett vid huvudförhandlingen. På goda grunder kan tingsrätten därför utgå från att Niklas Eliasson genomgående beträffande varje enskild åtalpunkt har lämnat berättelser, som är utan avgörande inbördes oförenligheter.

Påföljdsfrågan

Belastningsregistret innehåller inget avsnitt om Niklas Eliasson.

I målet har tingsrätten inhämtat rättspsykiatriskt utlåtande beträffande Niklas Eliasson. Rättsmedicinalverket genom docenten och verksamhetschefen, tillika specialisten i rättspsykiatri Marianne Kristiansson och legitimerade läkaren, tillika specialisten i psykiatri Ola Broström har i utlåtande den 1 juni 2011 redovisat den rättspsykiatriska bedömningen ”att Niklas Eliasson ej har begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att Niklas Eliasson ej

lider av en allvarlig psykisk störning, att det därmed ej finns medicinska förutsättningar att överlämna Niklas Eliasson till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kapitlet 3 § brottsbalken.”

Av utlåtandet framgår således att Rättsmedicinalverket bedömt att Niklas Eliasson inte har begått aktuella gärningar under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han inte heller lider av en sådan störning. I sammanhanget är det av intresse att i korthet redogöra för vad som avses med begreppet ”allvarlig psykisk störning”. Till allvarlig psykisk störning bör i första hand räknas tillstånd av psykotisk karaktär, således tillstånd med störd realitetsvärdering och med symtom av typen vanföreställningar, hallucinationer och förvirring. Till följd av hjärnskada kan vidare en psykisk funktionsnedsättning av allvarlig art (demens) med störd realitetsvärdering och bristande förmåga till orientering i tillvaron uppkomma. Till allvarlig psykisk störning bör också räknas allvarliga depressioner med självmordstankar. Vidare bör dit föras svårartade personlighetsstörningar (karaktärsstörningar), exempelvis vissa invalidiserande neuroser och personlighetsstörningar med impulsgenombrott av psykoskaraktär. Tvångsvård bör vidare kunna aktualiseras när en krisreaktion är sådan att påverkan på den psykiska funktionsnivån blir så uttalad att den är av psykotisk art. Till allvarlig psykisk störning bör hänföras också alkoholpsykoserna såsom delirium tremens, alkoholhallucinos och klara demenstillstånd. Detsamma gäller de psykoser som kan drabba narkotikamissbrukare (se prop. 1990/91:58 s. 86). Även kvalificerade former av psykisk utvecklingsstörning kan räknas till allvarlig psykisk störning.

Med hänsyn till det utredningsmaterial om Niklas Eliasson som finns i målet kommer tingsrätten fram till samma ställningstaganden som Rättsmedicinalverket gjort, nämligen att Niklas Eliasson inte har begått aktuella gärningar under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han inte heller lider av en sådan störning. Förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård med stöd av 31 kap 3

§ brottsbalken föreligger därför inte. Påföljdsvalet måste således bli ett annat än ett sådant överlämnande.

I målet har Niklas Eliasson övertygats om brottslighet, vars samlade straffvärde bör leda till att påföljden bestäms till fängelse. Även de allra flesta brottens art utgör skäl för att välja fängelse som påföljd. Med hänsyn till det anförda ska därför påföljden för den samlade brottsligheten bestämmas till fängelse.

Bestämmelser om straffmätning finns i 29 kap brottsbalken. Till och med den 30 juni 2010 föreskrevs det i 1 § att straff ska, med beaktande av intresset av en enhetlig rättstillämpning, bestämmas inom ramen för den tillämpliga straffskalan efter brottets eller den samlade brottslighetens straffvärde. I andra stycket i bestämmelsen föreskrevs att vid bedömningen av straffvärdet ska *särskilt* (tingsrättens kursivering) beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han haft. Bestämmelsen ändrades med verkan från och med den 1 juli 2010 på så sätt att ordet ”särskilt” utgick och att det i andra stycket lades till att det vid bedömningen av straffvärdet ska särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person. Lagändringen innebar en reform om straffmätning som syftade till att höja straffen för allvarliga våldsbrott (se prop. 2009/10:147). Med ”ett allvarligt angrepp” i tillägget avses att brottets straffvärde motsvarar åtminstone sex månaders fängelse. Sexualbrott såsom våldtäkt och grov våldtäkt omfattas av den nya bestämmelsen, som även är tillämplig på försöksbrott. Om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person ska brottets straffvärde anses vara högre än det straffvärde som skulle ha följt vid en bedömning enligt tidigare praxis. För brott som har ett straffvärde från och med ett år och upp till två år bör höjningen av straffvärdet vara tre – fem månader (se prop. 2009/10:147 s. 14 och 41 f). Samtidigt som den nämnda paragrafen ändrades gjordes det också justeringar i 2 § och 3 §. I dessa bestämmelser finns det uppräknningar av omständigheter som ska särskilt

beaktas som försvårande respektive förmildrande vid bedömningen av straffvärdet. Syftet med ändringen av dessa bestämmelser har varit att försvårande och förmildrande omständigheter ska ges ett ökat genomslag vid straffvärdebedömningen av brott i allmänhet. För att uppnå detta har de ord i lagtexten som har inskränkt tillämpningen av bestämmelserna tagits bort eller ersatts av andra med en mindre inskränkande betydelse (se prop. 2009/10:147 s. 42 ff). Av det ovan anförda framgår att de nämnda lagändringarna trädde i kraft den 1 juli 2010. Reformen om en generell straffhöjning innebär en straffskärpning medan reformen om försvårande och förmildrande omständigheter innebär såväl strängare som lindrigare straff. Enligt 5 § 2 st lagen (1964:163) om införande av brottsbalken ska straff bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs. Gäller annan lag när dom meddelas ska den lagen, enligt samma lagrum, tillämpas om den leder till frihet från straff eller till lindrigare straff. Bestämmelsen anses generellt tillämplig vid ändringar i strafflagstiftningen och innebär väsentligen att i valet mellan äldre och ny lag ska den lag väljas som för den tilltalade är minst ingripande (se prop. 2009/10:147 s. 35).

Niklas Eliasson ska dömas för allvarliga brott, som han begått såväl före som efter den 1 juli 2010. Det som anförts i det närmast föregående stycket äger därför aktualitet i målet.

I 29 kap 5 § brottsbalken stadgas att vid straffmätningen ska rätten utöver brottets straffvärde i skälig omfattning beakta bland annat om den tilltalade har frivilligt angett sig eller om en i förhållande till brottets art ovanligt lång tid förflutit sedan brottet begicks. Enligt 7 § gäller att om någon begått brott innan han eller hon fyllt tjuugoett år ska hans eller hennes ungdom beaktas särskilt vid straffmätningen.

Även regleringen i 26 kap 2 § 2 st brottsbalken är av intresse i detta fall. Däri föreskrivs att vid flerfaldig brottslighet får fängelse på viss tid inte överskrida det svåraste straffet med mer än fyra år, om det svåraste straffet är fängelse i åtta år

eller längre. Här ska nämnas att straffskalan för grov våldtäkt, vilket är det allvarligaste brottet som Niklas Eliasson ska dömas för i målet, är fängelse i lägst fyra och högst tio år; detta framgår av 6 kap 1 § 4 st brottsbalken.

Med det ovan anförda som bakgrund övergår tingsrätten härafter till frågan om straffmätningen i målet.

I målet ska Niklas Eliasson dömas för grov våldtäkt i två fall, försök till våldtäkt i sex fall, försök till rån i ett fall, misshandel, som inte är ringa, i två fall, olaga hot i ett fall, sexuellt ofredande i två fall och ringa vapenbrott i ett fall. Vid straffmätningen träder de två grova våldtäkterna i förgrunden och detta gäller i särskilt hög grad brottet enligt åtalpunkten 10. Det sistnämnda brottet är det som i detta mål har det högsta straffvärdet och det ska därför utgöra utgångspunkten för straffvärdebedömningen. Detta brotts straffvärde får anses motsvara omkring sju års fängelse. Till straffvärdet för detta brott ska därefter läggas en efter hand minskande del av straffvärdet för vart och ett av de övriga brotten i ordning efter brottens allvar (se NJA 2008 s. 359). Vid en med denna metod gjord beräkning finner tingsrätten att den samlade brottslighetens straffvärde klart överstiger tio år.

Vad som framkommit om Niklas Eliassons psykiska hälsa och dess betydelse för hans förmåga att kontrollera sitt handlande bör, åtminstone i någon mån, tillmätas betydelse vid straffmätningen. Brottet enligt åtalpunkten 1 ligger i och för sig långt tillbaka i tiden. Eftersom denna tidsaspekt gäller endast ett av de många brott som Niklas Eliasson ska dömas för i målet saknar den omständigheten betydelse vid straffmätningen. Att Niklas Eliasson var under tjugooett år när han begick det brottet kan endast tillmätas ytterst marginell, om ens någon, betydelse vid straffmätningen. Övriga brott har han begått efter det att han fyllt tjugooett år, varför hans ålder inte är en omständighet som överhuvudtaget ska påverka straffmätningen. Vid straffmätningen bör det räknas Niklas Eliasson till godo att han uppenbarligen

medverkat aktivt vid förundersökningen i syfte att bidra till uppkläringen av sin brottslighet.

Vid en samlad bedömning av vad tingsrätten anført ovan kommer tingsrätten fram till att en väl avvägd strafftid utgörs av tolv år. I detta ställningstagande ligger tillämpning av straffskärpningsregeln i 26 kap 2 § 2 st brottsbalken.

Sammanfattningsvis ska alltså påföljden för Niklas Eliasson bestämmas till fängelse i tolv år.

Förverkandefrågan

De till åtalpunkterna 5, 10 och 16 knutna förverkandeyrkandena, som medgetts av Niklas Eliasson, är lagligen grundade. De ska därför bifallas.

Niklas Eliasson har medgett det till åtalpunkten 15 hänförliga förverkandeyrkandet beträffande rep, tejp, spännband, handfängsel, nyckel och buntband. Däremot har han bestritt yrkandet beträffande tre knivar och som grund för sin inställning åberopat att knivarna inte har använts som hjälpmedel vid brott. Enligt tingsrättens mening är det inte klarlagt att något av de nu uppräknade föremålen har använts som hjälpmedel vid brott. Som tingsrätten ser det finns det dock enligt 36 kap 3 § 2 p brottsbalken förutsättningar att förklara samtliga föremål förverkade, varför åklagarens talan i denna del ska bifallas.

Skadestandsfrågan

Redan inledningsvis ska redovisas att Niklas Eliasson förklarat sig inte ha någon erinran mot målsägandenas sätt att beräkna ränta.

Niklas Eliasson har beträffande de till åtalspunkten 1 knutna skadeståndsyrkandena medgett att till målsägande M utge 10 000 kr för sveda och värk och att till staten betala det fordrade beloppet om 40 741 kr. Han har bestritt målsägande M:s talan i övrigt.

Medgivandet gör att Niklas Eliasson ska förpliktas att till staten utge det fordrade beloppet om 40 741 kr. Vidare ska han på grund av medgivande åläggas att till målsägande M betala 10 000 kr för sveda och värk. Målsägande M har inte visat fog för sin talan i övrigt, varför hon inte kan berättigas att utfå högre skadestånd än vad som redan har utbetalats till henne genom Brottsoffermyndigheten och vad Niklas Eliasson har medgett enligt ovan.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 2 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till Anna Svensson betala 30 000 kr, därav 20 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk. I övrigt har han bestritt målsägandens talan.

Eftersom Niklas Eliasson medgett det ska han förpliktas att till Anna Svensson utge skadestånd med 30 000 kr. Anna Svensson, som enligt tingsrättens bedömning utsatts för misshandel av normalgraden och inte för försök till våldtäkt, har inte visat att hon är berättigad till högre skadestånd än 30 000 kr. Detta gör att de delar av hennes yrkande som går utöver det beloppet inte kan bifallas.

Niklas Eliasson har bestritt målsägande E:s till åtalspunkten 3 knutna talan om skadestånd. Som skäligt i och för sig har han vitsordat 50 000 kr, därav 40 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk.

Som skriftlig bevisning har målsägande E åberopat ett läkarintyg, som är daterat i mars 2011.

Som grund för sin talan har målsägande E inte åberopat annat än att Niklas Eliasson har gjort sig skyldig till brottslig gärning, som omfattas av åtalpunkten 3. Vid ovan angiven utgång i skuldfrågan beträffande den delen av målet kan därför hennes yrkande om skadestånd inte bifallas.

Niklas Eliasson har beträffande de till åtalpunkten 4 knutna skadeståndsyrkandena medgett att till Rebecca Carlström utge 500 kr för sveda och värk och att till staten betala 10 000 kr för kränkning. Han har bestritt Rebecca Carlströms och statens yrkanden i övrigt.

Rebecca Carlström har som skriftlig bevisning åberopat två läkarintyg, som är daterade den 24 februari 2009 och den 10 juni 2009. Ur handlingarna, som är utfärdade av samma läkare, hämtas följande.

”19-årig flicka. Medfödd dövhet. För övrigt tidigare somatiskt frisk. Går på gymnasium i Örebro för ungdomar med dövhet. I maj 2008 utsattes patienten för våldtäktsförsök och misshandel på gata i Örebro. Upplevde kraftig stress, utvecklade krisreaktion med ångest som följd. Gick på samtal hos psykolog. Ångesten yttrar sig i form av ångestattacker, smärtor från magen, utvecklade även symptom på uttalad gastrit. I samband med ångest försämrades migränproblematiken betydligt. Har migränattacker nästan varje vecka. Pat försöker aktivt bearbeta sin ångest. Kämpar och går som sagt på samtal hos psykolog. Tar läkemedel mot magbesvär ... och antiinflugistika mot migrän. Trots behandlingen mår hon periodvis fortfarande så dåligt att hon inte är kapabel att besöka skolan dagligen då migränanfallen är väldigt uttalade. Numera är hon sjukskriven 25 % den här terminen ut. Man förväntar sig förbättring på hela situationen i framtiden. Under senaste tiden känner pat sig väldigt yr, svag och ostadig. Det ska utredas med prover. – Tacksam för ... patientens situation. – Diagnoser: Krisreaktion. Ångest. Yrsel. Migrän. Gastroduodenit.”

”Var god se föregående intyg. – Sammanfattningsvis: ... och hållet. Hon fortsätter att bli sjukskriven ytterligare två terminer. – När det gäller hennes frånvaro från skolan då och då beror det på upprepade migränattacker. Patienten fick information om hur hon ska hantera migränattackerna och hon tar då dubbel dos av antiinfligator. Dock trots tillräcklig smärtlindring kan man ändå vara ganska påverkad av yrsel och illamående och trötthet. Man har då ingen arbetsförmåga kvar vid dessa migränattacker.”

Som bevisning har Rebecca Carlström också åberopat fotografier, som ska ha tagits på hennes knän i februari 2011.

Frågan om skadestånd till Rebecca Carlström ska bedömas med hänsyn tagen till att Niklas Eliasson beträffande åtalpunkten 4 ska dömas för försök till rån och inte för försök till våldtäkt. Medgivandet gör att han ska åläggas att till staten betala 10 000 kr, avseende del av den kränkningssättning som Brottsoffermyndigheten redan har utbetalat till Rebecca Carlström. I övrigt har staten inte visat fog för sin talan mot Niklas Eliasson. Vad angår Rebecca Carlströms yrkande finner tingsrätten att Niklas Eliasson genom den brottsliga gärningen orsakat henne sveda och värk utöver det av honom medgivna beloppet om 500 kr. Skäligt skadestånd i den delen belöper sig till 3 000 kr, varför han ska förpliktas utge det beloppet till henne. Hon har inte visat sig vara berättigad att utfå kränkningssättning av Niklas Eliasson. Utredningen får anses ge vid handen att Niklas Eliasson vid utförandet av den brottsliga gärningen åsamkat Rebecca Carlström kvarstående ärr under båda knäna. Detta gör att hennes talan om utfående av ersättning för lyte och men ska bifallas, dock inte med högre belopp än skäliga 10 000 kr. Sammanfattningsvis ska Niklas Eliasson åläggas att utge skadestånd till staten med 10 000 kr och till Rebecca Carlström med 13 000 kr.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 5 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till Fatema Tuz Johora betala 10 000 kr för kränkning men bestritt hennes talan i övrigt.

Som angetts ovan ska Niklas Eliasson beträffande åtalspunkten 5 dömas för misshandel, som inte är ringa, och olaga hot och inte för försök till grov våldtäkt. Skadestandsfrågan ska bedömas utifrån den utgångspunkten. Medgivandet gör att Niklas Eliasson ska åläggas att till Fatema Tuz Johora utge 10 000 kr. Tingsrätten finner att Niklas Eliasson genom den brottsliga gärningen utsatt Fatema Tuz Johora för en allvarlig kränkning. Fråga har varit om ett nattligt överfall av en kvinna, som var i tjänst som tidningsutdelare, och om utövande av ganska kvalificerat våld, som understrukits av dödshot. Det sagda gör att tingsrätten finner att skäligt skadestånd för kränkning uppgår till 15 000 kr. Utöver det medgivna beloppet ska Fatema Tuz Johora därför berättigas att utfå 5 000 kr av Niklas Eliasson.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 6 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande P betala 13 480 kr, därav 10 000 kr för kränkning, 1 000 kr för sveda och värk och 2 480 kr för förstörda kläder. Han har bestritt yrkandet i övrigt.

Som skriftlig bevisning har målsägande P åberopat ett av en auktoriserad socionom, tillika KBT-terapeut i mars 2011 utfärdat intyg. Ur handlingen hämtas följande.

”Målsägande P kontaktade mig 2010-12-13 för att få hjälp med att bearbeta ett våldtäktsförsök hon utsatts för hösten 2009. Hon kan detaljerat beskriva det hon blivit utsatt för och har tydliga minnesbilder av händelsen. Hon kan även uttrycka de tankar och känslor som hon hade under och efter övergreppet. Direkt efter övergreppet försökte hon förtränga de tankar och känslor hon hade genom att helhjärtat gå in för sina studier. Till en början var hon ute på klubbar och drack stora mängder alkohol och hade ett destruktivt beteende under några veckor. Detta

fick henne dock att må ännu sämre varpå hon isolerade sig alltmer från omgivningen. Hon beskriver att hon hela tiden var på helspänn. – Det är min bedömning att hon under denna tid visade tydliga tecken på PTSD (posttraumatiskt stress syndrom) bl.a. genom hög anspänning och stresskänslighet, flashbacks av händelsen och social isolering. Övergreppet orsakade också panikreaktioner så fort någon cyklade bakom henne och hon hade svårt att lita på okända människor, särskilt män. Det hela drogs till sin spets då hon slutligen kände sig så otrygg i Örebro att hon valde att byta studieort ... - När gärningsmannen så småningom greps och p.g.a. det stora massmediala intresse som fanns kring dessa förhandlingar, blev tankarna och känslorna svårare att hantera. Hon började få svårt att sova p.g.a. påträngande tankar och kunde uppleva kraftig ångest. Det är i detta läge hon bestämmer sig för att söka hjälp. Under våra samtal har hon och jag dels bearbetat händelsen genom att exponera henne för minnen, tankar och känslor samt etablerat kognitiva verktyg och strategier för att hantera dessa. Dels har vi arbetat med den rädsla och ångest som den stundande rättegången innebär. Vi kommer även efter rättegången att fortsätta våra samtal då med fokus på framtiden. Hon ser detta som en möjlighet att få börja om och lägga händelsen och allt den medfört bakom sig. – Hennes främsta psykologiska försvarsstrategi för att hantera detta trauma har således varit att förtränga och undvika de tankar och känslor som hon förknippat med övergreppet. Hon upplever att övergreppet förändrat hennes personlighet från att vara utåtriktad och social till att bli misstänksam och mer reserverad. Hon anser att hon har bearbetat mycket av händelsen och att hon bättre kan hantera tankar och känslor, men min bedömning är att det finns delar kvar som behöver bearbetas för att hon ska återfå så god livskvalité som möjligt. Det finns goda förutsättningar för henne att gå vidare och lära sig att leva med det trauma hon utsatts för, men det kommer att krävas hårt arbete och minnena från övergreppet kommer alltid att finnas inom henne.”

Vidare har målsägande P som skriftlig bevisning åberopat ett intyg, som utfärdats av en legitimerad sjuksköterska och krisbehandlare i mars 2011. Ur handlingen hämtas följande.

”Målsägande P har sedan december 2010 fått samtalsstöd hos mig på ... Hon har behov av att bearbeta det övergrepp/sexuella övergrepp som hon utsattes för i Örebro i september 2009. – Hon har traumarelaterade problem efter händelsen. Hon har berättat för mig att hon från och till har sömnproblem, nedsatt aptit, koncentrationssvårigheter, skrämmande minnesbilder samt obehagliga tankar och drömmar. Tankarna på händelsen leder till ångest och nedstämdhet. – Hon känner sig försvarslös och otrygg i vissa situationer och hon upplever tillvaron som mer riskfylld nu. – Hon har berättat att hon undviker situationer och platser som påminner om händelsen. Hon undviker att vara ensam eftersom att svåra tankar dyker upp i medvetandet då.”

Av det ovan anförda framgår att Niklas Eliasson medgett att ersätta målsägande P med 13 480 kr, därav 10 000 kr för kränkning, 1 000 kr för sveda och värk och 2 480 kr för förstörda kläder. På grund av medgivandet ska han förpliktas att till målsäganden betala 13 480 kr. Han ska beträffande åtalspunkten 6 dömas för försök till våldtäkt och med den utgångspunkten utgörs skälig ersättning för kränkning av 40 000 kr och för sveda och värk av 10 000 kr. Målsägande P ska därför tillerkännas ytterligare ersättning för kränkning med 30 000 kr och för sveda och värk med 9 000 kr. Det skadestånd som Niklas Eliasson ska förpliktas utge till målsägande P belöper sig alltså till 52 480 kr.

Niklas Eliasson har bestritt Mona Diagnes till åtalspunkten 7 knutna talan om skadestånd. Han har förklarat sig inte kunna vitsorda något belopp som skäligt i och för sig.

Det är klarlagt att Niklas Eliasson har gjort sig skyldig till misshandel, som inte är ringa, gentemot Mona Diagne. På grund härav kan han inte undgå skyldighet att ersätta henne för kränkning och sveda och värk. Skäligt skadestånd utgörs av 8 000 kr för kränkning och 1 000 kr för sveda och värk. Mona Diagne får anses ha visat att Niklas Eliasson genom den brottsliga gärningen också tillfogat henne inkomstförlust med 1 915 kr. Det anförda gör att det totala skadestånd som Mona Diagne ska berättigas att utfå av Niklas Eliasson blir 10 915 kr.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 8 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande C betala 120 000 kr, därav 100 000 kr för kränkning och 20 000 kr för sveda och värk. I övrigt har han bestritt yrkandet.

Målsägande C ska på grund av Niklas Eliassons medgivande tillerkännas skadestånd av honom med 120 000 kr. I övrigt har målsäganden inte visat fog för sin talan, varför förpliktandet för Niklas Eliasson att ersätta målsäganden ska stanna vid 120 000 kr.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 9 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande I utge 51 900 kr, därav 40 000 kr för kränkning, 10 000 kr för sveda och värk, 600 kr för en jacka och 1 300 kr för en mobiltelefon. Målsägandens yrkande i övrigt har bestritts av honom.

Niklas Eliassons medgivande gör att han ska åläggas att ersätta målsägande I med 51 900 kr. Målsäganden har inte visat sig vara berättigad till högre skadestånd än vad Niklas Eliasson har medgett. På grund av det anförda ska han alltså förpliktas betala 51 900 kr till henne.

Niklas Eliasson har medgett målsägande G:s till åtalspunkten 10 knutna talan om skadestånd.

Medgivandet medför att Niklas Eliasson ska åläggas att betala skadestånd till målsägande G med 218 958 kr, därav 150 000 kr för kränkning, 50 000 kr för sveda och värk, 1 660 kr för tandvård, 2 200 kr för förstörda kläder, 1 000 kr för en mobiltelefon och 14 098 kr för förlorad arbetsinkomst.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 11 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande K utge 7 040 kr, därav 5 000 kr för kränkning avseende brottet sexuellt ofredande, 1 000 kr för sveda och värk och 1 040 kr för förlorad arbetsinkomst. Han har bestritt yrkandet i övrigt.

Målsägande K ska på grund av Niklas Eliassons medgivande berättigas att utfå skadestånd av honom med 7 040 kr. Som grund för att utfå ytterligare kränkningssersättning har målsäganden åberopat att Niklas Eliasson gjort sig skyldig till misshandel av henne. Vid ovan angiven utgång i skuldfrågan i den delen ska dock hennes talan härvidlag ogillas. Även i övrigt har hon inte förmått visa att hon är berättigad till högre skadestånd än vad Niklas Eliasson har medgett.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 12 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande N utge 6 000 kr, därav 5 000 kr för kränkning och 1 000 kr för sveda och värk. Målsägandens talan i övrigt har bestritts av honom.

Målsägande N ska på grund av Niklas Eliassons medgivande berättigas att av honom utfå 6 000 kr. I övrigt har målsäganden inte visat fog för sin talan.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 13 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande J utge 50 000 kr, därav 40 000 kr för kränkning och 10 000 kr för sveda och värk. Han har bestritt yrkandet i övrigt.

Det nyssnämnda medgivandet gör att Niklas Eliasson ska förpliktas att till målsägande J betala skadestånd med 50 000 kr. Med hänsyn till omständigheterna

vid brottet finner tingsrätten att målsäganden utsatts för en kränkning, som ska berättiga henne till kränkningsskötsättning med ytterligare 10 000 kr. Mot bakgrund av det anförda ska hon tillerkännas ett totalt skadestånd om 60 000 kr.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 14 knutna skadeståndssyrkandet medgett att till målsägande B utge 54 878 kr, däruv 40 000 kr för kränkning, 10 000 kr för sveda och värk, 3 378 kr för förlorad arbetsinkomst och 1 500 kr för förstörda kläder. I övrigt har han bestritt målsägandens talan.

Som skriftlig bevisning har målsägande B åberopat bland annat ett av en socionom, tillika KBT-terapeut i mars 2011 utfärdat intyg. Ur handlingen hämtas följande.

”Jag har träffat pat för två längre samtal och har haft ett antal telefonkontakter med anledning av den grova våldtäkt pat utsatts för. – Jag har ... undvikande beteende. – Pat rapporterar följande symtom: * Vaknar många gånger på natten, samt tidigt uppvaknande på morgonen * Ljudkänslig * Ökad vaksamhet * Nedstämdhet * Arg, lättretlig. * Minnesbilder, starka känslor * Illamående, hjärklappning, darrighet * Koncentrationssvårigheter * Försöker ta bort minnena, vill inte prata om det, undviker – Hon har ... 6-7/4. – Min bedömning är att pat kommer att behöva en längre tids psykoterapi för att återta ett liv hon tycker är värt att leva.”

Niklas Eliassons medgivande gör att han inte kan undgå att förpliktas ersätta målsägande B med 54 878 kr. Omständigheterna vid brottet gör att skälig kränkningsskötsättning uppgår till 50 000 kr, det vill säga 10 000 kr högre än vad Niklas Eliasson har medgett. Han ska därför åläggas att betala ytterligare 10 000 kr till målsäganden. Målsäganden får anses ha visat att skäligt skadestånd för sveda och värk utgörs av 15 000 kr, vilket är 5 000 kr mer än vad Niklas Eliasson har medgett. Det totala skadeståndet blir därför 69 878 kr. Målsäganden har inte visat fog för sin talan i övrigt; här ska erinras att Niklas Eliasson i denna del av målet ska dömas för försök till våldtäkt och inte för grov våldtäkt.

Niklas Eliasson har beträffande det till åtalspunkten 15 knutna skadeståndsyrkandet medgett att till målsägande A utge 52 351 kr, därav 40 000 kr för kränkning, 10 000 kr för sveda och värk och 2 351 kr för förlorad arbetsinkomst.

Målsägande A har som skriftlig bevisning åberopat bland annat ett läkarintyg, som utfärdats i mars 2011. Ur handlingen hämtas följande.

”Rubricerade person kom till mig på remiss från kvinnokliniken efter att ha varit utsatt för ett våldtäktsförsök. Besök första gången den 22/11 2010. Uppgav då nackbesvär och stelhet. Värken har dock börjat avta. Hade också lockkänsla och nedsatt hörsel vänster öra. Vid undersökning vid detta tillfälle fann man inget anmärkningsvärt i status. Röntgen halsrygg varit utan anmärkning. Sedermera även fått remiss till audiologiska kliniken där man inte funnit något avvikande i status. – Återkom till undertecknad den 15/2 2011. Hade då fått psykiatriska besvär. Sömnsvårigheter, framför allt i form av insomningsproblematik, men även uppvaknande under nätterna på grund av mardrömmar. Känner sig spänd, orolig och svårt att koppla av. Får flashbacks kring den inträffade händelsen. Har också gått ner i vikt. Svårt att äta mat. Humörsvängningar och utpräglad trötthet. Får ångestattacker i pressade situationer, då med andningssvårigheter. Rädsla för att träffa vissa människor, framför allt män som nalkas henne. Går på regelbunden kuratorskontakt på kvinnokliniken.”

Medgivandet från Niklas Eliassons sida gör att han ska åläggas att till målsägande A betala skadestånd med 52 351 kr. Som tingsrätten ser det är omständigheterna vid brottet, däribland att överfallet ägt rum i målsägandens bostad, sådana att skälig kränkningssättning uppgår till 50 000 kr, det vill säga 10 000 kr högre än vad Niklas Eliasson har medgett. Härtill kommer att målsäganden förmått leda i bevis att skäligt skadestånd för sveda och värk belöper sig till 15 000 kr och inte till det av Niklas Eliasson medgivna beloppet om 10 000 kr. Det anförda leder till att det

sammanlagda skadestånd som målsäganden ska berättigas att utfå av Niklas Eliasson uppgår till 67 351 kr. I övrigt har målsäganden inte visat fog för sin talan.

Häktningsfrågan

För brottet grov våldtäkt är inte stadgat lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. På grund av det anförda och då det dessutom finns risk för att Niklas Eliasson, om han försätts på fri fot, fortsätter sin brottsliga verksamhet ska han kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Ersättningsfrågor

Målsägandebiträderna och försvararen har begärt ersättning av allmänna medel för arbete och, i några fall, för utlägg enligt ingivna kostnadsräkningar med arbetsredogörelser. Efter genomgång av varje enskilt ersättningsanspråk finner tingsrätten med hänsyn till målets art och omfattning att anspråken är skäliga, varför målsägandebiträderna och försvararen ska tillerkännas begärda ersättningar.

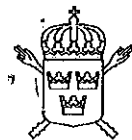
HUR MAN ÖVERKLAGAR se bilaga 2 (Dv 400)

Överklagande senast den 6 juli 2011 (Göta hovrätt)

På tingsrättens vägnar

Per Grevesmühl

Avräkningsunderlag bifogas.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Örebro
Vice chefsåklagare Pia Åsberg

Ansökan om stämning

2011-03-07

Sida 1 (16)
Handling 294
Ärende AM-161702-10
Handläggare 503A-7

ÖREBRO TINGSRÄTT

Ink 2011-03-07

Akt B 5303/10

Aktbil 111

Örebro tingsrätt
Box 383
701 47 ÖREBRO

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 4

INKOM: 2011-03-07
MÅLNR: B 5303-10
AKTBIL: 111

TR mål: B 5303-10
Handl.: VÅLD

1.	Tilltalad: efternamn och alla förnamn Eliasson, Niklas Erik Axel		Tilltalsnamn Niklas	Yrke/titel
	Personnr 19861113-7533	Medborgare i SVERIGE	Telefon	Tolkbehov
Adress Folkungagatan 32 B 2tr, 703 42 ÖREBRO				
Offentlig försvarare/ombud Margareta Arvidsson, Advokatbyrå Arvidsson & Heglind AB, Engelbrektsgratan 6, 702 12 ÖREBRO				
Frihetsberövande m.m. Anhållen i frånvaro 2010-10-11 kl. 16.05 Gripen 2010-10-11 kl. 19.10 Häktad 2010-10-15				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

1. FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (K 8007-05)

Målsägande

Målsägande M, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Ester Andersson Zandvoort, underrättas

Gärning

Eliasson har den 3 april 2005, vid 03.45-tiden, på cykel följt efter målsäganden och i Hagaparken i Örebro hoppat på målsäganden bakifrån och dragit ner henne på marken i avsikt att våldta henne.

Han har tryckt henne mot marken, dragit ner sina byxor och lagt sig på henne. Eliasson har vidare dragit ner målsägandens byxor och trosor samtidigt som han yttrat "det här tycker du om va". Målsäganden har känt Eliassons penis mot sina bara hud.

Då målsäganden skrikit på hjälp har Eliasson sagt åt henne att var tyst och hotat henne med kniv.

Brottet kom dock icke till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med polismannen **Oliver Dacke**, att höras om sina iakttagelser av målsäganden omedelbart efter händelsen till styrkande av bl.a. att hon varit i mycket upprört tillstånd.

Rättsintyg, utvisande bl.a. att målsäganden haft sand och gräs i vulvaområdet, fu-prot s 27-28

2. FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (K 22255-05)

Målsägande

Målsägande D, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Elvy Wicklund, underrättas

Gärning

Eliasson har den 11 augusti 2005, vid 02.30-tiden i en park på Trängkårsvägen i Örebro i avsikt att våldta målsäganden tilldelat henne ett slag i ansiktet och ett i huvudet och därefter knuffat omkull henne på marken så att hon hamnat på mage.

Eliasson har därefter försökt vända henne och suttit på henne och försökt slita av henne byxorna och då målsäganden börjat skrika har han hållit för hennes mun och yttrat att ” håller du inte käft så dödar jag dig”.

Målsäganden har åsamkats smärta, blödningar i slemhinnan i munnen, underhudsblödningar på näsan, underkäken, halsen och höger lår och knä samt rodnad på halsen.

Brottet kom dock icke till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Eliasson, som erkänner misshandel.

Förhör med målsäganden.

Rättsintyg, utvisande målsäganden skador, fu-prot s 48-52

Foton från brottsplatsen, utvisande två cigaretter med långa askpelare, fu-prot s 16-17, 20

Sakkunnigutlåtande från SKL, avseende DNA-spår på cigaretter, fu-prot s 27-29, 31-33

3. FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT (K 9926-06)

Målsägande

Målsägande E, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Bo Flodström, underrättas

Gärning

Eliasson har den 16 april 2006, vid 05-tiden, cyklat ifatt målsäganden och tagit ett kraftigt tag i hennes byxlinning och ryckt omkull henne från hennes cykel i avsikt att våldta henne.

Han har därefter tagit ett tag om henne bakifrån och släpat och dragit henne in mot området mellan tunnlarna mellan Stålgatan och Tunnelgatan i Örebro.

Vidare har Eliasson tilldelat henne ett stort antal slag i bakhuvudet och ryggen och då målsäganden frågat vad han håller på med har han tilldelat henne ytterligare slag.

Målsäganden har åsamkats smärta, skrubbsår på fingret och bula och röda märken i huvudet.

Brottet kom dock icke till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som varken kan erkänna eller förneka enär han saknar minne från händelsen.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med polisen **Malin Nilsson**, att höras om sina iakttagelser av målsäganden omedelbart efter händelsen bl.a till styrkande av målsägandens skador och henne tillstånd i övrigt.

Rättsintyg, utvisande målsägandes skador, fu-prot s 19-21

4. FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT (K 10480-08)

Målsägande

Målsägande L, se bilaga, **teckentolk erfordras**, företrädd av målsägandebiträdet advokat Ester Andersson Zandvoort, underrättas

Gärning

Eliasson har den 12 april 2008, vid 03.30 – tiden, på cykel följt efter målsäganden och på en gång –och cykelbana i höjd med Varbergabadet i Örebro tagit ett tag i hennes hår och dragit henne av cykeln, i avsikt att våldta henne och /eller stjäla från henne.

Då målsäganden hamnat på marken har Eliasson tilldelat henne flera sparkar och slag som träffat ryggen och huvudet samt tagit stryptag på henne samtidigt som han försökt få in handen innanför hennes leggings.

När målsäganden lyckats göra sig fri och försökt springa från platsen så har Eliasson med sin ena arm tagit stryptag på målsäganden och ånyo fällt henne till marken och därefter tilldelat henne ytterligare sparkar och slag.

Målsäganden har åsamkats smärta, sår på båda knäna och i handflatorna samt underhudsblödningar på armen, låret och skinkan.

Brottet kom dock icke till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänt försök till rån.

Förhör med målsäganden. **Teckentolk erfordras.**

Rättsintyg, utvisande målsägandens skador fu-prot s 16-20

5. FÖRSÖK TILL GROV VÅLDTÄKT (K 9839-09)

Målsägande

Målsägande F, företrädd av målsägandebiträdet Advokat Gun A Hedlund, underrättas

Gärning

Eliasson har den 9 april 2009, vid 04-tiden invid fastigheten Ekersgatan 33 i Örebro utövat våld och hot mot målsäganden i avsikt att våldta henne.

Eliasson har därvid invid husknuten överrumplat målsäganden och därvid lagt en hand över hennes mun, dragit henne in mot bakgården, tilldelat henne flera knytnävslag i ansiktet, huvudet och ryggen och då målsäganden fallit omkull och hamnat på mage har han tilldelat henne flera sparkar i ryggen och baken.

Därefter har Eliasson satt sig på henne, tagit tag om hennes haka och vridit hennes huvud bakåt så att halsen blottlagts samtidigt som han haft en kniv i handen och yttrat att ”fortsätter du skrika så dödar jag dig, fattar du det”, varefter han släppt hennes huvud så ansiktet slagit i asfalten.

Därefter har Eliasson vridit upp hennes armar och bakbundit hennes händer med buntband så hårt att hennes ena hand svullnat. Därefter har han rest upp henne och börjat föra henne längre in på gården och då ett vittne ropat har han slängt omkull henne på marken och lämnat platsen.

Målsäganden har åsamkats smärta, bula, rodnad och skrapår i pannan, svullnad på kinden och foten samt skrapskada på handen.

Brottet kom dock inte till fullbordan men fara härför har förelegat och om brottet fullbordats hade det varit att bedöma som grovt brott när Eliasson visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum

6 kap 1 § 4 st och 23 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande

Förverkande jml 36 kap 2 § brottsbalken av i beslag tagna buntband, 2 st (beslag 2009-1800-BG 1293).

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänt misshandel.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Maj-Britt Gilde**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället till styrkande bl.a. av att Eliasson skrikit hotelser.

Vittnesförhör med **Marie Louise Agelin**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället till styrkande bl.a. av att Eliasson yttrat hotelser.

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 67-74

Fotografier tagna av målsäganden omedelbart efter händelsen, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 47-48, 52-53

Fotografier från brottsplatsen , fu-prot s 49-51 och 29-33

6. FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT (K 28388-09)

Målsägande

Målsägande P, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet Jur kand Anna-Karin Bergström, underrättas

Gärning

Eliasson har den 6 september 2009 vid 02-tiden följt efter och cyklat ifatt målsäganden i avsikt att våldta henne och på dåvarande Grenadjärgatan i Örebro tagit ett tag i hennes axlar och slängt ner henne på marken varvid hon hamnat på rygg och slagit i bakhuvudet. Därefter har Eliasson lagt sig över henne och hållit fast henne och då målsäganden börjat skrika har han hållit för hennes mun.

Vidare har känt och klämt på hennes underliv och kropp och försökt föra in sina fingrar i hennes underliv samt försökt dra av henne strumpbyxor och trosor.

Målsäganden har vid händelsen åsamkats smärta på vänster sida av huvudet.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Lorena Rydberg**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället bl.a. till styrkande av att Eliasson tagit på målsägandens kropp.

Brottsplatsundersökning, utvisande fotografier från brottsplatsen, fu-prot s 19-23

Protokoll över fotoarbete, utvisande målsägandens jacka, fu-prot 25-30

7. MISSHANDEL (K 33541-09)

Målsägande

Målsägande O, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Ester Andersson Zandvoort, underrättas

Gärning

Eliasson har den 18 oktober 2009 vid 04-tiden, följt efter och cyklat ifatt målsäganden och på Åbylundsgatan i Örebro tagit upp en pepparsprayburk och gått mot henne och sprayat henne i ansiktet varvid målsäganden sparkat Eliasson mot underlivet.

Eliasson har därefter sprayat målsäganden 2-3 gånger i ansiktet varvid hon fallit omkull och då hon kommit upp har Eliasson knuffat till henne och hon har sedan lyckats fly från platsen.

Av misshandeln har målsäganden åsamkats smärta, svullnad och rodnad i ögonen.

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till misshandel.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Niccolo Gustafsson Gianella**, att höras angående vad som förevarit och vad han åhört vid telefonsamtal med målsäganden och sina iakttagelser av skador på målsäganden.

8. GROV VÄLDTÄKT och RÅN (K 35127-09)

Målsägande

Målsägande C, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Elvy Wicklund, underrättas

Gärning

Eliasson har den 1 november 2009, vid 03.30-tiden på cykel förföljt målsäganden och sedan på Ullavigatan i Örebro med våld och hot dels tvingat målsäganden till samlag och dels stulit hennes plånbok.

Eliasson har därvid kommit upp bakom målsäganden och tagit ett tag om hennes mun, tilldelat henne flera slag i ansiktet, dragit iväg med henne in på en garageuppfart, tryckt ner henne på mage på marken, bakbundet hennes händer med buntband och därefter rotat igenom hennes handväska samtidigt som han yttrat ”har du några pengar”. Ur handväskan har han sedan stulit hennes plånbok bl.a. innehållande bankkort och patientbricka.

Därefter har han dragit ner hennes strumpbyxor och trosor, satt på sig en kondom, trängt in i målsägandens underliv och genomfört ett samlag. Under händelseförloppet har han flera gånger yttrat att ”skriker du så slår jag ihjäl dig”.

Därefter har Eliasson, med kniv, skurit bort buntbanden och tagit med sig dessa och kondomen och lämnat platsen.

Målsäganden har åsamkats smärta, underhudsblödningar på vänster öga, vänster knä, vänster arm och hand samt sår på vänster knä.

Brottet är att anse som grovt enär Eliasson visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum

6 kap 1 § 4 st och 8 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner våldtäkt och förnekar rån.

Förhör med målsäganden.

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 109-114 och 99-108

Fotografier, utvisande målsäganden skador, tagna av polisens tekniker den 2/11-09, fu-prot s 115-122

Brottsplatsundersökning och fotografier utvisande brottsplatsen, fu-prot s 16-27

9. FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (K 38751-09)

Målsägande

Målsägande I, se bilaga, **teckentolk erfordras**, företrädd av målsägandebiträdet advokat Bo Flodström, underrättas

Gärning

Eliasson har den 6 december 2009 vid 03-tiden, på cykel följt efter målsäganden och sedan på gång/cykelbana invid Riddarbergsgatan i Örebro i avsikt att våldta henne tagit tag om hennes armar och kastat omkull henne.

Därefter har han tryckt ner henne mot marken och satt/lagt sig på henne samtidigt som han skrikit håll käften. Då målsäganden fortsatt att skrika högt har han tryckt hennes ansikte mot marken, varvid hennes hörapparater gått sönder. Vidare har han försökt hålla för hennes mun och yttrat att han hade kniv och skulle skära henne och han har även tagit henne mellan benen.

Då Eliasson lämnat platsen har han tagit med sig målsägandens mobiltelefon.

Vid händelsen har målsäganden åsamkats smärta, blödning från sår i ansiktet och skrapår i pannan och på näsan.

Brottet kom dock icke till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänt försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden, **teckentolk erfordras**.

Vittnesförhör med **Patrick Öhrn**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället till styrkande bl.a. av målsägandens skador och angående vad hon uppgett har skett vid tillfället.

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 44-47

Fotodokumentation från brottsplatsen, fu- prot s 19-23

10. GROV VALDTÄKT (K 8156-10)

Målsägande

Målsägande G, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Blenda Wallman, underrättas

Gärning

Eliasson har den 28 mars 2010 vid 04-tiden på en byggarbetsplats invid Biltema på Boglundsgatan i Örebro med våld och hot tvingat målsäganden till samlag och andra sexuella handlingar som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförliga med samlag.

Eliasson har därvid tilldelat henne flera knytnävslag i ansiktet och hotat henne genom att yttra att han hade kniv och att han skulle skära sönder hela henne och hela hennes ansikte och bakbundit hennes händer med buntband så hårt att hennes händer domnat bort och då hon bett honom släppa efter har han dragit åt ännu hårdare.

Han har därefter släpat iväg med henne bakom jordhögar på platsen och knuffat omkull henne på marken, dragit ner hennes jeans och trosor, dragit ner sina egna byxor och tvingat målsäganden att suga på hans penis genom att hålla fast hennes huvud och då tryckt in sin penis så långt att hon kräcks. Därefter har han satt på sig en kondom och genomfört ett analt samlag till dess kondomen gått sönder, som han då tagit av och kastat på platsen, för att sedan ånyo tvinga målsäganden till oralsex.

Eliasson har sedan fortsatt med att växelvis genomföra oralsex, genom att sitta på målsägandes bröstorg och sedan vända på henne och genomföra analsex och han har även genomfört vaginala samlag och under händelseförloppet fällt yttranden såsom "stöna din jävel" och "du gillar när den är så långt in så du spyr" och vid ett tillfälle då han stoppat in sitt finger i hennes mun och hon bitit honom har han på nytt tilldelat henne flera knytnävslag mot huvudet och ansiktet.

Eliasson har under händelseförloppet även yttrat att jag "ska döda dig din jävel om du inte håller käften".

Målsäganden har åsamkats smärta, skrapsår under höger öra och rodnad under vänster öga, underhudsblödningar på ögonbrynet och käken samt ett flertal

skrapår och underhudsblödningar på båda armarna och båda benen och skrapår på bålen samt 3 skadade tänder.

Händelseförloppet har varit utdraget och pågått under ca en och en halv timme när larmet inkommer kl. 05.42.

Brottet är att anse som grovt med beaktande av att det dels pågått under lång tid och dels att Eliasson visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum

6 kap 1 § 4 st brottsbalken

Särskilt yrkande

Förverkande jml 36 kap 2 § brottsbalken av i beslag tagna buntband, 2 st, (beslag 2010-1800-BG 857 p 2-3) och en kondom, (beslag 2010-1800-BG 859 p 2.)

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner grov våldtäkt.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Carl Larsson** och **Christoffer Malmqvist**, båda att höras om sina iakttagelser av målsäganden omedelbart efter händelsen till styrkande av bl.a. hennes tillstånd, var hon anträffats, tidpunkten och hur hon varit bunden.

Karta, utvisande platsen för uppkoppling av målsägandens mobiltelefon kl. 03.52, fu-prot s 42

Händelserapport, utvisande tidpunkt för larm, fu-prot s 11

Uppspelning av två bandade samtal till SOS alarm, utskrift fu-prot s 5-10

Protokoll över brottsplatsundersökning, fu-prot s 45-61

Protokoll över klädundersökning och fotodokumentation över målsägandens kläder, fu-prot s 62-77

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsäganden skador, fu-prot s 109-137

Fotografier, utvisande målsäganden skador, tagna av polisens tekniker 29/3, fu-prot s 139-160

Fotografier, tagna direkt efter händelsen, utvisande bl.a.målsägandens bundna händer och skada därefter, fu-prot s 101-102

Sakkunnigutlåtande från SKL, avseende DNA-analys, utvisande Eliassons DNA på trosor, BH och lypsyl, fu-prot s 104-108

11. SEXUELLT OFREDANDE och MISSHANDEL (K 30726-10)

Målsägande

Målsägande K, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet advokat Blenda Wallman, underrättas

Gärning

Eliasson har den 7 oktober 2010, vid 19-tiden, på en gångbana mellan USÖ och Svartån i Örebro ofredat målsäganden på ett sätt som var ägnat att kränka hennes sexuella integritet genom att greppa tag om hennes högra skinka och hålla kvar greppet en stund.

Eliasson har därefter cyklat iväg men vänt och kommit tillbaka och då tilldelat henne ett kraftigt knytnävslag över höger öra.

Av misshandeln har målsäganden åsamkats smärta, svullnad och sårskada.

Lagrum

6 kap 10 § 2 st och 3 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklås Eliasson, som erkänner sexuellt ofredande och förnekar misshandel

Förhör med målsäganden.

Fotografier, utvisande målsägandens skada, fu-prot s 12-13

Fotografier, utvisande brottsplatsen vid aktuellt tillfälle, fu-prot s 14-15

12. SEXUELLT OFREDANDE (K 30725-10)

Målsägande

Målsägande N, företrädd av målsägandebiträdet advokat Ester Andersson Zandvoort, underrättas

Gärning

Eliasson har den 7 oktober 2010 vid 20.00 – tiden på Östra Vintergatan i Örebro ofredat målsäganden på ett sätt som var ägnat att kränka hennes sexuella integritet. Eliasson har därvid då han fått syn på målsäganden vänt med sin cykel och cyklat intill henne och då tagit ett kraftigt tag om hennes skinka. Då målsäganden ryckt till med höften har han släppt taget.

Lagrum

6 kap 10 § 2 st brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner sexuellt ofredande.

Förhör med målsäganden.

Fotografier från brottsplatsen vid aktuellt tillfälle, fu-prot s 12-13

13. FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT (K 30941-10)

Målsägande

Målsägande J, se bilaga, **teckentolk erfordras**, företrädd av målsägandebiträdet advokat Elvy Wicklund, underrättas

Gärning

Eliasson har, den 10 oktober 2010 omkring kl 06.00 utanför fastigheten Karlslundsgatan 15 i Örebro, i avsikt att våldta målsäganden utövat våld och hot mot henne.

Eliasson har därvid slagit omkull målsäganden och då hon legat på marken har han tilldelat henne ett flertal knytnävslag och några sparkar, främst mot ansikte och huvud. Han har därefter satt sig grensle över henne och tryckt ner henne mot asfalten och dragit henne i håret, hållit för hennes mun, näsa och ögon och tagit henne mellan benen.

Eliasson har under händelseförloppet upprepade gånger skrikit till målsäganden att "håll käften annars skär jag dig" och "vill du dö".

Målsäganden har åsamkats smärta, andnöd, underhudsblödningar på hakan, kinderna, pannan och under vänster öga, svullnad i pannan och på kinden, blödningar på över – och underläpp och hudrodnader i skalpen och på höger överarm samt sår på höger armbåge .

Brottet har dock inte kommit fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden, **teckentolk** **erfordras**.

Vittnesförhör med **Gabriella Lindner Widmaier**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället till styrkande bl.a. av att målsäganden tilldelats ett stort antal knytnävslag och att Eliasson upprepade gånger uttalat hotelser.

Vittnesförhör med **Camilla Nord**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället bl.a till styrkande av att Eliasson uttalat hotelser.

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 39-52

Fotografier tagna direkt efter händelsen, utvisande brottsplatsen och målsägandens skador, s 117-132, 28-38

Protokoll över brottsplatsundersökning, utvisande karta och fotografier från brottsplatsen, fu-prot s 136-140, 149-150

14. GROV VÅLDTÄKT (K 30943-10)

Målsägande

Målsägande B, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet Jur kand Anna-Karin Bergström, underrättas

Gärning

Eliasson har den 10 oktober 2010 omkring kl 06.10, efter händelsen under ap 13, på Egnahemsgatan i Örebro med våld och hot tvingat målsäganden till samlag och annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag.

Eliasson har därvid, då målsäganden kommit cyklande trängt upp henne mot trottoarkanten med sin cykel varvid hon varit tvungen att hoppa av sin cykel. Därefter har han tagit tag i henne och dragit iväg med henne samtidigt som han tilldelat henne mängder med knytnävslag mot kroppen och ansiktet och knäat henne flera gånger i bröstet så att hon tappat andan.

Vidare har han hotat henne genom att yttra ” jag ska hugga dig om du inte är tyst, vill du att jag ska hugga dig” och ”jag sticker dej din djävel, jag har en kniv här, fattar du det”.

Eliasson har vidare tvingat målsäganden att ställa sig på knä, slitit av henne kläderna så hon varit helt naken på underkroppen och därefter satt på sig en kondom och trängt in i henne såväl vaginalt som analt.

Målsäganden har åsamkats smärta, underhudsblödningar på armbågarna, underarmarna och blygdbenet, rispor och sår på knoge, handlov, båda knäna och vänster underben.

Brottet är att anse som grovt enär Eliasson visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum

6 kap 1 § 4 st brottsbalken

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Leonardo Barbosa De Pontes**, att höras om sina iakttagelser av övergreppet och målsägandens sinness tillstånd därefter.

Rättsintyg, utvisande målsäganden skador, fu-prot s 69-82

Fotografier, utvisande målsägandens skador, bilaga 4, s 1-9

Protokoll över brottsplatsundersökning, fu-prot s 83-92

Sakkunnigutlåtande från SKL, utvisande två olika personers DNA, varav den ena Eliasson, på beslagtagen kondom, Tilläggsprotokoll s 15

15. FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (K 30991-10)

Målsägande

Målsägande A, se bilaga, företrädd av målsägandebiträdet Jur kand Anna-Karin Bergström, underrättas

Gärning

Eliasson har den 10 oktober 2010 vid 20-tiden på Tunnelgatan i Örebro i avsikt att våldta målsäganden utövat våld och hot mot henne.

Eliasson har därvid upprepade gånger cyklat förbi målsägandens bostad och iakttagit henne genom fönstret, därefter har han ställt sig utanför hennes dörr och när hon öppnat för att gå ut så har han knuffat in henne i lägenheten, tilldelat henne knytnävslag i ansiktet och beordrat henne att lägga sig på mage och tryckt ner henne. Då hon lyckats komma upp har han tagit sin hand över hennes mun, knuffat henne mot olika skåp, fått ner henne på golvet igen och då tagit ett stryptag på henne som varit hårt och inte helt kortvarigt.

Under händelseförloppet har Eliasson vid flera tillfällen fällt yttranden såsom håll käften annars dödar jag dig, gör som jag säger jag har kniv samt om du skriker så dödar jag dig.

Målsäganden har åsamkats smärta, andnöd, näsblödning, punktformiga underhudsblödningar i och runt ögonen, underhudsblödningar på läpparna, tungan, käken och knäna, sår på tungan och rodnad i svalget.

Brottet kom dock inte till fullbordan men fara härför har förelegat.

Lagrum

6 kap 1 § och 23 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande

Förverkande jml 36 kap 2 § alt. 3 § brottsbalken av i beslag taget rep, tejp, spännband, handfängsel, nyckel, buntband och tre knivar.

(Blgnr 2010-1800-BG 3279 p 8,9,14,17,22,23,28 samt 2010-1800-BG 3273 p 3, 4 och 5).

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänner försök till våldtäkt.

Förhör med målsäganden.

Vittnesförhör med **Catharina Alpäng**, att höras om sina iakttagelser vid tillfället bl.a till styrkande av under hur lång tid hon hört en kvinna vråla och skrika.

Rättsintyg och fotografier, utvisande målsägandens skador, fu-prot s 76-87

Fotografier, utvisande brottsplatsen och målsägandens skador, fu-prot s 8-18

Brottsplatsundersökning, fu-prot s 19-27

Sakkunnigutlåtande från SKL, utvisande målsägandens DNA på Eliassons jacka och väska, Tilläggsprotokoll s 9-14

Undersökningsprotokoll, avseende beslagtagna knivar, protokollsbilaga 2 (till K 30943-10 Åp 14) s 5-7.

Undersökningsprotokoll, avseende beslagtaget rep, handfängsel, buntband mm, protokollsbilaga 2 (till K 30943-10 Åp 14) s 10-19.

(Beslag s 58-63 och 64 i protokollsbilaga 1 till K 30943-10).

16. VAPENBROTT, ringa brott (K 3410-11)

Eliasson har den 11 oktober 2010 i sin bostad på Folkungagatan i Örebro uppsåtligt eller av oaktsamhet innehaft en burk pepparspray utan att ha rätt till det.

Lagrum

9 kap 1 § 1 st och 3 st vapenlagen (1996:67)

Särskilt yrkande

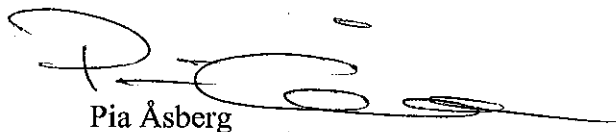
Förverkande jml 5 § vapenlagen (1996:67) av i beslag tagen pepparspray, (beslag 2010-1800-BG 3252 p 15).

Bevisning

Förhör med Niklas Eliasson, som erkänt gärningen.

Beslagsprotokoll, protokollsbilaga 1, s 9.

Undersökningsprotokoll avseende beslagtagen sprayburk, protokollsbilaga 1, s 16-21

Pia Åsberg

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens dom-

skäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.